

ТОФИГ МАҢМУД

Бу
шығла
галачагам

ШАИРИН КИТАБХАНАСЫ

ТОФИГ МАЙМУД · «Бу ишыгла талаптам»

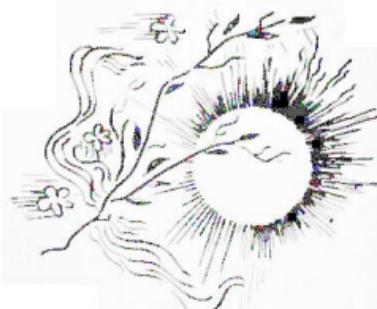
БАҚЫ
ЈАЗЫЧЫ
1985

ТОФИГ МАҢМУД

Бу
ишигla
галачагам

(Шे'рлар, поемалар)

Азербайджанская
Республиканская
Библиотека
им. М. Ф. Ахундова

ПОЕЗИЯ МӨЧҮЗӘДИР

Поэзија мәним үчүн һәмшиә мө'чүзәдир.
Ушаглыг илләримдә бу мө'чүзә елә бир
гүввәјә малик иди ки, мәни аһәнрубы кими
өзүң тәрәф чәкирди. О вахт мұасир шаирлә-
рин һамысыны ачкәзлүкә, бирнәфәсә оху-
јурдум. Ежى заманда һәм Азәрбајҹанын, һәм
дә рус ә Авропа әдәбијатынын классиклә-
рини дөңә-дөңә муталиә едирдим. Беләликлә,
муталиә өзүм һисс етмәдән, һава, су кими һә-
јатыма дахил олду. Онсуз бир күнүмү тәсәв-
вүрүмә көтире билмирам. Онда ән чох Һен-
рих һејнени охјурдум, бөյүк алман шаири
гәлбимә елә јол тапмышды ки, онун һәр ше-
ри мәнә мө'чүзә кими кәширди.

Өзүм дә жазырдым, ше'рләрими редаксија-
лара көндерир, чаваблар алыр, һәтта бә'зилә-
ри чидди дүзелшиләрле чап олуктурду. Уни-
верситет илләримдә исә бу сөвким икигат

Тоғиг Мәһмуд.
Т80 Бу ишыгла галачагам. Шे'рлор, пос-
малар. Б., Жазычы, 1985. — 256 с.

Тоғиг Мәһмудин «Бу ишыгла галачагам» қитабын-
да мұхтарлар илләрде жағыны шерлор за посмалар
тоналайтышадыр. Ше'рлорин мөнисүсу жиңікарлардадыр. Әмбек
адамларының күнделік тајылары, Азәрбајҹан табынты-
нин занкын чаларлары, жетекшіліктери тарихи кечинши же
бу күнү, дүнија һәмдеслерини мұнасаныт бу осорлардың
мәжестілік тәшкіл едір.

Посмаларда исә мұасир һөјатынын бир салы-
проблемаларын толуктулур, сұдагат, етібар, сөвким
іүйсек, мұғалдас дүргүлар тәріннүм олупур.

T $\frac{4702060200-9}{M-656-85}$ 98-85

С(АЗ)2

чохалды. Онда шаир вә јазычыларла чанлы алагә варды. Гале ела көтирмишиди ки, Сәмәд Вургун, Рәсүл Рза, Маммәд Раһим, Сүлејман Раһимов, Меһди Һүсеін, Әли Вәлиев, Йусиф Ширван, Әнвәр Әлибәји, Ислам Сәфәрли кими сәнәткарларла көрүшүр, онлардан маслаңатлар алтырым. Јазычылар Иттифагында кечирилген «Канчлар күнү»ндә бир дафа Сәмәд Вургун ики шे'римдән бирини бәйәнди. О вахт учмага ганадым жох иди. Лакин сонралар баша дүшдүм ки, һәмин ше'р чох зәйфидир. Бәс бөйүк сәнәткар ону нә үчүн бәйәнмишиди? Демә, бөйүк инсанлыг көстәрмиш, гәлбимә дәјмәк, руһдан салмаг, гол-ганадумы гырмас истәмәмишиди...

Илк мұваффағијәтли ше'рим 1953-чу илдә, «Азәрбајҹан» журналында чап олунду. О вахтдан мәтбуата жол ачдым. Үниверситети битирдикдән соңра журналистлик фәалијәтим мәни оперативлијә, һәјатла, инсанларла үнсијәт бағламага өјрәтди. Ела бу фәалијәт мәни нәср јарадычылыгына, «Азәрбајҹан мүәллими» гәзетинә, нәһајәт, ушаг журналы олан «Көјәрчин» редаксијасына көтириб чыхартды. О вахтдан бері 'ијирми илдән чох кечесә дә, жәна бу редаксијада әмәкдашлыг едирам, чүнки балачалар үчүн чап олунан бу журнал һәјат севкимә чөврилиб.

Мә'чүзә һесаб етдијим поэзијадан айрылмаг, узаглашмаг ағлымга белә кәлмириди. Ушаг әдәбијатына, нәср јарадычылыгына күчлү мејл көстәрмәјим поэзијадан сојумагым, ондан узаглашмагым демек дејилди. Дахили, мә'нави бөһранлар, тәрәффүләр, әзаблар чәксәм дә, һәтта бә'зән поэзијадан узаглашмаг фикринә дүшисәм дә, мүшәггәти фасида версәм дә, ондан узаглаша билмәдим. Гәрибәдир ки, һәтта бу илләрдә поэзија севким бир дамчы да олсун азалмады, жәнә о мәним үчүн мә'чүзә олду. Һардаса, көзәл, яхшиы бир ше'р охујанда бүтүн күнү о ше'рлә јашајырды...

Поэзија севкимин өзүнчәхсүслүгү да вар. Мән бөйүк шаирләрдә јанаши, руһума, үрәјимә җаяхын олан шаирләрә дә биканә ол-мурам. Һәтта бә'зән онлары бөйүк шаирләрдән даһа чох охујурам. Сабир даһидир, буну һеч кәс инкар еда билмәз. Амма мән Аббас Сәхнати ондан аз севмирам. Җаҳуд, мұасир ше'римиздә Әхмәд Чәмилин поэзијасы мәнә даһа дөгма, даһа әзиздир.

Өз һәјатыны, варлыгыны, сәадетини сәнәтә гүрбан верән сәнәткарлара мәнәббәтим чохдур.

Нәмиша сәфәрә чыхырам, чүнки һәјатын, тәбиэтин өзүнде поэзија вар, бир сыра ше'р вә һекайәләрим ела бу сәфәрләрдән дөғмуш-

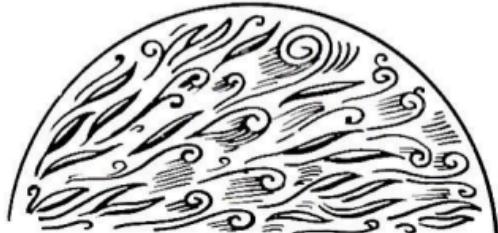
дүр. Экэр мешеләрә кетмәсәйдим, онлары га-
рыш-гарыш қоюмсајдым, мешеләр һагында
шө'рләр, hekajelär јаза биләрдимми? Гәтиј-
јән јох! Сәфәрләрдән һәмшиг үрәјидолу га-
յитмышам.

Поэзија јена мәним үчүн мө'чүзә олараг
галыр.

Бу илләр әрзиндо билмишем ки, шө'р јаз-
маг әзәр өтөткөн неч на јохдур. Бүтүн дүңјада
ән үлви не'мат поэзијадыр. Онсуз һәјат сол-
гүн вә мә'насыз көрүнәрди. Буна көрә поэзи-
јаны севмәк мәним үчүн һәм дә һәјаты вә ин-
санлары севмәк демәкдир.

Әзиз охучу! Сизэ тәгдим олунан бу китаб
да һәмин бөјүк севкинин ишығында јарады-
лыб. Буюр, оху, варыны верән утандыз де-
жүбәләр.

МҮӘЛЛИФ

Кәздикчә, дујдугча

МӘНИМ АНА ТОРПАҒЫМ

Мәним ана торпагым, мәним вәтән торпагым,
Сәнсән көзүм, ишығым, сәнсән күмүм,
дајағым!

Чај кими кечә-күндүз
ахмышам гучагындан,
Бүтүн јер күррәсинә
бахмышам гучагындан.

Ахдыгча далға-далға
Дәбилгәли, низәли
эрәйләри көрмүшәм,

Бу торлагын наминә
Өлүмү көзләриjlә көрәнләри көрмүшәм.
Бир ана көрмүшәм ки,
Хилас еләсин дејә

журдуңу, галасыны,
Гурбан верди бу јолда
догмача баласыны.

Күчүм, дајағым мәним!
Ана торпағым мәним!
Галдын әсрләр боју

Каһ од, каһ ган ичиндә,
 каһ бурулган ичиндә,
 каһ да туфан ичиндә.
 Жапмадып, әјнләдән,
 Горху нәдиր билмәдән,
 горудун вүгарыны,
 Жола салдын дәјүшә шимшәк огулларыны!
 Нечә-иначә гәһрәман
 жолунда шәһид олду,
 Гызлар, ушаглар белә
 чеврилиб икiid олду!
 Дүнjaя көз ачандан
 бу дијары көрмүшәм,
 Бабәк кими јенилмәз
 огуллары көрмүшәм.
 Бир икiid көрмүшәм ки,
 ох батыб синәсинә,
 торпага синә-синә,
 Соң күчүнү топлајыб, кедиб дүшмән үстүнә!
 Жери-көйү титрәдib
 дәјүшләрин иә'рәси,
 Низә дәјиб анаја,
 Гылынч алыб элинә бешикдәки көрпәси!
 Галхыб онун далынча
 Бу торпагын гајасы,
 дагы-дашы, дәрәси!
 Мәним ана торпагым,
 Мәним вәтән торпагым,
 Мүмкүн дејилдир сәнә
 адичә торпаг демәк,
 Сәнин жолунда өлмәк
 елә жашамаг демәк!
 Сән бөյүксән, кенишсән
 өзмисилә, вүгарынила,

Бөյүк огулларынила, икiid огулларынила!
 Сәндән алсам бир овуч
 бүтүн чаһана дәјәр,
 Гәлби балача олан
 сәнә балача дејәр!
 Күчүм, дајагым мәним,
 Ана торпагым мәним,
 Сәнә кәч бахылларын көзүнө батан охам,
 Сән варсанса мән варам, сән јохсанса мән
 јохам!

ЛЕНИННІН ҢЕЖӘЛИ

Бир гаја үзәриндә
 Көрүрөм бөйүк, көзәл,
 Булудларла тән дуран,
 Уча, вүгарлы ңејкәл!
 О, ади ңејкәл дејил,
 Күнәшии ишығындан
 жаранмышдыр елә бил.
 Йәр шеji көрүр, дујур,
 Инсанын үрәйиниң көзләриндән охујур.
 Йәр инсаны ешиадир,
 һәр инсаны көрүр о!
 Қим кечирсө бу јердән
 Үз-көзүндә тәбәссүм,
 меңрибан, күлә-күлә
 Салам верири ңејкәлә,
 салам верири ңејкәлә!
 Ңејкәл чапланыр бирдән,
 салам алыр, данышыр,
 О гыјылан көзләри
 улдуз-улдуз сајрышыр.

Шұа кими узаныр
 ирәміјә өлләри,
 Гучагламаг истајир
 обалары, елләри!
 Ону һәр инсан көрүр,
 Тәк бир оба, өлкә јох,
 бүтүн бу чаһан көрүр.
 Көрүр ону һәр заман,
 Дағда, дәниздә, јердә,
 Эң узаг гитәләрдә
 Џашајан нечә инсан.
 Көрүр өз торпагында,
 Евнидә, отағында!
 Іамы — Күнәшdir! — дејир,
 Күнәши ким көрмәйир?!
 Һејкәл нечә дә мәгрүр,
 нечә дә жарашиглы,
 Бир дағ кими учадыр,
 кәһкәшан тәк ишиглы,
 Бүтүн бу чаһан үчүн
 бир мајакдыр үрәзи,
 Әлләрини узадыб
 көстәрир кәләчәй!
 Шәфәгләрә бүрүнүр
 Бу заманын, бу дәврүн,
 бу һәјатын һејкәли,
 Һардан бахсан көрүнүр
 Бүтүн бәшәрийјәтин,
 каинатын һејкәли!
 Џашајыр арзуларда,
 диләкләрдә о һејкәл,
 Џашајыр дүржү кими
 үрәкләрдә о һејкәл!

ДҮНЯЈА БАҒЛАНАНДА...

Үрәк сәмаја дәнәр
 Дүнjaјa бағлананда,
 Үрәк нур кими сөнәр
 Гызыл, ja бүллур габда
 Құл кими саҳлашанда.
 Үрәк өмүр сүбіңүн
 Дан јерина охшајар,
 Балача күнәш олуб
 Жана-жана јашајар.
 Әсл дујан үрәјин
 Дујуму дүнja бојда..
 Жанар, дәјүшдә, одда,
 Хејирдә, шәрдә, тојда!
 Қүнәш, ај, улдуз онун
 Дүнjaјa бахсан көзү,
 Дүнjaјa дуја-дуја,
 Бир дүнja олар өзү!
 Жол кечәр

узаг олан

Адаларын јанындан
 Рәнки гара, ағ олан
 Адамларын јанындан.
 Үрәји дағ-дағ олан
 Бир халғын туғанындан,
 Фыртынада дәјүшән
 Гәһрәманы ахтарар,
 Дәниздә иткин дүшән
 Капитаны ахтарар!
 Елә бил ишиг алар
 Өмрүн дан улдузундан,
 Һәмишә узаг олар

ПЛАНЕТЛЭР АРАСЫ

Биканэлийн бузундан,
Лагејдлик бузундан.
Кечэркэн догма јурдун
Дагындан, мешоиндэн
Јүксөлмэжи вар онун,
Өпэркэн илк јаз чагы
Ади бөнөвшэснидэн
Көврөлмэжи вар онун.
Хэритэ хэтлэри тэк
Бу үрэк дамар-дамар.
Нэр бириси бир шүа,
Нэр бириси бир Радар,
Бүтүн дүнјаја чатар,
Бүтүн дүнјаны тутар!
Булаг олуб чаглајар,
Севэр, күлэр, аглајар!
Агрылардан гыврылар,
Јаныб көз-көз говорулар,
Даға-даша чырпылар,
Чапалајар, чырпынар,
Бүтүн әрзин дашијар,
Дөјүнмэклэ јашајар!
Көј кими кенишлэнэр,
Үрэк кайнат олар
Дүнјаја бағлананда,
Ширин бир һәјат олар,
Учай бир ганад олар,
Дүнјаја бағлананда.
Бу дүнјаја јад олар
Гызыл, я бүллур габда
Күл кими сахлананда!

Кедирэм пај-пијада
Узаг кэндэ јај чагы,
Бу јер санки дүнијада,
Дүнјацын сон бучагы.

Нэ јол, чыгыр, нэ из вар,
Нэ даг, нэ су, нэ шонлик...
Гарышмда бир дөнiz вар,
Дөнiz — мави дүзэшли克...

Дүзэшлиjiи сонунда
Тэкчэ бир кэнд гаралыр,
Үфүглэрии фонунда
Күнэш — хал кими галыр.

Кедирэм — сэхэр кими
Јанан күнэш сары.
Устумэ релслэр кими
Узаныр шүалары.

Бирдэн һараса кедир,
«Еhej... күнэш чаваб вер».
Үфүг дэ, кэнд дэ итири,
Аяғымдан гачыр јер.

Ајрылан тэк бу јердэн
Узаглашиб шар олур,
Кенишлик — мэнэ бирдэн
Мэзэр кими дар олур.

Инди бу көjlэ элбир,
Тээз бир Икарам мэн.
Нэһёнк улдузларла бир

Кайнатда варам мон
Азербайджанская
Республика
Большой
им. М. Ф. Ахундс

Һәр планет бир ада,
Бура көйүн һарасы?!
Јол кедирәм шијада
Планетләр арасы...

Кαιнат шар донуңда
Сону јохдур... кетһакет...
Планетләр гојнуңда
Һәр иисан — бир планет!

Фәзаны, көйү көрмәк
Романтик һәгигәтдир.
Бу ешглә өмрү сүрмәк
Ән бөյүк сәадәтдир!

ПАПАГ АЛТДА ОГУЛЛАР ВАР!

Папаг алтда огуллар вар,
мәрд огуллар,
Гая кими сәрт огуллар!
Зәһмәт чәкән,
чәсарәтли,
садагәтли
огуллар вар.

Һәсрәт чәкән,
Мөһиәт чәкән,
мәтанәтли,
дәјәнәтли
огуллар вар!

Боғаздан ас,
Мәсләкини,
Вичданыны һеч вахт сатмаз.

Өз хејрини дүшүнмәјән,
Лагејдлик шахтасында үшүмәјән,
Чәтиң иши асан едән,
Һагг јолунда,
Ел јолунда «үф» демәдән
Нәјатыны гурбан едән,
огуллар вар,
мәрд огуллар,

Тәзә-тәзә
Чаванширләр, короглулар!
Јери қалса
Ja пәләнки парчалајар,
Ja шахтаја, гара дүшсә,
Нәфәсијлә од галајар!
Папаг алтда огуллар вар;
Сезү бүтөв,
Өзү бүтөв,
Синәләри бүлөв-бүлөв...
Әл вур, тохун,
Дујғулары
Ашыб-дашар ләпә-ләпә,
Ишыгланар
Гыгылчымлар сәпә-сәпә...
Огуллар вар;
Худбинләри,
Бәдбинләри,
Дүшкүнләрин
Өз јеринде верә биләр
дәрсләрини,
Фикри дајаз алымләрин
Бирчә анда
Јерә гојар дизләрини!
Севин, вәтән, севин, вәтән,
Иккىд огул

Жетирсии һәр евин, вәтән!
Бәхтіјардыр о ана ки,
Фәэр етдиң оглу вардыр,
Көһкәшаны
Ишыгладаи улдузлардыр.
Сабаһ јери қәлән кими
Бу огуллар
Папаг алтдан чыхачаглар,
Ана јурдун көjlәриндә
Шимшәк кими

чыхачаглар!

Севин, вәтән, севин, вәтән
Иккү огул
Жетирсии һәр евин, вәтән!
Папаг алтда огуллар вар,
мәрд огуллар,
Гая кими сәрт огуллар,
Тәээ-тәээ
Чаваширләр, короғулар!

ГЫШДА ДАҒ МЕШЭСИ

Дағ мешәси... Агачларын будаглары
чылпаг... чылпаг...
Гар јагдыгча јараныбыр будаг үстә
ағ-ағ будаг.
Мәни көрүб бирдән гачан
довшана бах!
Неч дә гардан сечилмәјир
гулаглары,
Тәнһә галан, ишыг сачан
јемшана бах,

Гылгырмызы меjвәләри
Хатырладыр јолкадакы
кичин-кичин чыраглары.
Тәэ шинвләр гар алтында чомаг-чомаг,
Ичибош гуш јувалары папаг-папаг...
Бир рассамын хәтләри тәк
Көјә галхан будаглары дараг-дараг.
Чилчырагтәк
будаглардан салланыр буз,
буллур-буллур,
ијнә-ијнә,
улдуз-улдуз,
бујнуз-бујнуз...

Гар алтында көтүкләр вар:
Бир чалаја гонмуш олан,
Бала үстә доимуш олан
газлар кими,
Бу мешәдә сөјүдләр вар
аг нахышлы өрпәјини
јел ојнадан
гызлар кими.

Кизләтсө дә
гар јоллары, чыгырлары,
Итбурнуу, киленары,
гозу, нары,
Кизләтмәјир
севинч олан,
инчи олан,

Ағ-ағ,
парлаг улдузлары!
Тәэ рәнкә, шәклә дүшүр
Гыш вахтында дағ мешәси,
Мө'чүзәтәк үзә чыхыр
Тәбиәттин ағ мешәси!

ӘЗИЗ ШӘНӘР

Денә дөгма јурда, Гаха кәлмишәм,
Елә бил мешәјә, баға кәлмишәм.
Хош көрдүк, ей шәнәр, ей меңрибан Гах,
Бүтүн гүдретинлә дур, аяға галх!
Нурланыб һәр јанын јашыл ишыгla,
Долуб көзәлликлә, яр-ярашиыгla
Башынын үстүндә нәһәнкдиր дағлар,
Каһ јашыл, каһ гызыл чәләнкдирил дағлар!
Сирли, сеңрлидир мәрд бағбанларын,
Јашыл ишыг јолу — хијабанларын.
Ахыр карваз-карван, ағ-ағ булудлар,
Галып сәһәр-ахшам гонаг—булудлар.
Денсә дә јағыша, чәнә, лејсанә,
Досттур тәбиэтә, досттур инсаны!
Халы сәркисидир дағ јамачларын,
Сәркәрдә кимидир гоз ағачларын.
Кириб бағачлар хијабанына,
Кәлирәм дост кими сәнин јанына.
Сәсләјир гојиуна бу дағ-даш мәни,
Сәсләјир Иллису, Сарыбаш мәни.
Сәндә, тәбиэтин јашыл шәнәри,
Галыб кәңчилүүмин хатирәләри.
Наны башым үстә дуран јашыл дағ,
Наны гырмызы дам, гырмызы чардаг?
Наны о көзәл гыз, сүбіндән дәрәрди,
Мәнә јамачлардан күл кәтирәрди.
Бахарды улдузлар о дағдан мәнә,
Кәлиб бојланарды чардагдан мәнә.
Сөн инди јамјашыл дәниз олмусан,
Мәнә севким кими әзиз олмусан!
Кечиб о дағларын, бу дағларындан

Мин шәфа тапмышам булагларындан.
Денә дөгма јурда, Гаха кәлмишәм.
Елә бил мешәјә, баға кәлмишәм.
Хош көрдүк, ей шәнәр, ей меңрибан Гах,
Бүтүн көзәлликлә дур,
ајаға галх!!!
Ач мешә сәркиси, ач дағ сәркиси,
Бундан јұзғат көзөл сабаңына баҳ!!!

КӘЗӘРӘМ БУ ТОРПАҒЫ

Адичә инсан кими
Кәзәрәм бу торлағы,
Мәнә бир дәрман кими
Һәр оту, һәр јарлағы.
Кечиб Ачығдәрәдән,
Шамахыја чатарам,
Уча даға бәрәдән
Күмүш кәмәнд атарам.
Көјүн једди гатында
Дағ—нәһәнк фырғырадыр,
Елә бил гучасында
Машыллары фырладыр.
Гејри-ади бу јердә
Адилукдән чыхарам,
Лачында, Кәлбәчәрдә
Шимшәклә бир чахарам.
Ширван, Муган, Мил, Талыш
Дәрнал көзә көрүнәр,
Олсалар да сох таныш,
Денә тәзә көрүнәр.

Даглардац, мешәләрдән
Һәр тәрәфә кечәрәм.
Мин дәфә кечән јердән
Мин бир дәфә кечәрәм.
Јоллар мәни һәр јера
Ләпә-ләпә апарар,
Кәндбәкәнд, дәрә-дәрә,
Тәпә-тәпә апарар!
Һәр јер—догмадыр ахы,
Нә дурар, нә безәрәм,
Јатанда бу торпагы
Јухуларда кәзәрәм.
Бу торпаг—мә'на, фикир,
Шаир, алым, гәһрәман,
Бир даңи мұтәфеккир,
Јашајар заман-заман.
Бу торпаг—мәнә һәмдәм,
Одур галам, абиәм,
Сөзүм, ше'rim, рұбабым,
Дилим, нәғмәм, китабым!
Тарихим, көз бәбәјим,
Алимим, сәјјаһымдыр,
Әбәди нур мәнбәјим,
Үмидим, сабаһымдыр!
Өз нәбзим кими дујар
Үрәјим бу торпагы,
Мәнә нағмә охујар.
Қәклијін, торағајы.
Бир әлим құл бағында,
Бир әлим Шаһ дағында,
О гәдәр кәзәрәм ки,
Итәрәм гучагында.
Қаһ сұкута дөнәрәм,
Қаһ булуда дөнәрәм,

Бу јурда баҳа-баҳа,
Чевриләрәм бир дага,
Бир агача, бир күлә.
Маралқолә, Қој қолә...
Бу Одлар дијарында
Јанарам бир од кими,
Онун чәмәнзарында
Галарам бир от кими.
Багда будаг оларам,
Дагда булаг оларам,
Бу торпага гарышыбы
Бу торпагда галарам!
Зәрә кими, шең кими
Олуб онун гонаты,
Қаһ құләк, қаһ мең кими,
Қаһ гөвсү-гүзән кими
Әпәрәм бу торпагы,
Олмасам да дүңјада,
Мәнjenә,
Дөнә-дөнә,
Кәзәрәм бу торпагы,
Кәзәрәм бу торпагы!!!

ЗӘ'ФӘРАН ІАРПАГЛАРЫ

Гәдим әлјазмалары,—
Зә'фәран јарпаглары,
Галыб сүкут ичинде
Нәғмәли додаглары.
Ким дејәр,
бу вәрәгләр

Өлүр, солур, саралыр,
Онларда чанлы тарих,
Чанлы бир һәјат галыр.
Гәдим әлжазмалары
Гәдим Азәрбајчаның
Торлагында жараныб,
Ән улу бабамызын,
Ән улу обамызын
Очагында жараныб.
Бир гују кими дәрин,
Думанлы асрләрни
Гұчагында жараныб.
Гәдим әлжазмалары,—
Кеклү әчдадымыздың,
Шеңрәтли адымыздың
Јадикар мирасымыз,
Илк мәчрасылә ахан
Құрұмұз, Аразымыз,
Илк сөзүмүз, кәлмәмиз,
Әлифбамыз, жазымыз!
Бу әлжазмалар үстә
Чох қөрмүшәм даваны,
Наны өз евимнәдә
Низаминин диваны,
Фұзулинин диваны?!

Бу торлагда жаранаң,
Бу очагда жаранаң
Гәдим әлжазмалары
Халтымын вар-девләти,
Ад-саны, шан-шәңрәти!
Бу күн сағдыр, чанлыдыр
Долу бир синә кими,
Илләрден, эсрләрден
Галыб хәзинә кими!

Денүб гызыл рәнкина,
Гызыл гијмети алыб,
Гаранлыгын ичиндә
Бир ишыг кими галыб.
Гәдим әлжазмалары —
Уд олар,
камаш олар,
Од олар,
дастай олар,
Тарих олар, неј олар,
Жығын, жығын бир јерә,
Нәһәнк бир музей олар!
Нәм гәдимдир,
нәм тәзә,
Зә'фәран жарлаглары,
Кәлин, дурун

ҰЗ-ҰЗӘ

Данышсын додаглары!
Құзқұ кими эксидир
Өтүб кечән һәр анын,
Рұнудур, иәфәсидир,
Варлығыдыр, сәсидир
Бүтүн Азәрбајчаны!

БУЗОВНА ГАЈАЛАРЫ

Кечә-күпдүз чан атар,
ләпеләр сәнә сары,
Бузовна гајалары, Бузовна гајалары.

Нәмиша ојагсыныз,
Дәнизә мајаксыныз, данизә дајагсыныз,

Адичә бир дашсыныз,
Анчаг ки, севәнләрә достсунуз, сирдашсыныз...
Севирәм, сизи севән көзәл гағајылары,
Бузовна гајалары!

Сиз — көзәл көрүш јери,
Әjlәшиб гојнуузда
Сејр едәрдик күнәши,
дәнизи, үфүгләри,
Күнәш батдыгы заман сараларды сапсары,
Бузовна гајалары, Бузовна гајалары!

Бојунбагы ләпәләр,
Гојнуузда гырылыб миравицләр сәпәләр.
Неч вахт унумтаз бизи,
Сахлар пычылтымызы, сахлар хатирәмизи,
Сахлар дамлалар кими
шән күнләри, ајлары,
Бузовна гајалары, Бузовна гајалары!!!

НИЗАМИ ШӨҮРӘТИ

Низами шөһрәти — Булуд зирвәси!
Елә тәэз галыр фәсилбәфәси.
Солмајыр неч заман күнәш һәвәси,
Елә тәэз галыр нәсилбәнәси.

Бу шөһрәт лә'л кими ениб дәринә,
Мәшәггәтдән догуб, әзабдан догуб,
Дүнија сирләринә, сеңрәринә
Севкидән, нејрәтдән, чавабдан догуб.

Низами шөһрәти! Бир инсанын јох,
Сакит океанын шөһрәти кими.
Бир јурдуң, бир елин, бир мәканын јох,
Бөјүк бир чаһанын шөһрәти кими.

Бу ки, вичдан, намус, әбәди улдуз.
Бу ки, рұтбә дејил, шан-шөвқәт дејил,
Фир'онлара мәхсүс, шаһлара мәхсүс
Мумијада галан бир шөһрәт дејил.

Низами шөһрәти — Гылынч шө'ләси,
Күчдә, әзәмәтдә Баба дағыдыр,
Дүнәнин, бу күнүн, сабаһын сәси,
Сәнәтдә көрүнән көј гуршагыдыр.

Дүнијанын эн көзәл бир тәбиати,
Ахшамы олмајан гызыл сәһәрдир.
Низами шөһрәти — Вәтән шөһрәти!
Әмрү бу дүнијанын өмрү гәдәрдир!

ДАН УЛДУЗУ, БАҒБАН, КҮЛЛӘР, ЧИЧӘКЛӘР...

Бағбан галхар јериндән
һәр сәһәр ил узууну,
Галхар ки, көзләриjlә
көрсүн дан улдузуну.
Бу дан улдузу — бир нар,
Бир кечә агачынын
будагындан салланар.
Ачылмамыш сәһәрин
јанағында кур јанар.

Ким көрсө сүбіндән ону
 үрәйн ишыгланар.
 Елә вурғун ки, она
 Бағбан, итәңә гәдәр
 баҳар даң улдузұна.
 Дан јери нур көтирәр,
 Аңчаг дан улдузуну
 нур гојнуңда итираң.
 Жахшыдыр — бир ишыг тәк
 Ишыг ичиндә итмәк!
 Еңәр һәјетә бағбан,
 Ачылар гаршысында
 кәзәл бағча-бағ бу аи...
 Ениб сүбін қағы кәзәр,
 Бағчаны, бағы кәзәр...
 Кәздикчә күн узуну,
 Іердә, һәр аддымында
 Көрәр көјүн үзүндә
 итәң даң улдузуну.
 Көрәр нар чичәйиндә,
 Гызылкүл ләчәйиндә.
 Дан улдузу — бүнларын
 нәфәсінде жашајар,
 Ачылмамыш құлләрін
 тәңгасынде жашајар...
 Інеч вахт итмәсін дејә
 Јердә дәнәр лаләјә.
 Гыпгырмызы ғәрәнфил
 Бәс даң улдузу дејил?
 Жашајыб арзусуда,
 жашадыб диләйиндә
 Бағбан даң улдузуну
 кәздириәр үрәйиндә.
 Құлләр ашыб-дашанда,

Мејвәләр боллашанда
 Чәкиләр бағча-бағдан,
 Сејр еләјөр узагдан.
 Чоху ахтармаз ону,
 choху јад олар она,
 Бу вахт өзү бәнзәјөр
 Ишыгын боллуғундан
 итәң даң улдузұна.

ГУСАР ЛӨВІНӘЛӘРИ

Бир шәһәр көрүрәм ки,
 тамам меше ичиндә,
 Евләр — ағаппаг евләр жашыл шүшә ичиндә.
 Долашыб даг-дәрәнин һәр жаңыны булудлар,
 Тез-тез бурда сахлајыр карваныны булудлар.
 Эриңиб әләкленір, чисәк-чисәк тәкүлүр,
 Бу ки яғыш дејилдир, санки чичәк тәкүлүр.
 Тәкүлүр нарын-нарын,
 Үстүнә ағачларың; гозун, алманын, нарын.
 Бурда жашајанларын нә дәрди, нә азары,
 Витаминнә долудур бу шәһәрин базары.
 Көзәл бағлар, бағчалар,
 Күчәләр, мејданчалар...
 Кетдим даглара сары,
 Дагларын этәйндә кәзәл алма бағлары.
 Ағачлар дүзүм-дүзүм,
 Јера дәjән будагдан гырмызы алма үздүм.
 Сәркі ачыб ағачлар,
 Алманы чыраг-чыраг дүзүб һәр будағына,
 Алмаларын рәнкінни
 Вериб алманы дәрән гызларын жанағына.

ДУСНІФ МӘММӘДӘЛІЈЕВИН ЕВ МУЗЕИ

Дуруб бахырам она.
Нэ мэрмэр вар,
на зэр вар,
Нэ дэ нэһэнк сүтүлар.
Көрдүүм на сарајдыр,
Нэ мэ'бэд,
Фәгәт сеңрәнирәм
Үрәјимдә мәһәббәт!
Садә, ади отаглар
Тәкчә эшіја, сәнәд јох,
Іһэм дә хатирә сахлар,
Іһэм дә дујгулар сахлар.
Дивардакы һәр шәкил,
Адичә шәкил дејил.
Жаһылашсан дил ачар,
Бир әфсанә данышар,
Бир һекаја данышар.
Ачылар өнүмүзә
Бир өмүр вәрәг-вәрәг,
Аjlар, илләр чанланыбы
Нур сачар шәфәг-шәфәг.

Бир иисай
 Бу евдән ганаң алыбы,
 Пиллә-пиллә учалыбы,
 Ад алыбы,
 Кәзіб бүтүн дүијаны,
 Бу дүијаја таныдыбы
 Догма Азәрбајчаны.
 Гајыдыбы кәлиб јенә
 Музей олан евина!
 Гајыдыбы ки, бу евдә
 Әбәди галсны дејә,
 Јенә меһрибанлығы,
 Һүнәри, иисанлығы, зәкасыјла
 Һамыны һејрәтә салсыни дејә.
 Өмрүнүн илләрини
 Бир јерә јығсыни дејә,
 Инди бу евлә јенә
 Дүијаја чыхсын дејә!
 Ше'р кими сөјләжиб
 Һәр фикрини, сөзүнү
 Онун өлмәз кәшфләри
 Өлмәз едиб өзүнү.
 Һәр јердән, һәр тәрәфдән
 Кәлиб сәси, сорагы,
 Аничаг неч вахт бу евдән
 Қәсилмәжиб аяғы.
 Бу, ади музей дејил,
 Сәдагәт музейидир,
 Халға, слә бәсләнеш
 Мәһәббәт музейидир!
 Бахырам отаглара,
 Бахырам шәкилләре,
 Бунлар апарыр мәни
 О ағыллы инсанын

Жашадығы илләрә!
 О иисан нәзәримдә
 Гәйрәмана охшајыр,
 Өлүмүндән соңра да
 Јенә бурда јашајыр!

БАШДАН-БАША КӘЗМӘҚ ҮЧҮН

Азәрбајчан торлагыны башдан-баша
 кәзмәқ үчүн,
 Һәр јериндән құлләрини
 үзмәк үчүн,
 Вардыр мәним һәм машиным,
 һәм гатарым.
 Һәм дә мәһкәм, күчлү,
 саглам ајагларым.
 Бу елләри башдан-баша
 фәгәт қаза билмәјирәм,
 Һәр јериндән зәриф, иичә құлләр
 үзә билмәјирәм.
 Жарыјолда сахлајарат
 Араз мәни
 О тәрәфә үз тутмагы
 гојмаз мәни.
 Җаным Араз, қозум Араз,
 Валлан-биллаһ, белә олмаз.
 О јандадыр улу Тәбриз,
 Эрдәбилим.
 О елләрини әһвалыны
 иечә сорум,
 иечә билим?!

Бу ториагы башдан-баша
 кәзмәк үчүн
Нәр жериндөн шана-шана құлларини
 үзмәк үчүн
Дөйүшләри мүгәлдәс жол
 білмәлијәм,
Бу гајымы дүнија иле
 белмәлијәм...

БУ ИШЫГЛА ГАЛАЧАҒАМ!

Ушаглығым көзәл, нурлу
Нагылларла кечиб кетмиш,
Жуху долу, шәфәг долу
Бир баһарла кечиб кетмиш!
Соңра гарла көрүшмүшәм,
Дөйүб долу, јағыш мәни!
Әзабларла көрүшмүшәм,
Әжіб, сыхыб сәрт гыш мәни!
Вахт олуб ки, дүнија бојда
Зұлмат чөкүб үрәјимә,
Бирча зэррә ишиг онда
Чатыб мәним кемәјимә
Дөзә-дөзә дәрдә-сәрә
Нәр әзаба табламышам,
Өмрүм боју зэррә-зэррә
Анчаг ишиг топламышам!
Үрәјимин көвінәр-зәри,
Үрәјимин дөвләт-вары,—
Күндүзлорин шәфәгләри,
Кечаләрин улдузлары!

О, өмрүмүн јарашиғы.
Оңсуз өмрү сајмамышам.
Бирчә киілә о ишығы
Азатмага тојмамышам.
Итиришом шифретими
Булаг кими түрүмушам.
Фәзэт ону қөзүм кими,
Севким кими горумушам!
Нә гәзби јашатмышам,
Нә шифрети, нә да кини,
Үрәјимдә јаратмышам
Бөйүк ишыг дәнизини,
Мәннім дујгу далгаларым
Ашыб-дашыр бу ишигла,
Ахыр арзу далгаларым
Нәчиблеклә, жаҳшылыглай
Буна садиг олачагам,
Буну мајак биләңејәм,
Бу ишигла галачагам
Бу ишигла өләчәјәм!

ГАРА ГАРАЈЕВ ГАТАРЫ

Бир гатар вар,
О ки, аді гатар дејил,
Оңун јолу һамар дејил.
Кедәр гатар,
Сәманы да,
Үмманы да
Чәркәсси алый гатар!
Дәрәләрдән,
Тәпәләрдән,

Гајалардан,
Далгалардан

Кечә-кечә,
Күңешдөн нур иш-иш
Әлчатмајан зирвәләрә
кедиб чатар!
Иничиләрдән,
Шәфәгләрдән вагонлары,
Кечә-күндүз
Көзләмәйпүр ким онлары?!
Гатар кедир...
Синәсендән ишыг төкүр,
Гатар елә ағырдың ки,
Релсләр белә јера чөкүр.
Көр бир һардан кечир гатар,
Булудлардан кечир гатар.
Күнәш олуб күндүз кечир,
Аја дәңүб кечә кечир.

Гатар ағыр...
Айчаг көврәк, һәссас, титрәк
Үрәкләрин телләриндән
нечә кечир?!

Алтыш долу јагыш јагыш,
Севки долу шимшәк чахыр,
Гатар кедир...
Гая јыхыр,
Дага чыхыр...
Ағыр-ағыр... ағыр-ағыр...
Бәс бу гатар
Нарда, нарда дајаначаг?
Опун үчүн
Јохдур,
Јохдур дајаначаг!

КӨМІЛ ТӘ'МИРЧИЛӘРІ

Көмиләр дә јорулар,
Саһилләрә жан алар!
Динчәлдикчә һәр кәми,
Төрсанәјә јарашар даг көвдәли көркәми.
Галханда сәһәр-сәһәр.
Фәhlәләр тәрсанәјә,
Кечәр бир тызыл кими һәр дәгигә, санијә.
Суларын гучайында гарышларлар сәһәри,
Сәһәр кими ишыглы кәми тә'мирчиләри!
Онлар нә килем-күзар,
нә шикајет биләрләр,
Нә ловғалыг, мәнәммлик,
нә дә шеһрәт биләрләр.
Сөзләри мәһкәм, гәти,
Бир тиқә чөрәкдә дә тапарлар сәадәти!
Дәниздәкі туфай тәк,
Јерә көјә сығышмаз фәдакар тәбиәти!
Бир дејиб, бир күләнләр,
Һәр кичик гәләбәни гардаш кими бөләнләр,
Мәрд кими јашаýрлар,
Севинчи, дәрд, кәдари бир јердә дашиýрлар!
Нәдијә көндәрірәм
онлар үчүн бу ше'ри,
Кәзири дилдә-агызда чәсарәти, һүнәри,
Ше'р кими учадыр
кәми тә'мирчиләри!
Бир «хәстәjә» бәнзәжәр бурда галан һәр кәми,
Онлар—бу көмиләрин
көj халатлы һәкими.
«Сагалдымы көмиләр»
Јола чыхар бир сәһәр...

Кәмиләрлә бәрабәр
онлар јола дүшәрләр,
Фыртынајла, туфана,
далгајла көрүшәрләр.
Достларыдыр босманлар,
Матрослар, капитанлар,
горхмаз, мәтин иисанлар...
Дәниэчи достларыјла
доланыб һәр бир јери,
Биркә баша вуарлар
нечә-нечә сәфәри,
Кәми тә'мирчиләри!

САЛАМ, ЗӘНКИЛАН, САЛАМ!

Гојиуна кәлдим ахшам,
Салам, Зәнкилан, салам!
Көрүб һәр бучагыны,
Дујуб од-очагыны,
Мәһрини-үлфәтнини,
Бир дә мәһәббәтини
Тапдым сәндә, Зәнкилан,
Бир ана гучагыны!
Агачларын нәгмәли,
Күчәләрни кәзмәли!
Булудлар јанында дағ,
Оиун зирвәснинда бағ!
Јоллары пиллә-пиллә,
Батыб чичәјә, күлә.
Бура о гәдәр һүндүр,
Бурдан һәр јер көрүнүр.

Елә уча јердәјәм,
Елә һәјәчәнләйјам,
Аз галыр бәркәтән дејәм,
Мән дә зәңкиланлыјам!
Сән көзәл вәтәнимин
Эн көзәл бир күшәси,
Бир јан Чинар мешәси,
Бир јан Лешкәр мешәси.
Кәл, кәз бу күшәләри,
Бу көзәл мешәләри.
Чагырыр санки ана
Нәфәси, сәси мәни,
Чагырыр гучагына
Сүсән мешәси мәни!
Чох нејран олдум сәнә,
Дүзү, вурулдум сәнә,
Бурда јохса да евим,
Сәни үрәкдән севдим!
Сәрвәти зәңкин олаң,
Көзәл-кејчәк Зәнкилан!

МЕШӘЛӘ ІАҒЫШ ІАҒЫР

Сәс салыб, агыр-агыр
Мешәјә јагыш јагыр.
Јарпаглардан сүзүлүр,
Будаглардан сүзүлүр.
Мешәнин һәр јанында
Инчи кими дүзүлүр.
Сејр ет һәр бир дамланы,
Нејран гојур адамы.

Санки рәгс мејданыдыр
Мешәнни јашыл дамы.
Бүтүн мешә бојупта
Јатыш артыр, кур јагыр,
Нәһәнк күнәш эријиб
Улдуз-улдуз нур јагыр...
Ахдыгча аширы-дашыр
Шырыл-шырыл дамлалар,
Бу мешәјә јарашир
Јашыл-јашыл дамлалар...
Мешә јатышы дујур,
Сулар ахыр шырнашир.
Јагыш нәгмә охујур,
Јагыш нагыл данышыр.

ВӘТӘН

Бир шаирә мәзіре

Тәкчә чәмән дејил, тәкчә даг дејил,
Солмајан әбди чичәкдир Вәтән!
Тәкчә дәрә дејил, даш-торпаг дејил,
Чаваншир, Короглу, Бабәкдир Вәтән!

Онда шө'lәси вар бир көзүн, одун,
Бир дә Авестанын, Дәдә Горгудун,
Башының үстүндән етән булуудун
Ичиндә парлајан шимшәкдир Вәтән!

Чыхыр јердән, көjdән галалар бир-бир,
Бурда ииссан галыбы ја шир, ја бәбири.
Низами, Хәтап, Фүзүли, Сабир,—
Белә нәһәнкләрлә нәһәнкдир Вәтән!

Дәрши гатда көкү, којда бинасы,
Нөсрәддин Тусинин рәсөханасы,
Бир ел ағсатталы, бир ел анасы,
Гајғыдыр, дајадыр, көмәкдир Вәтән!

Хәзәр, Кој көл, Қәпәз, чәмән, мешә, көпіл,
Нахчыван, Гарабаг, Әрдәбил, Мәрәнд,
Құр-Араз, Іәкори, дәрә, бәрә-бәнд,
Зәмидир, тарладыр, пәтәкдир Вәтән!

Һамыја мә'нәви бир әзән олан,
Чәләнк гучагында милжон рәнк олан,
Бүтүн үрәкләрлә һәмәнк олан
Нәмишә дејүнен үрәкдир Вәтән!

АДИЛ БАБАЕВ АДЫНА КИТАБХАНА

Көрдүм Нахчыванды мән
Адил Бабаев адына
бир китабхана!

Дәрінал дајашыбы,
Нәсрәтлә јаныбы,
Кәдәрлә баҳым она.
Бу ваҳт,
узаг, чох узаг,
Илләрин гојнунда
Көрдүм бапбалача бир ушаг,
Көрдүм кичик көзүндә
Дүнja бојда бир мараг.

Она, бу китабхана,
 Олду мұдрик бир ана!
 Өз кичик гучагындаи
 Атды бөйүк чаһана!
 Гәлбинидә арзулары,
 Кетди үфуга сары!
 Бир күн гајытды кәлди
 Бу јерин ачы кими,
 Охучу кими кедән
 Кәлди жазычы кими!
 О бир даһа кәлмәди,
 Фәгәт рүбабы кәлди,
 Бу торпага јарашан,
 Қөңүлләрә нур сачан
 Нечә китабы калди!
 Инди о китабхана,
 Јенә мұдрик бир ана!
 Адил Бабаев ады
 Бу күн шөһрәтдиr она!
 Қәлир јенә бу јерә
 Бапбалача бир ушаг...
 Қәлир, кичик көзүндә
 Дүнија бојда бир мараг!

ОНЛАР ҚӘҢҚӘШАН ОЛДУ

Қөрмәнишәм онлары,
 Горху билмәз, јенилмәз
 Мәғрүр гәһрәманлары.
 Мән хәјалән кетмишәм
 О дәврүн ағыр, чәтиң
 Әзаблы илләринә.

Тарих музейләриндә,
 Тарих китабларында
 Мән баҳмышам онларын
 Көзәл шәкилләrinә.
 Китаб вәрәгләrinәндән
 Чыхыб, чанланыб онлар,
 Бизимлә бир чәркәдә
 Кәлиб, дајаныб онлар,
 О гатар, о Ағчагум,
 Кечә... тәпә-тәпә гум...
 О күлләләр, о ганлар,
 Өлүмүн көзләrinә
 Диk баҳан гәһрәманлар.
 Қәлир көзүм өнүнә,
 Қәлир нағыллар кими.
 Онлар өлдүләр, фәгәт,
 Җанлы һәнгигөт олуб
 Јенидән докулдулар
 Од кими,
 баһар кими.

Онлары дөнә-дөнә
 Дүшүнүб андыгча мән,
 О сәһиңа,
 ганлы сәһиңә
 Чәкилмир көзләrimdәn.
 Кечәнин сүкутунда
 Тәпәләри ашараг,
 Алов сачан күлләләр
 Сәсләнди шараг-шараг...
 Бириңе қүллә дәјди,
 О, әжилди торпага,
 Достлары дәрһал ону
 Галдырылар аяга.

Кимсә гана бојаныб,
Јерә јыхылды бирдәи.
Ону да галдырдылар
Тутуб чијинләриндән.
Јыхылыб јерә дојди
Бир чинар...
ики чинар...

Достлары онлары да
Торпагдан галдырдылар.
Дуруб чијин-чијинә
Тутдулар бир-бириндән,
Полад кими јапышды
Әлләри-әлләриндән
Әлләр айрылмаз олду,
Әлләр гырылмаз олду.
Бу әлләр зәнчир кими
Бојуулары доланды.
Кимә ки, құллә дәјди
Бир даңа јыхылмады,
Жериндәчә дајанды.

Дајанды 26

Женилмәз, мәгрүр чинар,
Құлләләрин өнүидә
Ваһид, чаңлы
бир һасар...

Дүјса да синәсиндә
Сојујан құлләләри,
Өлдү,
анчаг торпага
Јыхылмады неч бири.
Құлләләр гәзәбләнди,
Јагыша дөндү инди.
Ела бил ки, меңтәшәм
Бир гаја јараланды,

Құлләләрин одундан
Ганлы һасар јараңды.
Дүшмәнләрин үzlәri
Булуд кими тутулду,
Құлләләр дә јорулду!
Атаилар да јорулду.
Јердәки һәр дамла ган
Нур олду, шәфәг олду.
Ким дејәр,

о икидләр
Ишы кими сөндүләр?
Нәғмәләрә, құлләрә,
Үлдүзлара дөңдүләр.
Јухуја кетди кечә
Онлар ајаг үстәчә...
Кечәнин гучагындан
Дөгдүлар сәһәр кими,
Бир һејкәлә чеврилиб
Донуб галдылар онлар
Гырмызы мәрмәр кими.

Нечә илдир, һәр заман
О мүдһиши құлләләрин
Ешидирәм сасини,
Женә, женә онларын,
О мәгрүр инсанларын
Дүјурام нәфәсими.
О сәс далгабадалға
Учалыр шараг-шараг,
Они ешидир һәтта
Бу күн докулан ушаг!
Женә, жена о саси,
Ешидир јер күрасы!

Бу сәс дил ачыр:
Еj халг,
Айыг көзлә бах,
Сәнни дүшмәнләриң сағ,
Айыг ол, айыг,
Сайыг ол, сајыг.
О сәс тутур һәр йаны,
Башдан баша дүијаны.

Үиудулмур һеч замаи,
26 гәһрәмаи.
Онлар бир нағыл кими,
Ширин бир јуху кими...
Тәфәккүр, ағыл кими,
Од кими, дујгу кими...
Бу чаһанда галдылар,
Һејкәлтәк инсанларыш
Гәлбинидә учалдылар.
Сәз кими јашадылар
Китаб вәрәгләринде,
Нур кими парладылар
Сәһәр шәфәгләринде.
Чичәк кими битдиләр
Вәтәнни чөлләриндә,
Сәс кими курладылар
Пиано дилләриндә.
Умманлар синәсиндә
Јашатдылар онлары,
Өлмәз гәһрәманлары!
Адлары бизим үчүн
Һүнәр, шәрәф, шан олду,
Илләрин архасында
Онлар кәһкәшан олду!

ГУБАДЛЫДА ЛЕЈСАН

Көзләнмәдәи, бирдән-бирә,
Лејсан јагды көjdәи јерә.
Лејсан јагды,
Јаман јагды,
Санки көjdәи үмман јагды!
Төкдү јерә јарпаглары,
Гырды көврәк будаглары.
Иәр тәрәфи тутду сел-су,
Нә гүввәтли јагышды бу!
Нә гәрибә
лејсан олду,
Кирәмидләр учду, гопду,
Бирчә анда дәрә долду!
Лејсан јагды,
Бәлкә елә Бәркүшаддыр,
Һирсләнән чај
Мәчрасындан чыхды, ахды...
Лејсан јагды,
Бу лејсанда дүшән олду
чимди чыхды!

Лејсан јагды,
Лејсан дејил, үмман јагды!
Намы буну сеһр билди,
Нә јахшы ки,
тез кәсилиди...
Бу лејсандан
Көждә булуд — шан-шан галды,
Бу лејсандан
Көј гуршагы — нишан галды!

ГАТАР КЕДИР ТӘБРИЗӘ

Гатар кедир... Араза
Мән баҳырам вагондаи.
Гатар кедир... көзүмү
Чәкә билмирам оңдан.
Әријән гызыл кими
Ахыр Аразын сују,
Гәрибә нағыл кими
Көрүрәм, Араз боју
Кедән, учан бу гатар
Чыхыр кениш бир дүзә,
Дәјишир санки ѡллар
Гатар кедир Тәбризә!

Кедир... Бир бајраг олур
Башы үстә түстүсү.
Голан, учан, сөкүлән,
Каһ аглајан, каһ күлән
Худафәрин көрпүсү
Јол верир синәсиндән,
Даглар, дашлар севишир
Бу гатарын сәсиндән.
Вүсал чичәкләрини
Јоллара дүзә-дүзә,
Гатар кедир Тәбризә.

Ахан Аразын сују
Әријән гызыл кими...
Гатар кедир, јох hәр шеј
Дәјишир нағыл кими...
Гатар Минчивана јох,
Гатар Нахчывана јох
Ох кими сүзә-сүзә,
Бирбаш кедир Тәбризә.

Кедир, о нә сәлл билир,
Нә дә ки, сәрләд билир,
Токча јол кетмир, учур,
Арзулар ганаңында.
Кедир дәрди, мәһиети
Айрылығы, һәсрәти
Токәрләрни алтында
Даш кими эз-эзә,
Бирбаш кедир Тәбризә!

МӘҢСҮЛ БАЈРАМЫ

Мәңсүл бајрамы —
әлваң көј гуршагыныи
јерә ениб
торнагда парламасы.
Тәптәэ дон кејинир
Бу сини чөл-чәмәни.
Дагы, багы, тарласы!
Ше'рдир, мусигидир
Санки мәңсүл бајрамы,
Елин hәм шән, фәрәхли,
hәм дә мәс'ул бајрамы!
Бу аді бајрам дејил,
Өмрүн-күнүн јазыдыр,
Jени бир гәләбәни
Күчлү экс-сәдасыдыр.
Габар-габар әлларин
Севкија дәймәсидир,
Ән бөјүк әмәлләрин
Сәркүjә дәймәсидир.
Бу, аді бајрам дејил,
hәр аны —
hүнәр, зәфәр,

Үрэклэрдэ ачылан
Севинч долу бир сөһәр!
Бу, елә бајрамдыр ки,
Чеврилиб эн'энәје.
Лајигдир бу дүнҗада
Эн бөјүк тәнтәнәје!

ШӘНРИЈАРЫМ

Дассан — зирвәснидә күнәш, улдуз, ај,
Халг јанында үзүн аг, Шәнријарым!
Сәнәтлә јаратдын мәнәви бир чај,
Женә далға-далға ах, Шәнријарым!

Говдугча далбадал илләр илләри,
Дагыт бу һәсрәти, гәми, кәдәри,
О догма торпагдан, Араздан бәри,
Бу догма торнага, баҳ, Шәнријарым!

Үрәни улдузла, арзујла долу,
Ингилаб јурдуны ингилаб оглу,
Ачыб голларынла илк вүсал жолу,
Вүсал чәләнкини тах, Шәнријарым!

Бу неча айрылыг?! Гују тәк дәрни,
Вүсала, бирлије — јох — дејәнеләрин,
Бизим халгымызы севмәјәнләрни
Башында шимшәк ол, чах, Шәнријарым!

Мүгәддәс арзумуз дәңүр күнәшә,
Һәр кәлмән, һәр сөзүн кедир дөյүшә!
Иңчранда, вүсалда, һәр ваҳт, һәмишә
Сәни көрәчәјик даг, Шәнријарым!

ИЧЭРПШӘНӘР... КЕЧӘ ЙАРЫ...

Бакы. Ичәришәнәр. Кәздикчә кечә јары
Хатырладыр нагыллары!
Бу нагыллар мә'налы, бу нагыллар сөрли,
Бә'зән горхүч, бә'зән сирли...
Һара ајаг басырам гејри-ади бир аләм,
Санки өтән бир асрдәјәм.
Неч өзүм танымырам, ахы бура һарадыр,
Тәттәзә нагыл җарадыр.
Көлир гују дубиндән, көлир бир азан сөси,
Титрәјир ај нурунда

минарәнин көлкәси.

Дар күчәдә үз-үзә дајаныб гоша ejvan:
— һарадасан, тез кәл, чаван...

Дурма, тез ол, тәләс, кәл,
Жолуну көзләмәкдән биňуш олуб бир көзә!
Жорулмазсан бу кечә

һәр тәрәфи кәз, долан,
Бир тарихдир һәр тиң, далан!
Гәбир кими дәңкәләр,
Дәңкәләрдә көлкәләр...
Жүз јол кечиб кетдијим бир јерә чыхырам мән,
Илк дәфә көрдүјүм тәк

нејрәтлә бахырам мән...
Ванимәни бир сүкут...

Ширванشاһлар сарајы...
Ешидирем сүкутда

батырылан һарады...

Көлкә гапы далаында
чеврилиб бир кәлинә,
Эфсанәдән, нагылдан
Дәнүб Гыз галасы да

һәнгигэт һејкәлинә.

Бу гала эсрләри
 думанына бүрүнүр,
 Нәм сеһри көрүнүр,
 Нәм меһтәшәм көрүнүр!
 Күндүзләр бурда һәр шеј
 аждын, ишыглы, сада,
 Кечәләр дә фөвгәл'адә!
 һәр аддымы кечмишдән
 јадикар мәңзәрәдир,
 һәр шеј, һәр шеј бу јердә
 Хатирәдир, хатирәдир!
 һәтта ади, кичик даш,
 — Дејәр: — Тәләсмә, јаваш,
 Мәни дә динлә, гардаш!
 Кәзирәм бу галаны,
 Нәм күндүз, Нәм
 кечә јары,
 Кәзирәм, бу кәзити
 Хатырладыр нағыллары!
 Но даным, хошdur мәнә
 хошdur бу сеһр, тилсим,
 Бунлары бәјәнмәјен
 көзләримдән итилсии!
 Кәзирәм, гуртармајыр
 сөзлү, улдузлу нағыл,
 Көзәл, ширин, дузлу нағыл...
 Нағыл гуртаран кими, бу галадан чыхырам,
 Ишыг ичиндә јатан Бакымыза баҳырам!

ШАИР ШЕ'Р ОХУЈУР...
 Іевкени Іевтушенкоңун
 Бакыда олмасы изә этагәдер
 Шаир ше'р охујур...
 улдузлара чыха-чыха,
 Чопша-чопша,
 Дағгаларла даشا-даша,
 Шимшәкләрлә чаха-чаха!
 Көзләри дә охујур, телләри дә охујур,
 Дүңјаны башдан-баша
 Гучагламаг истөјән әлләри дә охујур!
 Инаамлыдыр чох,
 Илаамлыдыр чох,
 Инаидлыдыр чох,
 Бә'зән нәр-нәр нәрилдәјир
 јаралы пәләңк кими,
 Иничә-инчә зәрифләшир
 бә'зән дә чичәк кими!
 Билир, јахши билир ки,
 Өзүндән күчлү шаир салондадыр, салонда,
 Буну билмәсә экәр, шаир олмазды онда...
 Ше'р охујур јенә...
 Жаһын олуб бирләшир бизим һәр биримизлә,
 Санки чошур, јарышыр дани Сабиримизлә!
 Даһиләри көр-көрә,
 Рәнкәдән-рәнкә кирә-кира
 јапыр гөвси-гузең кими.
 Дајаныр бу сөһнәдә
 галиб кәлмиш фатең кими!
 Шаир ше'р охујур
 шаширләр ојлагында,
 Низами торпагында, Фүзули торпагында!

ВЕРТОЛЮТДАН МЕШЭЈЭ БАХДЫМ

Галхды вертолют Загаталадан,
Кечди дэрэдэн, кечди таладан.
Мэн пэнчэрэдэн мешёјэ баходым,
Көрдүм агачлар коллар кимидир,
Көрдүм будаглар көјэ узанимыш
Сајсыз-несабсыз голлар кимидир.
Мешэ көзүмдэ каһ чамэн олду,
Каһ да дэјишиб дөндү дэниэ.
Каһ елэ билдим гэдим ордуудур,
Нэр эскэрийн дээлиндэ низэ!
Мешэ ичиндэ нэхэн бир агач —
Бир аз габагда, уча јердэдир,
Елэ мөнгтэшэм, эзэмэтли ки,
Бөյүк ордуя бир сэргэрдэдир.
Енди вертолют... көзүмдэ мэшиим
Мешэ дэйншиб иечэ чүр олду.
Талада, дикдэ нэрдэн көрүнэн
Каһ тэка олду, каһ чујур олду.
Бир аз да енди... Инда лап аждын
Көрдүм мешэнин талаларыны,
Көрдүм гачышан һэм мараллары,
Нэм дэ онларын балаларыны.
Мэн вертолютдан мешэйэ баходым,
Мараллар гачыб бир анда итди.
Сүр'этлэ ахды агаплаг думан,
Бүтүн мешэсэ думандада итди.
Көрдүм гаршида уча даглары,
Учду вертолют даглара сары.

ВЭТЭНИИ ДУШҮНДҮ

Эскэр үч јара алды,
Нэ дизлэри бүкүлдү,
Нэ көзлэри гаралды.
Бу агыр, чэтин күнде
Дүшмэнлэрийн өнүүдэ
Бир даг кими дајанды,
Гэзэблэ, киниле јанды.
Ода чеврилди кини,
Нэ оглууну, евни,
Нэ дэ ки, ганы ахан
Бэдэнини дүшүнү,
Эскэр аничаг јурдууну, —
Вэтэнии дүшүнү.
Автоматдан атэши
Жагдырды сола-сага,
Дүшмэнлэри бир адым
Бурахмады габага!
Инди агры дујса да
Голунда, ајагында,
Алины ачыг доланыр
Бу вэтэн торпагында!

СЕВ ДЭНИЗИ...

Сев дэнизи...
севсан экэр,
Дэниз дэ сэни севэр!
Тез-тез кетсэн јанына,
Дујуб көрө билэрсэн
Дэниз анадыр, ана!

Шәфалы әлләри вар,
 Чичәкими этри вар,
 Өзү мави пиано,
 Ләпәли дилләри вар!
 Сев, дуј,
 дүшүн, аи ону,
 Онда чала биләрсән
 Бу мави пианону.
 Экәр учмаг истәсән
 Дәнис ганадын олар.
 Экәр гучмаг истәсән,
 Дәнис—бир гадын олар!
 Һәр далгасы мәһәббәт,
 Һәр дамласы мәһәббәт!
 Дүјсан бу мәһәббәти,
 Бу оду, бу шәфгәти
 Сәнни олачаг дәнис,
 Сәнә галачаг дәнис...
 О, елә гајгыкешдир,
 Мұлајимдир, һәлімдир,
 Сәндән азар-безары
 Гован мұдринк һәкимдир...
 Сев дәниси...
 севсән экәр,
 Дәнис дә сәни севәр!

КӘЗДИКЧӘ, ДУЈДУГЧА...

Еj Вәтән,
 Гарыш-гарыш кәздикчә гучагыны,
 Дујуб од-очагыны,
 Көрүб һәр бучагыны,

Багланмышам сәнә мән,
 Даңа мәйкәм, даңа бәрк,
 Бир агач көкләри тәк!
 Бајатыла јатмышам,
 Ағына, изғылына,
 Лајланыла бој атмышам.
 Сәjjah тәк пај-пијада
 Чаяыдан, чәмәннидан,
 умманыдан кечмишәм,
 Меһ олуб, күләк олуб
 һәр жаңындан кечмишәм.
 Парлајыб шимшәк кими
 Тарих долу илләрин
 думанындан кечмишәм.
 Бу күн һәмин илләри
 хатырлајыб анианды,
 Гәдим абидаләрин
 өнүндә дајанаңда
 Сәрт ајышы көрмүшәм,
 сәрт илинни көрмүшәм.
 Эсрләр сынағындан
 Үзүағ чыхан, улу
 Низамини көрмүшәм,
 Фұзулини көрмүшәм.
 Кәздикчә, дујдугча мән
 Бир чинара дөнмүшәм,
 бир говага дөнмүшәм,
 Битмишәм гучагында.
 Каһ будага дөнмүшәм,
 Каһ булага дөнмүшәм,
 Адичә дашины олуб
 итмишәм гучагында!
 О гәдәр кәзмишәм ки,
 Араз саһили боју,

Алов кими, од кими
 ганым ахыб сују.
 Кечиб Нефт дашларыдан
 даглардан јол салмышам,
 Лачында, Ләңкоранаидан
 Кәлбәчөрдә галмышам.
 Әбәди бир пәгмәје
 чеврилиб Құрұм мәним,
 Олуб сөимәз ишыгым,
 һәјатым, өмрүм мәним.
 Зирвәләрә чыханда,
 Мәрд гызыны көрмүшәм,
 мәрд оғлуну көрмүшәм,
 Һәр кәрпичи бир тарих —
 галалара баҳанда
 Чавашыри, Бабәки,
 Короглуну көрмүшәм!
 Кәздикчә, дудүргча мән
 Чичакләриниң этри
 нәфәсімә гарышмыш,
 Чајларын чошгуилугу
 һәвәсімә гарышмыш,
 Сәркі көзәллікләрии
 Хатирә — шәкил кими
 мәндә әбәди галыш!
 Кәздикчә, долашдыгча
 Кәндидә, шәһеринде
 даг-дашында, дүзүнде,
 Сеһрләниб көзүмдә
 Көј кими кенишләниб,
 дәрийләшмисән, Вәтән!
 Өмүр кими, күн кими
 ширийләшмисән, Вәтән!

Һәјат қизли чәбінәдир

НЕЧ ВАХТ ҮНУТМУРАМ

Оглумла, гызымла вериб сәс-сәсә,
Бир сада, меңрибан һәјат сүрмүшәм,
Пислик етмәсәм дә неч вахт, неч кәса,
Иәјатда боллуча пислик көрмүшәм.
Бә'зән сарсылымышам дәриндән дәрин,
Писликләр өзүмә, ше'римә олуб!
Анчаг тәрибәди, бу писликләри
Сонралар чохусу хејримә олуб.
Гаршыма ишыглы бир баһар кими
Чыхыб тәмәннасыз јашылыглар да,
Чатыб имдадымга хиласкар кими,
Гојмајыб јашајым чәтиндә, дарда.
Говдум үрәјимдән гәзәби, кини,
Јохдур е'тибары сәрвәтин, варын,
Гојдум тәрәзијә һәр икисини
Jүкү агыр олду јашылыгларын.
Иәр заман, һәр јердә үз тутурам мән
Тәкчә көјә сары, күнәшә сары,
Бүтүн писликләри унудурам мән,
Неч вахт үнүтмуралам јашылыглары!

БОГУЛАИ ДАЛГАЛАР

Далгалар шаһә галхды,
Һәр далга санки дагды.
Бир-биринн даынча даг јериди, даг ахды!
Дағлар гатар-гатарды,
Дивар-дивар учалыб, желкән-желкән габарды.
Ахышыб гоша-гоша
Бирдән кәлди баш-баша...
Даш-гаш, иничи дашияни,
ашан-дашан, тоггушан,
Бәндләр гыран, најгыран,
Атлар кими гышгыран,
гылынч-тылынч вурушан,
Үшаг-үшаг далашан
далгаларны һарајы,
Учурду бирдән-бира нечә-нечә сарајы.
Нәһәнк бир бурулғаны
бурум-бурум јаратды,
Көз гырпымы ичиндә бир учурум јаратды.
Јаратды экран кими
нечә-нечә мәнзәрә,
Каһ фәвварә, каһ тәпә,
каһ шәлалә, каһ дәрә...
Бирдән батан далгалар,
Бирдән јатаи далгалар
Женә күкреди, галхды.
Женә дағлар учалды,
Желкән-желкән габарыбы, дивар-дивар учалды.
Женә дағлар сөкүлдү,
Мин-мин иницијә денүб јагыш-јағыш төкүлдү!
Гәзәб атына минмиши
оғулдулар далғалар,

Од кими көрүшдүләр,
Атылдылар, дүшдүләр,
Учулар, вурушдулар,
јорулдулар далғалар,
Елә ловгалаңылар, елә гүррәләндиләр,
Елә кичиңдиләр ки,
тоз кими эләндиләр,
Өз һирсиин ичиндә bogулдулар далғалар,
Јаваш-јаваш јатдылар,
Мавиликә батдылар,
жох олдулар далғалар!

ТОЈДА КӨРМӘК ИСТӘМИРӘМ

Севдијим мүгәнини
тојда көрмәк истәмирәм,
Бурда опдан учалыг,
севки, нәрмәт истәмирәм.
Чәңкәл бошгаб сәсингә
Жоха чыхыб итир сәси,
Нәш-әли иәфәсләрин
Бухарында bogулуб
Буза дөңүр од иәфәси.
Тојда охујан заман,
Дәзә билмирәм аман...
Салыр кәдәрә мәни,
нох севдијим бир мүгәни!
Дәзә билмирәм онун
гәрибо, јад һалларына,
хөшакәлмәз халларына!
Јыргаланыр, дајаныр
ичи бомбаш нәнни кими,

Охујур ресторанларда охујай
 мұғәнни кими!
 Ісај-куйұн далғасында
 итир сәси, батыр сәси,
 Курласа да, елә бил
 тәнбәл-тәнбәл жатыр сәси.
 Башга фәнни дәјишимәз
 Бир мүәллим
 өз фәннини,
 Тојда көрмәк истәмирәм,
 Севдијим бир мұғәннини.

ГАР ТӘКҮЛҮР

Гар тәкүлүр далбадал,
 Қәләк-қәләк тәкүлүр.
 Қәтирир бир ағ хәжал,
 Чичак-чичәк тәкүлүр.
 Һәр күн чыхыб дүшдүйүм
 Дағ-гајаны қизләдир,
 Һәм дә һәр вахт көрдүйүм
 Бир дүңјаны қизләдир.
 Сеір едирәм... қөзүмдән
 Өпән ағ чичәкләри,
 Силир бу јер үзүндән
 Бүтүн башга рәнкеләри!
 Гардыр тутан һәр јаны,
 Мәнә гурур ағ чадыр.
 Үнүтдурууб дүңјаны
 Ағ бир дүңја јарадыр.
 Гар арамсыз, далбадал

Кәпәк-кәпәк тәкүлүр,
 Қәтирир ағ бир хәжал,
 Чичак-чичак тәкүлүр.
 Сәссиз қүжүз, нарајсыз
 Мин-мин фишәнк тәкүлүр...
 Гара рәнк елә итиб,
 Нә сәси, из сорагы,
 Кедәр кәлмәэ қедиб,
 Қәнилибдири ајагы.
 Гар јагыр ири-ири,
 Оны парлаг көрүрәм,
 Сеір едирәм һәр јери,
 Һәр јери ағ көрүрәм!

ФИЗИКА АЛИМИНИН ӨЛҮМУ

Бир алым,
 бир физика алымы,
 Халатынын ғәнки кими
 үзү агаппаг,
 Узун голлары
 гурумуш будаг...
 Онын дүңјасы,—
 кичик лабораторијасы...
 Севкисиң ела сонсуз,
 Бирчә ан белә
 Галмаг истәмәз онсузы!
 Іәкимләр десәләр дә,
 «Өмрү даңа аздыр, аз,
 Она ишләмәк олмаз»
 Һәр күн, һәмиша,

Кәлиб өз дүнијасында
Башлајыр иш!
Басытана дүймәләр
Чантаныр,
 ишир,
 Чиңазлар, көзчүкләр,
Гырымызы, мави, сары...
Сеир едир сакит-сакит
 кәсишән ишиглары,
 кәсишән шүалары...
Билир ки, ишыг
 Она зәрәрдир, зәрәр,
Иәр зәрәр,
 һәр гығылчым
 она зәһәрдир, зәһәр...
Билир, азалыб
 даһа көзүүн иуру,
Иәр зәрәр од — бир дәғигә
алыб өмрүндән
Апарыр ону
 өлүмә догру!
Көрүр өмрүнүн
 гарлы,
 туфаплы гышыны,
Дајандырмыр
 үмидли,
 пурлу
 ахтарышыны...
Ишләјир,
 арзусуна јетәнә гәдәр,
Үрәни кедәнә гәдәр,
 ишуу итәнә гәдәр!
Елә ки, өзүнә кәлир,
 Нә жатыр, нә динчолир,

Дини ахтарышларын
 сорагында учур,
Арзуларын, хәјаларын
 түшгина учур!!!
Бир дәфә ону
Дүнијасындан алдылар,
 Жатагына салдылар,
Дүшүндүләр: «Динчолени»
Бир аз өзүнө колесин»
Бир кечә —
 гәрибә мә'чүэ олду,
 Чохусу горхуда...
Кирдүләр Алим
 жохдур отагда,
 жохдур жатагда...
Нејрәтлә јујүрдүләр,
Олса да һәр тәрәф бағлы,
Ахтардылар ону
 эли чыраглы...
Сөн демә,
 кејиб аг халатыны,
Жашајыр,
 Өз дүнијасында сон һәјатыны...
Көзчүкләр: мави, ал, сары,
Санки отагда
 бүтүн дүнијанын
 ишиглары, шүалары...
Алим
 әлләрини
 көј узада-узада,
Улдузлардан тута-тута
Пишигын үстүнэ,
Шыланын үстүнэ
 кәлә-кәлә,

Чеврилиб

агалпаг
бир һејкәлә!
Jүйүрдү бир гадын,
Нә гыштырыг, нә нарај,
Күллү шалыны билмәдән јера салды,
Нәјкәлни гарышында
бир һејкәл кими галды!

ТӘННАЛЫГ ДУЖМУРАМ...

Сакит отагымда тәк олсам да, тәк,
Санки тәк дејиләм, сакит дејиләм.
Каһ шимшәк олурام, каһ да құл-чичәк,
Ше'р динләйрәм, ше'р дејірәм.
Сөјүлдәр, чинарлар, даглар гонағым,
Долур улдузларла таваным мәним.
Ахшам батан құнәш инди чырағым,
Дөңүр бағ-бағчаја ејваным мәним.
Көврәлирәм, мәни өз ушағы тәк
Бағрына басаңда ана голлары,
Кечир отагымдан көј гуршағы тәк
Мешә чығырлары, мешә ѡллары.
Нур сачыр арзусу, фикри, хәжалы,
Мұдрик инсанларын, мәрд инсанларын,
Бурда кечеләйир даглар гарталы,
Гылынчы парлајыр гәһрәманиларын.
Бурда дәләдузин, бурда илбизин
Јохтур кини, мәкри, бәйтани, шәри,
Сәсләнир каһ чошгун, каһ сакит, һәзин,

Көрпә бир шашрии тәптәзә ше'ри!
Сүбһ дан улдузундан башланай жолум
Кәлир бу отага құнәшлә, ајла...
Нечә дост-тапыша узаныр голум,
Кәлирләр пәгмәјлә, најла-нарајла...
Минирәм қүиょшә, аја галхасы
Илдәрым сүр'етли бир тәјжароје.
Гајаја чырпылан дәнис далгасы
Дөңүр отагымда ағ фәвварәје.
Бурдан чан атырам дүијаја чыхам,
Неч заман олмајыр лал кечәләрим.
Гојмур тәніха галым, гојмур дарыхам,
Нурлу хәјалларым, дүшүнчаләрим.
Шәфәт һөрә-һөрә, құл һөрә-һөрә
Галырам јено дә кәпчлик чагымда,
Белә дујгулара, һиссләре қөрә
Тәннәлыг-дујмурам тәннәлығымда.

МЕҢРИБАНЧЫЛЫГ

Меңрибан јашамаг көзәл адәтди,
Мән уча тутурам белә адәти,
Меңрибан бир һәјат—бир сәадәтди,
Дүијаја вермәрәм бу сәадәти!
Гәзәб, кин-күдурот бәлалар кими
Кәтирәр мин кәдәр, мин пешманчылыг.
Бөյүк айләнин галалар кими
Горујуб сахлајар меңрибанчылыг!
Ким ки, дәјишмәјир мәнәббәттени,
Ким ки, садиг галыр меңрибанлыга,
Ким ки, итирмәјир сәдагәттени

Лајигдир эн бөйүк тәһрөмандыга!
Севдијим! Сан мәнә кобуд сөз демә,
Дәрд верир гәзәбли баҳыллар мәнә,
Меңрибан дедијин ади бир кәләм,
Бир дүнија сәэдәт багышлар мән!
Хошдуր сакит дәниз, сакит бир мешә,
Меңрибан яшамаг—бу шұарымдыр!
Меңрибан кәлмәләр, һәр ваҳт, һәмниш
Гәлбимдән сүзүлән шұаларымдыр!

ДӘНІІЗЛӘ ҮЗ-ҮЗӘ

Сүбή чагы дәниизлә ојанмышам мән.
Онуңда үз-үзә дајанмышам мән.
Құләк јелләңчәкден јорулуб дәниз,
Шәфәг сұзқачиндан дурулуб дәниз.
Құнәш—о бир башда гылгырымызы шар,
Бир азча үфүрсән, ела бил учар.
Сулара төкүлүр гызыл телләрі,
Тутур әлләримдән онун әлләрі.
Нә думан, нә чән вар, һәр тәрәф шәффаф,
Дәниз дә, һава да бүллур кимни саф.
Бу бүллүр һавада жохса да этир,
Оның бу сафлығы сафлығ кәтирир.
Һамыны охшајар, әзизләр дәниз,
Һәр шең тәзәләр, тәмиизләр дәниз!
Ал мұнчуг тәкүлүр көј синәсина,
Узагда енибдир көј синәсина.
Елә тәмииздир ки, кәзәл мавилик,
Бу ки мүгәддәслик, бу ки үлвилик.

Бахырам сафлығдан дојмајыр козүм,
Ташыја билмирәм өзүмү өзүм!
Санки булаттарда јеријирәм мән,
Бу сафлығ ичинде аријирәм мән,
Сүбή чагы дәниизлә ојанмаг кәзәл,
Онуңда үз-үзә дајанмаг кәзәл!
Кәзәлдир һоминің тәмиз галасан,
Белә бир сафлығла нәфес аласан!

МҰӘЛЛИМСИЗ КЕЧОН ДӘРС

Нәј-күjlә, сәслә,
Чошгуңлугла, һәвәслә
Шәп толәбәләр
сипфә кирдиләр,
Кирдиләр,
дәрһал да
кирдилиләр.

Бу, нә сирр?!
Нә үтүп һеч кәс диними?
Бүрүүдү кәдәр думаны
үзләриши,
Жерә дикдилиләр
сүкутла
кәзләриши?

Һамы башыашаты
Отурду өз јеринде.
Дүнән үрәкләриниде
Туфан, фыртына варды,
Онлар чијиниләриниде

Севимли мүэллими
Сол мәизилә апарды.
Инди онуи дәрсидир,
Сүкугла кечир бу дәре...
Бу вахт ешидилір сәс...
Бу сәс онуи сәсидир,
Ахы онуи дәрсидир...
Намы сакит, лал...
Мүэллим бу синифда
Хәжалдыр,
 аичаг хәжал...
Бир кәңч чыхды иралы,
Намы анлады ону...
Охумага башлады
Намлетин
Кезәл монологуи.
Охуду кечән дәрсед
Мүэллимин жаңында
Охудугу тәк.
Индисә онун сәси
Кәдәрли, һәзин, титрәк...
Кәлди тәзә мүэллим
Гапыдача дајанды.
Синифда мүэллимин
Олдугуна инаиды.
О, галды чашбаш,
Шұбәли, дүшүнчәли
Гајытды јаваш-јаваш.
«Бу дәрсә ким кириб, ким
Көрән, наисы мүэллим»
Кәлиб һиддәтә,
Кетди мүдирийжәтә,
 шикајэтә...

О синифда
Ни һај-күй варды,
 иә дә сәс.
Мүэллименз,
 мүэллимә һәрмәтлә,
 севкијлә, мәнәббәтлә
 кечирди бир дәрс!
Бир кәңч соңнәдә
Охујурду женә дә.
Намы сүкүт ичиндә
 сүзүрдү ону.
Нәзиш, тигрәк бир сәслә
О, деирди
Намлетин көзәл монологуну...

ГЫРОВ

Гыров — сәһәр шеңидир,
Ајаздан
 донуб галыб,
Лә-ағ чичәкләр кими
Торпага ғонуб галыб.
Гыров — пајызда солан,
Отларын сарғысыдыр,
Арачларын, колларын
Иничиси, сырғасыдыр!
Гыров — гарын гардаши,
Булудларын көз јашы!
Јера ағ сүфәр сәрир,
Бизә хәбәр кәтирир
Гышын оглан чагындан,
Гарын јағачагындан.

ИКИ ДУЈГУ

Илк кәңчилдәки
о гызгын,
о чылгын
мәһаббәтим һаны,
Нә дөшүнә дәјән,
иә анд ичән,
Етибар булагындан
су ичән,
Аловдан кечән
сәдагәтим һаны?!
Жашадым
рәзаләт көрә-көрә,
хәјаңыт көрә-көрә...
Писликләри
унуда-унуда,
Кинајени, ришхәнди
һәб кими уда-уда,
Жашадым
алныачыг, үзүаг,
башымы шах тута-тута!
Инди билдим ки, мәни јашадан
о чылгын,
о гызгын
мәһаббәтим олуб,
Етибар булагындан
јенә су ичән,
аловдан кечән
сәдагәтим олуб!
Бу ики дујгу,
варса синәмдә
билмирәм
иәдир горху...

Бу ики дујгу,
Газачагдыр мәниимә
өмрүм боју!

НӨРМӘТ КӘТИПИР

Нөрмәт даш-гаш кими гијмәтли бир тач
Әл атыб асанча көтүрмәк олмур,
Нөрмәт башдаң-баша чичәкли ағач,
Оны башгасына өтүрмәк олмур!

Нөрмәти газанмаг чәтиндин чәтин.
Ишыг деңиадыр ки, көрә биләсән,
Мәканы, үиваны јохтур һөрмәтни,
Кедиб алма кими дәрә биләсән.

Нөрмәти вар, ким ки, ел үчүн јаныр,
Мәгәди, амалы, фикри тәтиди.
Ким ки вәзиғәлә нөрмәт газаныр
Билсии ки, бу нөрмәт мұвәгәттиди.

Шөһрәт пилләсүнин галханлар бә'зән
Нөрмәт пилләсүнин галха билмәйр.
Жүксәк пилләләрдән баҳанлар бә'зән,
Иисаның үзүнә баҳа билмәйр.

Богаздан јухары нөрмәт көрмүшәм,
Онун архасында миннат көрмүшәм.
Нөрмәт әвәзинә бә'зән һәјатда
Жалтаглыг көрмүшәм, һәсәд көрмүшәм.

Нэ гэдэр көзлэдир адын-һөрмэтий
Даин уча олсун чанан ичиндэ.
Белэ бир һөрмэти газанмаг чэтни,
Итирмэк асандыр бир ан ичиндэ.

Ким эмрин, јумругун, һөкмүн, јаланын
Күчүн газаныб ел мэхэббэти?
Кичик вэзифэли бир мэрд иисанын
Горхаг бир алымдэн чохдур һөрмэти.

Јердэн кејэ гэдэр газаныр һөрмэти
Ким ки, ағач әкир, чичәк битирир.
Нэ бөյүк вэзифэ, нэ ад, нэ шөһрэт,
Иисана иисанлыг һөрмэти кэтирэ.

БҮТҮН ӨМРҮМҮЗ БОЈУ...

Илк кэнчлик сеһрлидир
ушаг јухусу кими,
Райнхэли, хош, тэмиз,
чичәк гохусу кими.
О көзэ көрүнмэйэн
елэ зариф көрпүдүр,
Иисаны бир фәсилдэн
башга фәслэ өтүүр.
Нағыл, әфсана кими
кәлиб нэ јаман кечир,
Эср кими олса да,
од кими бир ан кечир.
Нэр фәсил вардыр онда,
башдан-баша дујгудур,

Аз олса да елэ бил
өмрүмүзүн чохудур.
О каһ кедир, каһ қәлир
чән кими, думан кими.
Каһ эбди көрүшүр
нардаса лиман кими.
Гәрибэдир ки, оидай
узаглашмаг чётинидир
Узаглашыб јенидэн
гучаглашмаг чётинидир!
Үфүгдэн галхан аждыр,
һәм јахындыр, һәм узаг,
Өмүр дәниси үстэ
әкеси ишиглы, парлаг!
Одур бизи һәјата,
канната бағлајан,
Онун дујгуларыдыр
ганымызыда чағлајан.
Бә'зән һәмин чагларын
билмәјирик гәррини,
Анчаг өмрүмүз боју
сахлајырыг хәтрини.
Илк кэнчлик — бир отагдан
учалан көрпә сәси,
Оғлумузун иәфәси,
гызымызын иәфәси.
Нәгәрата чеврилир
онун иәгмәси, тоју,
О, јашајыр бизимлә
бүтүн өмрүмүз боју!

БИР ЛӨВНӘ

Нәһәнк бир күмбәз кими
Башымың үстүндә көј.
Көјүн бир рәнки вардыр:
Башдан баша тәкчә көј!

Көрүпүр нә буулудан,
Нә чөндөн, думандан из.
Бахыр үзүшшеги
Көмкөј, сакит бир дәниш!

Күнәш ки, нур сачырды
Нәр тәрәфә бу күп бөс?!
Бир рәнкдә дә көзәлдир
Ниди бу көј—бу күмбәз!

ГАҒАЙЫ ӘЛЛӘР

Бејүк, нурлу бир салон,
Гара рәнкли пиано.
Әјниндә гар кими дон,
Јаваш-јаваш кәлир о.
Алгыш тутур һәр јаны,
Баш әйдикчә бәстәкар,
Одур сәс туфанины
Јарадан бир сеңркар.
Сәсләнир пиапонун
Ширмајы, ағ дилләри,
Бу дилләр кими онун
Агаппагдыр әлләри!

О ширмајы дилләри
Далгалара чевирәи,
Сеңр долу әлләри
Ушаглыгдан севирәм.
Нејрәт, э бахырам мән,
Әлләр учан гагајы...
Епән, галхан,
рөгө едән,
Ганаң ачап гагајы!
Гагајыда күчә бах:
Кәһ сәс,

каһ рәпк јарадыр,
Сары, ағ, һәзин шаграг,
Нечә аһәнк јарадыр,
Пиапонун дилләри,
Бәстәкарны әлләри
Бир-биријлә јарышыр,
Јагыш кими, гар кими,
Чошан далгалар кими
Бир-бириңе гарышыр.
Гагајы илһам јүкклү,
Үчдүгча да учурур.
Ашан-дашан, көпүклю
Далгалара баш вуур.
Әлләр — елә чырпыныр,
Рәгсидир бир шимшәјин,
Әлләр — улдуз тәк јаныр,
Эксидир бир үрәни.
Инчә, зәріф олса да,
Туфана тәндир әлләр,
Бу сәеләр үмманында
Бир аг јелқәндир әлләр.
Үзүб кетдиңчә шән-шән
Агардыча агарыр.

Инсанлары о јелкән
 Жашамага чагырыр.
 Бахырам о јелкәнә,
 Бахырам дөнә-дөнә.
 Узаг-узаг үфүгләр
 Жахын көрүнүр мәнә.
 Салон лал... салон долу...
 Бу дүнија унудулур.
 Көрүнмәјир аг дону,
 Көрүнән әлләр олур.
 Көрүнән әлләр олур.
 Әлләр алов,
 од кими,
 Бир парча булуд кими.
 О булуддаң текүлүр
 Дајгуларын лејсаны,
 Галдырыр ганад кими
 Јердән көјә инсаны!
 Мусиги гајнар, долгун,
 Каһ һәзин,
 каһ да чошгүн,
 Диңләјирәм,
 бахырам
 Мән о әлләрә вургун,
 Мән о әлләрә вургун!

ҺӘЈАТ ӨЗҮ ЧӘБНӘДИР

Һәјат — керијә дөнмәс
 Даңгалы бир чәбнәдир,
 Сакит, көзәккөрүшмәз,
 Кизли бир дөјүш кедир...

Инсан јашајым дејир,
 Атылыр бу дөјүш,
 Бир эли күлә дејир,
 Бир эли дә күнәш!
 Инсан — гүдрәтли, көзәл,
 Элванлыгы горујур,
 Инсан һәр шејдән әввәл
 Инсанлыгы горујур.
 Горујур... Анчаг јенә
 Хәбислик бир буз кими...
 Кәлир инсан үстүнә
 Пислик бир часус кими...
 Жахсылыг чыхыр үзә
 Ишыглы баһар кими,
 Хәбисликә үз-үзә
 Дајаныр дивар кими.
 Инсан ачыб көзүнү
 Әдаләти ахтарыр,
 Инсан даг-даша гачыб
 Сәадәти ахтарыр.
 Бәзән инсан дил ачан
 Әдаләти көрмәјир,
 Бөјүндә ишыг сачан
 Сәадәти көрмәјир.
 Бу сәадәт, әдаләт
 Қечсә дә хәјалындан, .
 Она көрүнүр фәгәт
 Булудларын далындан
 Хејир вермир гәзәб, кин,
 Даныш мин-мин һүнәрдән.
 Гачмаг олмур талејин
 Атдығы күлләләрдән.
 Өз жаланчы меһрилә
 Нијлә, кәләк фырланыр,

Көзкөрмәз меңвәрилә
Чөрхи-фәләк фырланыр.
Өмүр кечмир дәјәрсиз,
Неччијә дөнүр бирдәи,
Нитиарсыз, зәһәрсиз,
Күлләсиз сөнүр бирдәи!
Ела чыхыр ки, јоха
Сәда галмыр сәснидән.
Ким гуртаратыбыр јаха
Бир хәрчәңк күлләсиздән?!
Бир иисанды шеһрәт, ад,
Таледир — догур ону,
Гәфиլ голан бир күршад
Гоңууда bogur ону.
Бу дөјүш һәјатында
Чох гәриба мәгамлар,
Бир гәзәб ганаңында
Нәсәдләр, интигамлар...
Ришиңд үрәк агрыдыр,
Кимдир сонда күләси?!
Бир топ кими ағырдыр
Пахыллыгын күлләси!
Нагга, дүзә тәрәзи
Ахтарыр һәјат өзү.
Ајла күнәш... һәрәси
Тәрәзиниң бир көзү...
Узагда, үфүгләрдә,
Нардаса дөнүш кедир,
О дөнүш кедәи јердә
Јенә дә дөјүш кедир.
Хәјал ганаңдыр, ганаң,
Бу ганаңдаи сүрүш, дүш!
Башдан-баша бу һәјат
Дөјүшдүр, кизли дөјүш!

АНДАМ ХӘСТӘХЛИАДА

Аз галыр ки, од тутуб
Јанаң, хәстәханада,
Бир айдан сохдур галыр
Анаң, хәстәханада.
Кичилиб, јумаг олуб,
Көврәлиб, ушаг олуб,
Ону гыш да нағлајыб,
Сачында гар сахлајыб.
Анаң ятагда дејил
Јатыр булуд ичиндә,
Сеңрәниб елә бил
Бахыр сүкут ичиндә.
Эвәлки од, һәвәслә
Көз-көз алыша билмир,
Далгалы бир иәфәслә
Күлүб даныша билмир.
Алты өвләд саһиби,
Он дөрд һәвә саһиби,
Бахыр сүкут ичиндә,
Бәдбәхт бир адам кими,
Кизладир дәрд-сәрини,
Кизладир кәдәрини
Тез-тез сорушур анаң
Тәкчә һәвәләрини,
Тәкчә һәвәләрини!
Дүшүнүр үркәк-үркәк,
Өлүм—гара эждаһа.
Көрүб өвләлларыны
Өлүмдәи горхумур даһа!
Јатыр булуд ичиндә,
Бахыр сүкут ичиндә.

Аз галыр ки, од тутуб
Жанам, хэстэханада.
Бир айдан чохдур галыр
Лиам хэстэханада.

ҚӘДӘРДӘН ҮЗАГ

Гачырам кәдердән
үзаг, үзаг...
Көплүм она һәрдән
дустаг, дустаг...
Үфүгләр гаралыр,
гәмләнирәм...
Јарпаглар саралыр,
гәмләнирәм.
Бир кәлини бир мүнис
эр итирир,
Үрәјимә бу Ынисс
гәм кәтирир...
Бүрократ директор
тох сифәтлә,
Һамыя гуур тор
нәзакәтлә,
Елә ки, јад олур
догма халга,
Гәлбимә гәм долур
далға-далға...
Һәјатда бир гыз вар,
көзәл, инчә,
Көзәллик јох олар
бир сөз дејипчә...
Санки дили илан,
кобуд, кобуд,

Гәлбимә бу заман
долар булуд...
Мәи дөңүк илһамдан
гәмләнирәм,
Бир сојуг саламдан
гәмләнирәм.
Ишигызы ахшамдан
гәмләнирәм.
Ахы иејә кәрәк
бу гәм, кәдәр,
Дөјүмәзми үрәк
онсуз мәкәр?!
Дөјүнсә мәсләким,
диним олмаз.
Даш кими галмарам,
варса бу гәм,
Мәи инсан олмарам
гәмләнмәсөм...

ҮРӘК ЖАМАН ШЕЙДИР...

Үрәк жаман шејдири, жаман,
Бир аз јаваш,
Инсанлара һәссас жанаш,
Үрәк жаман шејдири, гардаш!
Онда чичәк зәрифлиji,
Даг-гајаның сәртилиji вар.
Бир кәпәнәк көврәклиji,
Бир иккидин мәрдлиji вар.
Үрәк жаман шејдири, жаман,
Жаман олур заман-заман.

Туфаны вар,
Думаны вар,
Јаз чони вар,
Чәмәни вар!
Пәләнк кими
 һәм из'раси,
Һәм мешаси,
 һәм дәрәси.
Чејрап кими үркәклиji,
Ушаг кими көврәклиji...
Аи ичинде
Учалт ону,
Аи ичинде
Гочалт ону!
Ширин сөз де,
 кулә дөңсүн,
Ачы сөз де,
 кулә дөңсүн.
Гая кими
Агыр дәрдә дәэмәни вар,
Көз јашындан
Ал јанага
Мирвариләр дүзмәни вар.
Сынмагы вар,
Јанмагы вар!
Јанар, јанар,
Ади сөздән јараланар.
Ганадланар,
Учар, учар,
Булуд кими дола биләр.
Бирчә анда сола биләр,
Параланар,
Шүшә кими
Чилик-чилик ола биләр!

Севинич онда, шәфгәт онда,
Гәзәб онда, инфрәт онда,
Севки онда, һәсрәт онда!
Үрәк јаман шејдир, јаман,
Бир аз јаваш,
Һәссес јапаш, аста јапаш,
Үрәк дәмир, даш дејилдир,
Үрәк јаман шејдир, гардаш!

ЗИРВӘЈЭ КЕДӘН ЈОЛДА...

Үст-башыма од јагыр,
Зирвәјэ галхырам мән.
Тәнкиәфәс, ағыр-ағыр
Чыхырам, чыхырам мән.
Бу ваҳт чәсур бир инсан
Мәнән чатыр архадан.
Онда гартал чүр'ети,
Онда шимшәк сүр'ети.
Әкәр имкан вермәсәм
Адым да ата билмәз,
Дүзкүн јол көстәрмәсәм
Зирвәјэ чата билмәз.
Балсам она бир аз кәм,
Чашыб сүрүшә биләр.
Бир азча итәләсәм
Дәрәјә дүшә биләр.
Бирдән јыхылыр, дәрһал
Јапышырам голундан,
Чинајәтдир сахламаг
Исте дады јолундан!

Јох, кәсмирәм јолуңу,
Она јол верирәм мән.
Бир дә көз ачыбы ону
Зирвәдә көрүрәм мән.
Үрәјимдә нә һәсрәт,
Нә паҳыллыг, на һәсәд,
Бир аз гибтәгәрышыг
Бөյүк, дәрин бир һөрмәт!!!

МУАСИР РОМАНТИКА

Јердән көјә,
Кејдән јерә
Көзәкерүмәз
жоллар узанар,
Бу јоллар
бир инсан кими
Нә күндүз усанар,
нә кечә усанар.
Көрпү тәк,
көј гуршагы тәк
узанар, узанар!
Кедәр бу јолларла
гызыл машиналар
кумуш автобуслар,
Башының үстүндә
ики күнәш шүасы
троллејбуслар...
Бу миникләрдә
огланлар, гызлар.
Јанаңаглары —
дуյғулар, хәжаллар, арзулар,

Дајанаңаглары —
Јердә чичәкләрdir,
кејдәсә улдузлар!

АНА ҚӘНДӘ ГАЙЫТДЫ

Галхды тәзә бинапын, галхды тәзә һөркүсү.
Башланды ев бөлкүсү.
Бу заман анасыны бир кәңч салды јадына,
Үч отаг алсын дејә,
Чагырды ону кәнддән, јаздырды өз адына.
Ана огул евини,
елә ки, гојду гәдәм,
Сәадәтдән, севинчдән
гәлбиндә дүјду аләм,
Өзүнү ушаг кими
нейретиндән итириди,
Кагыз белә јазмајан
Огул инди анаја һәдијјәләр кәтириди.
Кәлин дә — чан-чан — деди
кулә-кулә гарыја,
Гојмады ки, әлини
вурсун ағдан—гарая!

Аjlар, һәфтәләр өтдү, тәзә евә көңдүләр,
Огул-қолин бүтүн күн
Тәзә мебел ешгинә күчәләрни өлчүләр.
Азалды гајгы, диггәт,
кәсилди һәдијјәләр,
Ана горхуда кет-кедә
үрәјинә дәјәләр.

Бирдән баша дүшдү ки,
О әввалиң һөрмәттің
сабеби бир отагдыр.
Жад, узаг адам үни
бу отагда гонагдыр!
Күиләр кечдиңкүч көлли
Деңгизди, гап гаралтды,
Дана дөзә билмәди, ана кәндә гајытды!

Ана һәр иш көрүрдү,
Нәм хөрәйи биширир, нәм еви сүпүрүрдү.
Бир дәфә габ сыйндырыды,
Көлли чошуб башына мии бир оюн кәтирди,
Оглу елә жад олду,
Ана санды доптома баласыны итири.
Матэмә дүшмүш кими
Мөһинәта, яса батды,
Дана дөзә билмәди, ана кәндә гајытды.

Оглу буз олду женә, оглу жад олду женә,
Дәјди ана гәлбина.
Ону бир иисән кими
көрмәјири. елә бил,
Ана жағас олду
бөйүк, ишыглы мәңзил.
Севинчи, сәадәти
гејбә чәкилди, сөндү.
Чырагы жаңыб солду,
бәхти керијә деңдү.
Дәрдән-гәмдән нә Күндүз,
Нә дө ки, кечә жатды,
Дана дөзә билмәди, ана кәндә гајытды!

Гајытды ана кәндә
Севимли баласыны
Көдіб, кәзиб алтарсын
о даңда, о чөмәндә!
Отлардан, чичәкләрден
етрини алсын дејә,
Бош бешијә женә дә
лајлалар чалсын дејә.
Ана кәндә гајытды,
Итириди оғлунун.
Ушаглыг қүиләрилә өмрүнү сүрмәк үчүн,
Ону женә мүгәддәс,
сағ тәмиз көрмәк үчүн!
Гајытды ки, о кәндә
Баласынын һәр заман
сәси јүксәлсии дејә,
Аягы гана жаңа,
— Ана! — гыштыран заман
көмәжә кәлсии дејә.
Гајытды ана кәндә,
Миниб хәјал атына,
ону һәр жана чапсаны,
Итириди оғлунун
елә о кәндә тапсаны!

Белә дүшүндүкә о, санды күрәкләрипдән
Даг атды, гаја атды.
Өз адына алышан отагда жашамады,
Ана кәндә гајытды!

ТӘБИӘТИН СӘСИЈӘМ

Билирәм, дүнијада дамла—инсанам,
Анчаг ки, ішінекім, дагам, ұмманам.
Узатсам, голларым һәр жана чатыр,
Күнәш—мәним үчүн гызыл бир чадыр.
Дујгулу аловам, дујгулу одам,
Адичә ағачам, адичә отам.
Күнәшсиз һавада гәлбим дарыхыр,
Күнәш чыхан кими гәмим дагылыр.
Улдузам, жанмышам, алышмышам мән,
Дүнијаның өзүнә гарышмышам мән.
Дујуб севинчими, дәрд-кәдерими,
Далғајам, көрүрәм саһилләрими.
Сакит тәбиәтдә далғын олурام,
Фыртына гојнунда чылгын олурام.
Дүнија газанырам бә'зән соһәрдән,
Дүнија итирирәм бә'зән кәдердән.
Бә'зән кәлир мәнә бир даг гүввәси,
Булудтәк учалмаг, учмаг һәвәси.
Бә'зән дә неч иәјә һәвәсим олмур,
Санырам ишығым, нағасим олмур...
Бә'зән дуујарын ки, наһәнк мешәјәм,
Бә'зән дә зәрифәм, бир бәнөвшәјәм.
Бә'зән дујгуларым селләрә дәнүр,
Бә'зән дә ачылан күлләрә дәнүр.
Бә'зән гушлар мәни алыр араја,
Еңтијач дујмурам пула, паража...
Бә'зән хәжалымла узаг кедирәм,
Нәйтә — планета гонаг кедирәм.
Кечир инсанларла мәним һәр күнүм;
Севинчим, кәдерим, тојум, дүйнүм!
Каһ фыртына, туфан, каһ сакит аләм,
Бир чүрә олмајыр әһвал-руhijjәм,

Дәјүшүр булудлар дәјүшән кимى,
Дәјишир, тәбиәт дәјишиң кими...
Ишыгам, нәғмәјәм, жағышам, гарам,
Бу дүнија дурдугча һәмиша варам.
Нә фөвгәләшәрәм, нә һикмәтәм мән,
Тәбиәт гојнунда тәбиәтәм мән.
Бәли, тәбиәтин бир һиссәсијәм,
Онуң зәррасијәм, онуң сәсијәм!

ШЕ'РНІЙЈӘТ...

Бир машын чыхыр
Горхулу дағ јолуу.
Гу гушу кими
Агардыбыр гар ону.
Туфан башлајыр бирдән
Гары сүпүрүр јөрдән.
Гар фырланы-фырланы
Сәпәләннир һәр жана.
Жер дә, көј дә вурушур,
Бурулганы дүшүр гар.
Санки бурда тогтушур
Ағ көпүклю далгалар.
Сүрүчү баҳыр тара,
Көрүмәјән јоллара.
Машыны сүрә билмир.
Үстүндә јол кетдији
Дағлары көрә билмир.
Пәнчәрә буз баглајыр,
О, машины
Даг дәшүндә сахлајыр.
Жер сүрүшкән, горхулу,

Нечә кетсии бу јолу?!
Машындан јерә дүшүр,
Тәбиэтлә көрүшүр.
Јердан галхыр сүд бугу,
Үнудур бу сојугу.
Гары јелләдиң күләк
Гызларын аг дону тәк...
Бу јер көрүнүр она
Чошан рәгс салону тәк...
Үнудур, дона биләр,
Машын дајана биләр
Бурда сәһәрә кими.
Бу бәланы үнудур,
Гар, бораны үнудур.
О көзәллик вүргүну,
Үнудур бу чөвгүни.
Горху, тәлаш дүјмадан
Сејр едир heјraи-heјraи
Үстүнә гонан гары,
Үстүндә донаң гары.
О, дүшсә дә чәтиңе
Бу тәбиэт ичиндә,
Гышын шे'рийжетинә
Бахыр heјrat ичиндә!

АХЫР НӘКӘРИ ЧАЈЫ

Ахыр Нәкәри чајы... нур ахыр, гызыл ахыр,
Далга—сәтир китабда бајаты, нағыл ахыр.

Нәгмәдир—эрсләрин изфәсисидән сүзүлән,
Дастандыр—бабаларын синәсисидән сүзүлән.

Узаг олса да јолу,
Мәңбайиң гәдим, улу
Ахыр даг дөшүндәки евләрни кәндәрүндан,
Ахыр букушы көзәл кәндәрүн кәнарүндан

Апармыр төкчә чошгүн селләрни синәсисидә,
Апарыр фәспилләри, илләрни синәсисидә!

Чаглајыр күлабланыб дагларын күлзарындан,
Ахыр һәзинилек алыб Нәбишши мәзарындан.

Һәр күкрәјен далгадан кәлир сәси бабамын,
Дәрнишникдә кизләниб хатирәси бабамын!

Јашамады шәһәрдә, иәпәм гајытды кәнде,
Иди раһат жатыр о, бу чајын саһилинде!

Күнәш пар-пар јанаңда, сулары гырмызыдыр,
Бәлкә бу чај Аразын бапбалача гызыдыр!

Эскилмир күч-гүввәти, эскилмир тәравәти,
Јашадыр варлығында бу јери, тәбәнәт!

Галыр оду, хәјалы, ешги, руhy, инанын,
Нечә иккىд ииссанын, иечә мүдрик ииссанын,

Јараныб тәбиэтдән, говушур тәбиэтә,
Колиб әбәдијјәтдән ахыр әбәдијјәтә!

БИРИНЧИ СИНИФ МҮЭЛЛИМИНӘ

Билирәм, шеһретин, адын-санын јох,
Учадыр, бөјүкдүр фәгәт сәнәтиң
Билирәм, дүнијада чәтин сәнәт чох,
Әлифба еўрәтмәк һәр шејдән чәтин.

Көрпәчә ушаглар дүзүлүб сәф-сәф,
Көзләрдә мәһәббәт, көзләрдә мараг.
Бөյүк бир шәрәфдир, бөйүк бир шәрәф
Иисана илк дәфә мүэллим олмаг!

Өзүнә севдириб бу көрпәләри
Һәвәси, севинчи, илһамы олдуң.
Дәрсә кәлмәјәндә бөйүк кәдәри,
Кәләндә ән бөйүк бајрамы олдуң!

Елә јанырсан ки, ушаглар үчүн
Онлара бағланыр бүтүн варлыгын.
Күнәшсән көрпәчә будаглар үчүн,
Бәлкә дә бундадыр бәхтијарлыгын.

Сәнин һүнәринә һејран галмышам,
Сәбирми алмысан Алп дағларындан?
Елә дәрс кечирсән, јатмырсан ахшам
Чох ваҳт үрәјинин агрыларындан.

Сәһәр ушагларла көрүшүб јено
Үрәйин динчәлир, раһнатланырсан,
Галхыб сәнәтиңин зирвәләрниә
Даһа да јүксәјә ганадланырсан!

Билирәм, шеһретин, адын-санын јох,
Учадыр, бөјүкдүр фәгәт сәнәтиң.
Билирәм, дүнијада чәтин сәнәт чох,
Әлифба еўрәтмәк һәр шејдән чәтин!

МҮГӘДДӘСЛИК МЕ'ЯРЫ

Өзүмү гәһрәмания,
Ағыллы, мәрд инсана
Охшада-охшада, јашајырам,
Даниләри, мұдринкләри
Үрәјімдә јашада-јашада
јашајырам.

Ше'р, сәнәт јолумда
Нә нүфузлу адамын көмәји,
Нә телефон зәнки,
Нә танышлыг,
достлуг кәреји,
Нә жалтаглыг,
нә һәдә,

Олмады
Неч вә'дә, неч вә'дә!
Ше'рим, неқајәм чыхды
Үрәйин «кедә-кедә».
Бәлкә дә буна көрә
Галмышам көлкәдә?!

Јох!
Сәнәт мәним үчүн
Мүгәддәслик ме'яры,
О, мә'нәви дүнијамын
Дәжишилмәз мес'мары!

Өмрүн чоху кечсә дә
Фәгәт бәйк сәнәтә
Сојуглуг дујмамышам,
Фәгәт көзәл сәнәтдән
Мәи һәлә дојмамышам.
Jaхшы ше'р корәндә
Үнидурам өзүмү,
Бәјәнимирәм бу заман
Өз ше'рими, сөзүмү.
Чалышарам, гојмарам
Бу ишими мәи јары,
Jенә сәнәтдир мәңе
Мүгәддәслік мә'јары!
Иппани, јашајрам
Нә ад,
иә шеһрәт үчүн.
өлмөјесә һазырам
Үлви бир сәнәт үчүн!

ГЫЗЫМЛА СӨҢБӘТЛӘР

Суал верир, данышыр,
Ah, нә дејим бу гыза...
Бүилар бир ше'р олду:
Нәм мә'налы, Нәм гыса,

1

— Нијә белә тәләсир.
Нара учур булудлар?
— Нардаса бәрк исти вар,
Jаныр чичәкләр, отлар...

100

2

Һансы күл чох гәшәнкди,
Гәрәпфил, нәркиз, заңбаг?!

— Һәр үчү бирләшәндә
Көзәл олур багча-баг!

3

— Ата, нијә күнәш дә,

Ај да дәнизә дүшүр?!

— Оилар үчүн, ај гызым,
Дәниз бир саф күзкүдүр.

4

— Ај көрсүн дејә көjdән
Бојланыр мәңе сары.

— Ај тәкчә сәни дејил,
Көрүр бүтүн гызлары.

5

— Күнәшин ишығында
Булдулар көзәл олур.

— Амма күнәш сөнәндә
Бу көзәллик дә солур...

6

— Гапымыздыр дәјүлән,
Jәгиги оғрудур кәлән?

— Гапы дәјүлүрсә бил,
О кәлән оғру дејил.

7

— Багбан јаҳшы әмијди,
О, нијә өлдү, ата?!

101

— Гүссаләпмә, ај гызым,
Неч кәс галмыр дүнјада!

8

— Көр нечә бәрк калир гыш,
Һәр јан шахтадыр, гардыр.

— Горхма, гызым, горхма сән,
Гышын сону баһардыр!

9

— Нијә кәзәл көрүпүр
Ағач чичәк ачанда?

— Кәзәл олмурму, гызым,
Күнәш ишыг сачанда?

10

— Іара кетмишдин, ата,
— Узага, сох узага.

— Кәзәлдими о јерләр?
— Чатмаз бизим торпага.

11

— Бир улдуз пәнчәрәмә
Нечә дә жаҳын кәлиб

— О сәнин үрәјинидир
Улдузлара јүксәлиб!

12

— Нијә, нә үчүн олур
Инсанлarda гәзәб, кин?
— Гәзәб-кин јагышыдыр,
Гарыдыр тәбиэтин.

10?

13

— Нагыллар хош олса да
Онларда сох жалаң вар.

— Ишиглы арзулардан
Догубдур бу нагыллар.

14

— Узаг өлкәдә бизнэз
Нечә дајана билдиш?

— Узагда олсам да мән
Сиздән айры дејилдим.

15

— Анам јенә нәдәнсә
Һирслидир, ачыглыдыр.

— Үрәйинә бах онун,
Үрәйи ишыглыдыр!

16

— Тәкчә кәзәллик үчүн
Жетиширми гызылкүл?

— Һәм этир ал, һәм дүргү,
Һәм сев, һәм дә севин, күл!

17

— Іара учур дурналар,
Жолда галыб донарлар...

— Дүз апарыр ѡллары
Евләринә онлары!

18

— Мәнә мүәллим јенә
Вермәди әла гијмәт.

103

— Жәгин ки, бәсләјір о,
Сәнә бөйүк мәһәббәт!

19

— Көзәлдір көj гуршаты,
Нијә енмір ашагы?!

— О, жеро енс билмәз,
Енса, көрүн билмәз.

20

— Мән ше'ри чох севирәм,
Ахы бу ше'р наидір?!

— Көзүмдәкі ишыгдыр,
Көплүмдәкі нәгмәдір!

21

— Аh көрдүм сәһв еләjәn
Гарангушун мәһвиини.
— Инсанлар да мәһв олур
Көрмөjәндә сәһвиин...

22

— Бир гыз вар синфимиздә
Чох писидір хасиijәти.
— Көрмәjә чалыш, гызым
Онда жаxши чәhәти...

23

— Ата, нә олуб сәнә?!

— hеч... ачы сөз деjiбләр,
Зарафат еда-едә,
Үрәjимә дәjiбләр!

104

24

— Jуху нәjә лазымдыр,
Де, бу сиррі ким билір?!

— Jуху бә'зән һәjатда
hәигигәта чеврилир!

ЛИРИК ДАМЧЫЛАР

Jan-japanадыр ики агач...
Гарышыбыдыр
Будаглара будаглары,
Хатырладыр
Бир-бирини гучаглаjaц,
Күләшән, шән ушаглары!

Көбәләjә бәнзәjир
Кәсиlmиш ири көтүк,
Устүндә сүфрә кими
Мамырдан jашыл өртүк!

Гара дәниz, Гара дәниz,
Хәзәрим олмасаjды
Гала билмәздim сәңсиз!

Чалышды, евә кәтирди
Гызыл әлванлыгыны,
Кәтирди, фәгәт, итирди
Гызыл инсанлыгыны,

105

◆
Уча зирвәјә чыхдым,
Һејрәт көтүрдү мәни,
Чулкы көрдүм бу јердәи
Дени уча зирвәни!

◆

Охудум бир даһини...
Белә инсан олармы
Јер үзүндә, илаһи?!
Аллаһ, аллаһ дејирик,
Ким билир, бәлкә елә
Аллаһ иди о даһи!

◆

Коллугларын арасындан
Чыгыр кедир,
Кичик чаја бәнзәри вар,
Ахыр кедир,
Гатар кими јашыл-јашыл
Тунелләрдән чыхыр кедир.
Јерә дүшмүш бир шұадыр,
Нара кедир, нарда итири?

◆

Даһи олмасам да, дәрд етмә, көнүл
Һәјатда нә шеһрәт, на дурр көрмүшәм,
Мәнә севинч вериб адичә бир күл,
Белә севинчләрлә өмүр сүрмүшәм.

◆
Жатмаса да сәнкәрә,
Бәйзәјирди эскәрә.
Ән ағыр топлар кими
Күчлү иди гәләми,
Бу гәләмин сәсијлә
Титрәдири аләми!

◆

Топчунун јухусунда
Денә дә танклар жаңыр,
Денә көј курулдајыр,
Топ сәсиндән ојаныр.
Дана гәлби дәјүнмүр
Тәйлүкәда, горхуда,
Ешидир тон сәснини
Топчу анчаг јухуда!

◆

О дәјүшду чәбіләрдә
Ел-обаны севә-севә
Аловларда итди, батды
Гайтымады, догма евә.
Ев саһибсиз дејил бу күн,
Бир хатирә олду еви.
Кечә-кундүз қәлиб кедән
Гонагларла долду еви!

◆
Жола салыр оглупу
Эскәрлија көнерал.
Илк кәңчлик илләриң
Анарып ону хәжал...
Жувадан баласыны
Учурор гоча гартал

◆
Көнерал сәһәр-сәһәр
Үз-көзүндә шәфәргәләр
Чичәјә-күлә баҳды,
Багчаја су бурахды.
Јада дүшүр нә этәш,
Нә мәрми, нә дә күллә.
Башы үстүндән күнәши,
Кечирир күпләринни
Иди чичәклә, күллә.

◆
Бүрүҗәндә һәр јаны
Мин-мин күлүп, чичәјин
Рајиһәси, гохусу,
Јәддан чыхыр бу заман
Нұвә, атом горхусу.

◆
Ехеј... кәләчәк иәсил,
Мән сәни көрүрәм бил!
Көрүрәм уча, јүкесәк,
Бизим Баба дагы тәк!

◆
Гәлбимдә, ej иисан, сәнә маһәббәт
Бил, ола биләрсән шәрәф тачымыз.
Дүзү, сох олса да, түкәнир фәгәт
Жахны иисанлара еңтијачымыз!

◆
Вахтын, заманын јохдур гәрәзи,
Вахтдыр, замандыр дүзүш тәрәзи!

◆
Пәш'әси, мал-мүлкү,
Сәрвәти олмады,
агрысын чох олду,
Мәһәммәд Һадинни
Ад-саны, рұтбәси,
Дәвләти олмады,
јангысы чох олду!

ӘЗИЗ ГОНАГЫМ

Жұпай шапыры Фотула Жайто-
кулуға Ақынбајанға гонағ кол-
мишиди. Шेң она һыэр олупур.

Бу күн гапымы ачды
Мәгрүр бир Жұпай гызы,
Еллада торпагынын
садә, меңрибан гызы.

Бахышлары чидди, сәрт
 Көзләрниң молал, дәрд,
 Киши кими јенилмәз,
 Даг кими вүгарлы, мәрд...

Санки дурду өнүмдә
 Өфсанәви бир иккىд,
 Бу көркөмі верибдир
 Бәлкә она Европид?!

Туфанларын изини
 көрдүм онун үзүндә,
 Шимшәкләр, фыртыналар
 Жатыр опун көзүндә.

Көрдүм гәлбиндә онун
 Нурлу фәсил јашајыр,
 Номер, Ёсхил јашајыр.
 Онларын кәдәрни
 Санки бу гыз дашијыр.

Өпдү оғлум Илгары,
 Кәдәрлә деди: — Бары
 Бејүәндә бу ушаг
 Мәним ана јурдума
 Бир күн кәләјди гонаг!

Бу һәвәслә јанса да,
 Мүкәддәр дајанса да,
 Евимдә нура дөңдү,
 Үлдүз кими көрүндү.

Она бу торлағымдан,
 Бу елимдән данышым,
 Бабәкимдән данышым,
 Фұзулымдән данышым.

Сонра ше'р охудум:
 Кәрајлы, гошма, гәзәл.
 Динләдикчә сөјләди:
 — Гардаш, көзәлдир көзәл...

Унудуб мәлалыны,
 Унудуб кәдәрни,
 Оса мәнә охуду
 Ушаг ше'рләрни.

Пајыз фәсли олса да
 Отагымда јаз олду,
 Бу сәрт, бу чидди инсан
 Чеврилиб шән гыз олду.

Бу нәгмәдән, ше'рдән
 Ишыгланды отагым,
 Бахын, евимә кәлиб
 Эн ээзиз бир гонагым.
 Афина көjlәрнинн
 Учуб үлдүзу кәлиб.
 Бу күн мәним евимә
 Номерин гызы кәлиб!

ЈАХШЫ АДАМЫН МӘШГЛӘРИ

Саатларла үлдүzlара
 баҳмагы севәр,
 Чичәкләрдән инчи тәк шең
 јығмағы севәр,
 Җемәнләрн кәзә-кәзә,
 Генчәләрн үзә-үзә
 әлван чәләнк
 тахмағы севәр.
 Өзүнә бир мәскән биләр
 көj гучагыны,
 Голларына ганад едәр
 көj гуршагыны,

Су тэк ичэр ал рэнкүнні
 ал лаләләрни,
 Дәрман кими әсәбини
 јатырысын дејә,
 Кедиб дурар гарышында
 шәлаләләрни,
 Кобуд сөзү, кобуд сәси
 батырысын дејә.
 Гачар, гачар
 бир мә'насыз сөһбәтдән узаг,
 Гачар,
 киндән, күдүрәтдән, гејбәтдән узаг...
 Гачар, учар
 пәгмәләрни ганадларында,
 Мин сирр ачар
 даһиләрни һәјатларында.
 Дәјәнәти, күч-гүвәти
 дағлардан алар,
 Тәмилизли, сәхәвәти
 бағлардан алар.
 Сејр еләјиб көйү-јери
 Шимшәкләрлә биркә олар
 бир үрәк кими,
 Кәриләндә әсәбләри,
 Чалышар ки,
 титрәмәсин
 бир шимшәк кими!
 Чай јанында сөјүд олуб
 сүкута дәнәр,
 Бу дүијаны кәрмәк үчүн
 булуда дәнәр!
 Күнәш кими алышар ки,
 Хырда һиссләр үрајинде
 дога билмәсин,

Кечә-күндүз чалышар ки,
 Неч вахт ону
 Хырда һиссләр бурулганы
 бога билмәсин!
 Надан тез-тез тә'нә вураг,
 ешитмәз ону,
 Сакит-сакит кәлиб гураг
 магнитофону.
 Мәшг едәр ки,
 иә гәзәбли,
 иә кинли олсун,
 Сојугганилы, ирадәли,
 тәмкинили олсун!
 Дүшүнмәсин горху һаңда,
 сараплымасын о,
 Чәтии анда,
 дар ајагда
 сарсылмасын о!
 Мәшг едәр ки,
 Күчлү олсун, мәһкәм олсун
 голу-ганады,
 Севсии, дујсүн бу дүијаны,
 бу канинаты,
 Севсии бүтүн инсанлығы,
 бүтүн һәжаты!

ХОШ КӘЛДИН, ТӘЗЭ ИЛ

Хош кәлдин, тәзэ ил, хош кәлдин,
 Баһарлы бир фәсил, хош кәлдин.
 Истәксән, арзусан, чичәк ач,
 Улдузсан, күнәшсән ишыг сач...

Севинч ол, иэгмэ ол, һәјат ол,
Өмүр ол, фикир ол, ганад ол.
Сән қүнләр кәтири ки, хош, нурлу,
Фәрәһли, мә'налы, угурулу.
Гәлбләри кенишләт көј кими,
Тәмиз ет, шәффаф ет көл кими.
Намының гәлбини сән құлдүр,
Десинилор гәдәми јүнкүлдүр.
Јаңыбы һәр үрекдә од кими,
Гов дәрди, тов шәри, тов кини!
Чин олсун арзулар, јухулар,
Бол олсун хеирхал дујгулар...
Бир даһи, бир дүһа жетири сән,
Әбәди бир эсәр кәтири сән.
Кичичик чығыры јол ело,
Үзләрдә тәбәссүм бол ело.
Дәнизә чевир сән чајлары,
Ил елә қүнләри, аjlары.
Бәзәнсии, шәnlәисия кәзәлләр,
Јашасын хош, нәчиб әмәлләр.
Кәз, долан қүнеш тәк дүнијаны,
Ишыглат, кәзәлләт һәр јаны.
Бир даһа јанмасын одда јер,
Күнәшсиз өлкәја қүнәш вер.
Нәкем елә сән јерә, сән көјә,
Бирләшdir гитәни гитәjә.
Јол ачыб Марса кет, Аja кет,
Галмасын сири бир планет!
Нә дејим даһа мән, тәзә ил,
Арзулар бир дејил, үч дејил,
Истәрәм ахырда десиниләр,
Ил кечди бир әсрә бәрабәр.
Хош кәлдин, тәзә ил, хош кәлдин,
Күнәшли бир фәсил, хош кәлдин.

Тәзә ил сән елә галх, учал,
Тарихдә һәмишә тәзә гал!

ИЛАҢИ СӘС

Нәр инсан гәлбиндә илаһи сәс вар,
Бу сәедән јараңан од вар, иәфәс вар!
Инсан дотгуланда дотулар бу сәс,
Инсан јох олаңда јох олар бу сәс!
Бу сәдә мә'чүзә, бу сәдә тилсім,
Бир өмүр, бир һәјат бу сәсә тәслим!
Галар дәринликдә бир арзу кими,
Гују дибиндәки бүллур су кими!
Галар көрүнмәjән јагут ичиндә,
Сыхлашан, даралан булад ичиндә.
Бу сәс ja Шималдан, ja Гәрбдан кәлэр,
Ja јерин гатындан, гејбән кәлэр,
Ja кәлэр буулуддан, гардан, јағышдан,
Дәрәден, мешәден, гајадан, дашдан,
Океан дибиндән, көј гүбәснидән,
Илаһи варлығын өз гүввәснидән!
Бу сәс дамарлардан ахан ган кими,
Нисс кими, күч кими, һәjәчан кими!
О гәдәр инчәdir, көврәkdir бу сәс,
Неч вахт дилә кәлмәз вә ешидилмәз!
Инсан варлығының өзүндә јашар,
Илjiндә јашар, көзүндә јашар!
Бу сәсdir инсаны мүдрик сахлајан,
Нәм јерә, һәм дә ки, көјә бағлајан.
Ким ки, бу сәсә јох, талеjә гулдур,
Ja чани јетишир, ja да ки, гулдур.

Бу сөс әдаләтин, һагтын—шаһлығы,
Вичдан тәмнилији, хејірхәнлығы!
Онда һәм севинчи, һәм аһни сөси!
Һәм кәзә көрүмәз аллаһын саси!
Чыхмаг мүмкүн дејил ҹазибәспидән,
Нур долу, сөһрли мәңчүзәспидән.
Инсан докулаңда докулар бу сөс,
Инсан јох оланда јох олар бу сөс!
Јох олуб чөвриләр нур зәррәснә,
Гарышар, говушар јер күрәснә!

ГЭЗЛ БАШ ВЕРӨНДӘ...

Тәјјарә бирдән-бира
Енәрәк јера
Гәзајамы уграды,
Дәһшәтлә үгулдады?!
Бу вахт,
иә көрдүм, иә,
Агласыгмаз бир сәһиә:
Дөрд јаңымыз судур су,
Бүрүдү думан кими
Мәни өлүм горхусу.
Демәк, һәр шеј битәчәк,
Тәјјара бу дәнизин
Дибинәдәк кедәчәк!
Аман, ај аман,
Бу заман көзләримә
Көрүндү гоча анам.
Аз галды
од тутуб јанам,
Көрдүм бу хәбәрдән

Дәһшәтә кәләчәјини,
Бир анда
белинин бүкүләчәјини...
Көрдүм ки,
Жолумда агаран
Сачларыны јолачаг анам,
Туфанда титрәјән
Сөјүд олачаг анам.
Балыгкәз пәнчәрәдән
чәкмәдән көзүмү,
Уннудум өзүмү.
Анамы дүшүндүм,
Үшүдүм, үшүдүм...
Өлүмдән
Горхум јохдур бир килә,
Лазым кәләс өлүмә
Кедәрәм күлә-күлә.
Фәгәт мән
Дәрја севинч вермәмиши
Нијә салым дәрд-гәмә
Гоча, фагыр анамы?!

Өз өлүмүмлә
Өлдүрүм гәлбиндәки
Еши, оду, инамы!
Өмрүнүн сон илләри,
Нијә дујсун о,
Дүнja бојда кәдәри.
Бу иәдир?!

Кезләнилмәдән
Дәф едәрәк гәзаны,
Тәјјара көјә галхыр
Жарыб кечир фәзаны...
Һамы севинир: — Урал
Галхырыг булудларал

— Еј тәjjарәчи гардаш,
Афәрин, жүз афәрин,
Гој вар олсун элләрин!
Дүшүнүром: бәлкә дә
Өмрүн, күнүн, һәјатын
Мәнасыны көрдү о,
Тәк мәним јох,
Намының анасыны көрдү о!

ГАПЫЛАР

Лазычы Е.личинә итнаф еди्रәм

Жүз чүрә,
Мин чүрә
гапы вар,
Кәз, ахтар,
Нөвбәнөвдүр гапылар.
Һансы гапы истәсән
Јер үзүндә тапылар.
Кәз, ахтар,
Тапылар, тапылар!
Бир багын гапысы,
Сарајын,
Отағын гапысы,
Машынын,
Чардагын гапысы...
Һәјәтин гапысы,
Үмидин,
Һәсрәтин гапысы...
Но чохтур

Һәм сеһрли,
Һәм кизли гапылар,
Лаләли гапылар,
Нәркисли гапылар!
Һансы гапы истәсән
Тапылар, тапылар!
Башга бир гапы көрдүм...
Насарын гапысы...
Јох!
Насарын ичиндәки
Бир мәзарын гапысы...
Гапы,
бу иә чүр гапы?!
Баханда дамарларында
Адамын донур ганы...
Гапы санки јас тутуб,
Гыфылыны пас тутуб.
Дәрдә, кәдәрә батыбы,
Мәзар саһиби кими
Јатыб, әбәди јатыб!
Дәјмир инсан аяғы,
Сүкутдур гонағы.
Јатыб, әбәди јатыб
Лал евин лал гапысы,
Севинчлә кәдәринг,
Кечәjlә сәһәринг
Гәмли вүсал гапысы...
Сөнән,
хәјала дәнән
Өмрүн хәјал гапысы...
Нә шырылты,
Нә пычылты,
Нә од, нә нәфәс,
Нә һәнир, нә сәс...

Жохдур иисан шэфгэти,
 Севкиен, мэхэббэти,
 Гэрар тутуб
 Бир парча
 Аj планети,
 Онун донуглугу, тэнхалыги,
 Бозлугу, сојуглугу...
 Кэтирир бир горху!
 Бир горху
 бу гапы!
 Жада салыр
 Жохлуғу бу гапы!
 Тэк мэзардакыны јох...
 Іэм дэ ону
 Жохламаг үчүн кэлән
 Башга бир иисанын
 жохлугуну...
 Бу јохлуг ичиндэ
 Бу баглы,
 Сирли, сораглы
 Гапы кими горујар?!
 Хәэзлләшәр, гурујар,
 Гаррајар,
 Гарыјар,
 Еj дади-бидад,
 Дадыма чат!
 Бу мәним кәләчәк мәзарымдыр,
 Айнаг иеч ал сонра
 Бела олачаг!
 Jox, jox!
 Сыхылды үрәк,
 Ахы
 бу нәјә кәрәк,

Ахы
 бу кимә қәрәк?!

Гапы кәрәкдиr бизэ
 Нур сачан,
 Гапы кәрәкдиr бизэ
 Жол ачан!
 Joxса ки,
 Кәдәрли,
 Думанлы, сисли гапы?
 һәмишә баглы олаң
 Сеңрли, кизли гапы?
 һаны бәс,
 Нәғмәли, сәсли гапы,
 Иисан иәфәсли гапы?!

Бахырам:
 паслы гапыја,
 јаслы гапыја,

Бу гапы
 севинмир, күлмүр,
 Ачылмыр, өртүлмүр...
 Галыб бу гапы
 Сыныш бир тэкәр кими,
 Гәм кими, кәдәр кими...

КЭТИРИРЭМ САБАҢЫ

Мән һәрдән мүркүләјиb,
 һәрдән дә нәғмә дејиb
 Узаныb, хумарланыb,
 улдузлары од саныb,
 Сабаңын догмасына зилләмнирәм көзүмү,

Хәјала дала-дала,
 кејф, нәш'ә дада-дада,
 Көрмүрәм гызыл донлу қәләчәкдә өзүмү.
 Алову дилим-дилим гызаран даң јеринә,
 Күлүмсајән сабаһи, онун шәғәләринә
 Ушаглыгдан бағылым
 күнәшли телләримлә!
 Кедирәм о сабаһа
 Даңда, дүздә, чамәндә ачылан күлләримлә!
 Кедирәм о сабаһа
 Сөзү бир, нәгмәси бир,
 Севкиси, нәвәси бир,
 гәлби бир елләримлә!
 Кәтирирәм сабаһи ғүдрәтли элләримлә!
 Чыхыб Баба дагына,
 Дөнүб Көj гуршагына,
 үфүгдә галырам мән,
 Көjүн једди гатына,
 Үлдүз канинатына,
 Шұа-шұа узанан күмүш јол салырам мән!
 Кәтирирәм сабаһи күчүмлә, һүнәримлә!
 Эн көзәл ини кими,
 Сабаһ көрүнүр мәнә овчумун ичи кими!
 Кәтирирәм сабаһы
 Булуд — памбыларымла, атәш —
 сүнбүлләримлә,
 Нәркиз, ювшан әтирли,
 лаләзар чөлләримлә!
 Гурурам, јарадырам,
 Көjә кәмәнд атырам,
 Канинат гәдәр кениш,
 Канинат гәдәр сонсуз
 арзулара чатырам,
 хәјаллара чатырам.

Кәтирирәм сабаһы
 бөjүк әмәлләримлә,
 Іерә-кеjә һөкм едән
 ғүдрәтли элләримлә.

БРЕСТ ГАЛАСЫ ӘТРЛӘФИҢДА СӨJҮДЛӘР

Брест галасынын
 әтрафында сөjүдләр
 Битиб хатирә кими.
 Жамјашыл будаглары ачылыб јелпич-јелпич
 әjилиб јерә кими!
 Битиб јол гырағында,
 Битиб чаj гырағында,
 Кирир әлван рәнкләрә баһар, пајыз чагышда.
 Жашыл рәнкли бир топа
 булуддуру бу сөjүдләр,
 Донуб галан бир көврәк
 дүjгүдүр бу сөjүдләр.
 Синәси бир дивара, галаја дөнәнләрин,
 Мәрд кими өләнләрini
 руңудур бу сөjүдләр!
 Бу сөjүдләр опларын
 деjilmәмиш қәлмәси,
 Жазылмамыш мәктубу,
 охунмамыш нәгмәси.
 Алов долу һәсрәти будаглара чөврилиб,
 Севкиси, мәlәббәти јарпаглара чөврилиб.
 Сөjүдләр севдикләре
 Сачларыны чијиниң текән көзәлләр кими,

Ярпаг-ярпаг будаглар
 Жаныб үмидсиз галан,
 салланан әлләр кими!
 Йәзин бир кәдәр дујуб
 хәјала далым орда,
 Бир сөјудә чеврилиб
 өзүм дә галым орда.
 Шашыр, жаңына кәлсән, әлләрниң тохунсан,
 Көрәрсән, сөјүл дөңүб
 олду чанлы бир иисан.
 Гылтынчдыр һәр будагы,
 Бу торлаг үчүн өлән
 Ыккүйдәрләр кими горујур бу торпағы!
 Галадаки зәңгәсін,
 Сөјүдләрни нәгмәси, сөјүдләрни нәфәси!
 Баһар, пајыз чанланыр
 Жашыл фәварә кими, гызыл фәварә кими.
 О иккіләрни аныр,
 Аныр,
 һәсрәтлә жаныр,
 Галыр өтән күнләрдән чанлы хатирә кими!

НӘЈАТ ІҮХУЛАРЫ

Іүхулар көрүрүк биз,
 көзәл, рәңк-рәңк іүхулар.
 Ала-бәзәк іүхулар,
 чиҹек-чиҹек іүхулар.
 Чох заман раһат-раһат
 жатырыг іүхуларда.
 Нәјатда чатмадыгымыз
 Эн шириң арзулара чатырыг іүхуларда.

Ганаң да ачмагымыз,
 чүјүр тәк гачмагымыз,
 Дәрин бир учурумдан
 гүш кими учмагымыз...
 Чыхыбы Баба дагындан,
 Ала-бәзәк көрүү төк кечиб көј гуршагындан
 Жолка ојунчагы төк
 салланыбы јелләнирәм
 Күнәшини, улдузларын
 буллур чилчырагындан!
 Каһ да учуб чыхырам
 Зүмруд ганаңдарында зүлмәт долу гујудан,
 Гајылдырам кәңчилүә аби-нәјат сујундан
 Өмрүмүзүн давамы
 ала-бәзәк јухулар,
 Кечөки нәјатымыз
 чиҹек-чиҹек јухулар...
 Каһ шириң, каһ да ачы
 бир өмүр сүрүрүк биз,
 Төкә жатан заман јох,
 нәјатын өзүндә дә
 іүхулар көрүрүк биз!
 Бу іүхулар да дадлы,
 хош, ләzzәтли, рәшкарәнк,
 Бири-бириндән әлван,
 бири-бириндән гәшәнк!
 Іүхулар көрүрүк биз:
 мәһәббәт далгасында,
 сәдагәт далгасында,
 хәјаңәт далгасында...
 Шириң іүхү дејилми
 багча-багын нәфәси,
 Іүхүда күлүмсәјән бир ушағын нәфәси?!

Жұхулар көрүрүк биз:

ја шәраб далгасында,
ја рұбаб далгасында,
ја шөһрәт далгасында,
ја шәівәт далгасында!

Јаз әтприjlә чайлданан бир ағач когушунда
әjlләнмәк

јуху кими,

Илаһи бир көзәлии илаһи агушунда
шәпләнмәк
јуху кими...

Бә'зи жұхулар сирли,

Мәстедичи, сеһрли...

Һәм ширин,
һәм дә дәрни...

Бу жұхулар ичинде
бир даш кими батанлар...

Ја шәраб далгасында,

Ја рұбаб далгасында

Көзләрі көрә-көрә ширин-ширин жатанлар...

Һәјаты јуху саныб,

Ојаг вахты да жатыб

Дүңjanы унудаилар, һәјаты унуданлар,

Jox! һәјат јуху дејіл!

һәјат бир мұбариза,

Зәһімәт долу мә'чүзә, һүнәр долу мә'чүзә!

Күчлү олса да белә

јухуларын далгасы,

Фәгәт даһа күчлүдүр

һәјат оду, севкиси, туфани, гасыргасы!

Сәспин үрәјимизә

ән ұлви дујгулары,

ән уча дујгулары,

Бизим үчүн һәјатда

Јуху кими кечмәсін һәјатын јухулары!

ДАҒ БАШЫ ИНДИ ГАРДЫР...

Даг башы инди гардыр,
Jенә күнөшdir чыхан,
Мәни јандырыб јахан,
Нә дәрд, нә аһү-зардыр,
Бир һәзини интизардыр,
Бир ширини интизардыр.
Чоқиб интизарыны
Дәли-долу севкинин,
Дујуб ағрыларыны
Чылғын, одлу севкинин
Jашајырам нараһат
Туфана дүшмүш кими,
Сыхыр мәни бу һөјат
Инчрана дүшмүш кими!
Үрәјим қаһ ишыглы,
Қаһ көлкөли, гапалы,
Қаһ ачырам ачыглы
Пәнчәрәши, гапыны!

Даг башы инди гардыр,
Кечә-күндүз андыгым
Нә чәннәт, нә күлзардыр,
Һәсерәтилә јандыгым
Бир һәзини интизардыр,
Бир ширини интизардыр.
Көз дикмишәм баһара,
Одлу бахышларына,
Арзу чичәкләрина,
Нәғмә јағышларына!
Галмышам мөһінәтиндә

Шимшәклә рәгс етмәјин,
Далгајла тоггушмагын,
Галмышам һәсрәтиңдә
Бир мешәда итмәјин,
Гуш даљына гачмагын.
Өмрүн тәр баһарыны
һәр јаңда изләјирәм,
Чәкіб интизарыны
һәмишә көзләјирәм,
һәмишә көзләјирәм!

Дағ башы иди гардыр
һәсрәтлә чан атдыгым
Нә дөвләт, нә дә вардыр,
Гәлбимдә јашатдыгым,
Бир һәзин интизардыр,
Бир ширин интизардыр.
Интизар варса демәк
Мәниим нә сакитлијим,
Нә дә ки, динчлијим вар.
Әбәди мәһәббәтим,
Одум, ешгим, һәсрәтим,
Әбәди кәнчлијим вар?!

Дағ башы иди гардыр,
О дағ башындан бахаи
Јенә дә назлы јардыр,
Мәнии јандырыб јахаи
Бир һәзин интизардыр,
Бир ширин интизардыр!

СӘТТАР БӘҢЛУЛЗАДӘ

Мәрд инсанды,
Меһрибанды,
елә садә, елә садә,
Инаандыра билмәз идин
Будур Сәттар Бәңлулзадә!
Көрүнәрди һөјәчансыз...

Хош, мұлајим тәбиәтли,
Әзу арыг,
Әзу чансыз,

Сәнотисә дағ гүдрәтли...
Нејран иидим сәнәтиңә,
елә инча, елә зәриф,
Тә'риф дедим
Дөңә-дөңә,

Дүждум аздыр, аздыр тә'риф!
Севиб дөгма торпагыны,

Лә'l тапды бу торпагындан,
Чәкә-чәкә
Шаһ дагыны,

Уча галхды Шаһ дағындан.
Көзәллиji көрмәк үчүн

Ири, гајнар көзү варды,
Гәрибәдир,

Ван-гог кими
рәнки варды, сөзү варды...

Чох кенишди иш отагы,
Дурду бурда, јатды бурда,

Сәһәр чагы,
Ахшам чагы
Рәнки рәнкә гатды бурда!

Бэ'зэн өзү
 Joxa чыхды
 Эсэр олуб чанланы о,
 Ири көзлэр
 Бизэ баҳды,
 Таблолардан бојланы о
 Йејран идим бу рэссамын
 Күнөш гәдәр һәвәсинә,
 Ушаг рүһү бу адамын
 Шимшәк гәдәр гүввәсинә.
 Сыгышмазды асимвана
 Ганадыны ачан заман,
 Кез гојарды һамы она
 Зирвәләрдә учан заман!

РӘСҮЛ РЗАНЫН МӘЗАРЫ БАШЫНДА

Jaј олса да,
 елә бил
 Шимал гышында,
 Дајанмышам
 Рәсүл Рзанын
 мәзары башында.
 Бир өмүр ләпә-ләпә
 ахышыб,
 јыгышыб,
 галыб
 Даша дөнән үрәјиндә,
 Мәзар — догулан көрпә,

Жатыр
 тәзәтәр
 күлләрин, чичәкләрин
 бәләјинде.
 Ешидирам онун
 нәркиз сөзләрини,
 Көрүрәм онун
 дәниз көзләрини.
 Ешидирам
 дагдан айрылан
 бир чајын шырлытысыны,
 Көрүрәм
 гындан сыйрылан
 гылычын парылтысыны.
 Ешидирам
 үсҗана бәнзәр
 ирад сәсини,
 Көрүрәм дәзүмүнү,
 ирадәсими,
 кәшфини, ичадыны,
 Инамыны, инадыны...
 Ешидирам:
 ehej... инсан,
 ehej... чаһан...
 Бу сәсин
 шимшәк кими чахан
 экс-сәдасыны,
 Көрүрәм
 бу сәсин дајанмадан
 Гитәдән гитәјә
 ахан далгасыны.
 Ehej... инсан,
 Ehej... чаһан...

Кедирәм,
бу сөс гулагларымда,
Бир гаја ағырлығы
ајагларымда,
Кедирәм,
чеврилиб
мәзара баҳа-баҳа,
Кедирәм,
көз јашымы
үрәјімдә бога-бога!

~~~~~ * ~~~~
НЭР ШЕЙ ДЭЛНИШСЭ ДЭ...

Илк кэнчлик чагында догулду севким,
Бүтүн варлығымда нур олду севким.
Булаға чеврилди; сөсли-сораглы,
Агача чеврилди; голлу-будаглы.
Учурдум илк баһар мәһәббәтиjlэ,
Долујду илк кэнчлик тәравәтиjlэ.
Иллэр кәлди кечди, дәжишдим өзүм,
Сачыма дән дүшдү, гырышды үзүм...
Дәжишди сөһәтим, арзум, диләјим,
Чох шеј дәжишсә дә, галды үрәјим,
Галды о өввәлки мәһәббәтиjlэ,
Мәһәббәт — өввәлки тәравәтиjlэ!

ЧОХ ШЕЈИ
ҮНҮТМАГ ОЛАР...

Чох шеји унутмаг олар, чох шеји,
Илк кэнчлик илләринде
Азыб бүдәмәләри,
Үйванына дејилән

Иjnэли кёлмәләри,
Имтаһандан касылаб
«Ики» гијмәт алмагы,
Мүэллимдән, гоһумдан
Минэт, тәһмәт алмагы
Сакит, лал кечәләри,
Гуру эjlәнчәләри,
Кизли көрүшләри дә,
Кизли ёпүшләри дә,
Чох шеји унутмаг олар, чох шеји,
Тәкчә мәһәббәти јох,
Тәкчә мәһәббәти јох!

Чох шеји унутмаг олар, чох шеји,
Сәһвләри, нөгсанлары,
Идеалсыз,
Хәјалсыз
һәрчайы инсанлары.
Кеф мәчлисиндә ичән,
Сәдагәтә анд ичән
Достларын, юлдашларын
Сонсуз сәрбәстлийни,
Нәддән чох мәстлийни,
Бә'зән донуглугуну,
Бә'зән сојуглугуну,
Додаг бүзмәйни дә,
Жерсиз күсмәйни дә,
Мә'насыз гејбәтләри,
Мә'насыз сөһбәтләри,
Чох шеји унутмаг олар, чох шеји
Тәкчә сәдагәти јох,
Тәкчә сәдагәти јох!

Чох шеји унутмаг олар, чох шеји,
Өтүб кечән бир күнүн
Там мә'насызлыгыны,
Дост лагејидлийни,
Дост е'тинасызлыгыны,
Севдијин бир көзәлин
Өтәри ачыгыны
Жерсиз гашгабагыны,
Бә'зән ушаглыгыны,
Бә'зән шылтаглыгыны,
Бир инсанын һардаса
Жүнкүл горхаглыгыны,
Сәндән бир башгасына
Хәбәр апармагыны,
Јалаң соз дејиб, чошууб,
Һарај гопармагыны
Чох шеји унутмаг олар, чох шеји,
Тәкчә хәјанәти јох,
Тәкчә хәјанәти јох!

СЕВКИ НУРУ САЧАН...

Валлаһ, киfir гызлар јохдур һәјатда
Онларын гәдрини билән кәрәкдир,
Көврәлән, гәмләнән, ҹатын бир вахтда
Ахан көз яшыны силән кәрәкдир!

Бу гызлар көзәлдир бири-бириндән,
Таиры хәлг еләјиб нур телләриндән,
Кәлир һәјат этри ағ элләриндән,
һәр дәрди онларла бәлән кәрәкдир!

Гызлар күнөш көрсөн генчадир бәлкә,
Ела саф, тәмиз ки, көтүрмәз ләкә,
Севки нуру сачан гызларла биркә.
Гәмләнән, севинән, күлән кәрәкдир!

Һәрәнин бир чура ешги, һәвәси,
Сөзү, мәлаһәти, назы, шивәси,
Нәгмәдир кәлмәси, күлдүр иәфәси,
Гызларын дәрдиндән өлән кәрәкдир!

СӘДАГӘТ

Бир иккід эр
Итирмисән кәңч чағында,
Дул галмысан
Үч көрпә дә гучагында.
Көз дикмәдән
Башгасынын тәкнәсисио,
«Қал, эрә кет» дејәнләрин
Сөз демәдән
Данлағына, тә'нәсинә...
Бу дәрдини
Вурмајырсан чох вахт үзә,
Сән вүгарла кәзә-кәзә!

Бөјүтдүкчә көрпәләри,
Чохалдыгча дәрди-сәри
Бир һәсрәтин далгасында
Үзә-үзә
Жашајырсан дәзә-дәзә!

Һирсләнирсан
Зилләнәндә сәнә сары,
Кишиләрин
Шәһвәт долу бахышлары.
Јад бахышлар бир пај умур,
Сәни кизли сүзә-сүзә,
Бу бахышлар бир ох, низә,
Жашајырсан дәзә-дәзә!

Исти нафәс һәсрәтинде,
Меңрибан сәс һәсрәтинде
Говрулсан да,
Гылынч чәкиб
Тәклиф долу иечә сөзә,
Жашајырсан дәзә-дәзә!

Солса белә
Өз өмрүнүн чичәкләри,
Солдурмурсан
Фагат көрпә үрәкләри.
Фикрин мәһкәм,
Фикрин гәти.
Горујуб бу сәдагәти
Дөнүр гәлбин ода, кәзә,
Илк севкинин күлләрини
Хәјалында дүзә-дүзә,
Жашајырсан дәзә-дәзә!

ЕЛЭ КӨЗЭЛ ГЫЗСАЙ...

Елэ көзәл гызсан, һејрәтдә галдым
Өзүн чагыранда көрүшә мәни,
Елэ ганадланым, елэ учалдым,
Галдырып булуда, күнәшә мәни.

Чохдур үйванина тә'риф дејәиләр
Оглайлар, чаванлар һәсәд ичиндә.
Кизличә-кизличә сәни севәнләр,
Галыб бир кәнарда һәерәт ичиндә.

Бүллара нә ујдун, нә мәһәл гојдун,
Көрдүн һәјатымы, нахышларымы,
Илк дәфә өмрү мә тәкчә сән дујдун
Узагдан-узага бахышларымы.

Бу дујмаг ешгиндән, сәадәтиндән
Гајытды керијә илк ушаглыгын,
Ловгасыз, әдасыз бу дә'вәтиндән
Утанды сон дәфә утапчаглыгын.

Ахы күнәһкарам, онүндә лалдым,
Тутмушдуң бир ода, атәшә мәни,
Елэ көзәл гызсан, һејрәтдә галдым,
Өзүн чагыранда көрүшә мәни!

ИКИ КӨЗӘЛЛИК

Еј көзәл гыз, күлә-күлә
Гајалардан кечиб
Калдин Күзкү көлә.
Саһилинә кәлиб ендин,

Гејри-ади көзәлликдән
Һејрәтләндин.
Көл — чеврилиб инсан олду,
Бирдән-бирә
Бахыб сола һејран олду.
Којдән епән булудду — көл,
Сәши коруб
Өзүндәки көзәллиji
Унутду — көл!
Бир баҳ, өзү аг иничидир,
Даг-дәрәни
Тәбәссүмү, севничидир.
Дәјишмәздиր ярашигы,
Башдан-баша
Ахыб донаң аг ишыгы.
Сүд рәнкли бир чыраг кими,
Булаг кими,
Галыб бојұқ занбаг кими!
Гаја үстдән көлә бахсан,
Көрәрсән ки,
Сән өзүн дә бир занбагсан!
Нахышлары, чамыр — көј сап,
Бүллүр кими
Нәм өзүн саф, һәм дә көл өаф...
Дама-дама, дамла-дамла
Јығылан көл
Досттур дујан һәр адамла!
Үрек көрүр аглыгыны,
Шүшә кими,
Һава кими сафлыгыны.
Елә ту tub көл күзкүни,
Жахына көл,
Бу сафлыгда көр өзүнү.
Даг-дәрә дә, көј дә көзәл,

Дајамысан,
Сән дә көзәл, кел дә көзәл!
Диггәтлә бах бу күзкүјә,
Күзкүдәки
Сән бу икى көзәллијә!

БИРЛӘШӘН МАҢЫЛАР

Гонаг галан заман күрчү елинде
Нәғмәләр охуду догма дилиндә
Шириң ләһчәсилә көзәл гыз — Нана,
Мәфтун олуб вердим көnlүмү она.
Охудум үрәклә мән дә бу заман
Догма Азәрбајҹан маңыларындан.
Бу көзәл маңылар бирләшдији тәк
Бизим синәмиздә бирләшди үрәк!

МӘНИМ ӨМРҮМ УЗАНЫР

Јохтур сәнә бәсләдијим бөյүк севкинин сону,
Сән өзүңү көрәрсән экәр синәми ачсан,
Көрүшүмә кәләндә, кејинәндә ағ дону,
Сандым ки, баһар ҹагы чичәкләнән агачсан.
Нава кими, су кими бүтүн өмрүм узуну,
Сән — мәнә лазым олан мәнәви еһтијачсан!

Мәнним бөйүк севкими бириси етди инкар,
— Индики дөврдә бу, сајылмаз һүнәр — деди.
Елә ки, евләндиниз, өтдү нечә гыш, баһар,
Бу мәһәббәт, бу аташ тез кечиб сөнәр — деди.
Евда haј-hарај салыб чохаланда ушаглар
О севки елә солар тәрсина дөнәр — деди.

Сәһәр јатагдан дуруб сачларыны һөрәндә
Шұа кими үстүмә дүшән иэзәрин олду,
Барлы бир ағач кими сәни болу корәндә
Нијә даным, бу севким даһа да ширин олду,
Көрпәмиз дә бизимлә биркә һәјат сүрәндә
Севким көј кими кениш, көј кими дәрин олду!

Синәм мә'бәдқаһ кими одла, аловла жаңыр,
Инан, сөндүрә билмәз үмман белә бу оду,
Севкиси дүнja бојда бир аила Яарапыр,
Јаҳын кәлә билмәјир кәдәр, меңнат булуду,
Бу дујғулар ичиндә мәним өмрүм узаныр,
Јенә мәһәббәтимин көрүнмәјир һүдуду!

ГЫСГАНЧЛЫГ

Сәни нур кими тәмиз,
Мүгәддәс гыз санырым,
Бәлкә дә өзүмдән чох
Мән сәна инанырым.
Дејирдим: — Ајым, күнүм!
Тәк сәнсән өмрүм, күнүм!
Мән сәни чох севирдим.
Онда нечә олду ки,
Сәндән мән үз чевирдим.
Јадындымы, бир дәфә
Кетдик рәгс кечәсинә,
Ојнадыг бүтүн күнү
Ујуб валсын сәсисә.
Сонра кәлди бир чаван,
— Бибим оғлудур! — дедин,
Сән она күлүмсәдин.

Күлдүн, дәнышдың шән-шән,
Рәгс етдин оңуна сәи...
Гајыданда, көзүмдә
Көрдүм јанан бир алов,
Күлдүн: — Гысганма! — дедин, —
— Үрәйніндән буну гов!
Гысгандылыг пис дүгүдур,
Алладычы јухудур.
Мән сәни нағлы сандым,
Сөзләринә инандым.
Дүшүндүм јени гызсан,
Садә, мәдәни гызсан!
Билмирдим нечә чохмуш
Сәнин достун, гоһумун?!
Дәздүм, неч нә демәдим
Тохунсан да телинә
Мәним инчә руһумун.
Дедин үрәзи долу
Бириңе дајым оғлу,
Бириңе бибим оғлу!
Јадындамы, о или,
Гүмлү дәниз саһили?
Нечә һөрмәт еjlәдим
Мән «әмин оғлун» үчүн...
Санки чагырды дәниз,
Сиз чиммәжә кетдиниз!
О, тутду қаһ әлиндән,
Қаһ да инчә белиндән...
Ачдын башына ојун
Сән өз «әмин оғлунун».
Чылпаг бир һејкал кими
Чијни үстә дајандын,
Бирдән суja тулландын...
Су үстүндә ојунлар,

Су алтында ојунлар,
Бахым, баҳым, һејрәтә
Кәтирди мәни буылар...
Сораглашым, өjrәндим
Мән бибиндән, халандан,
Оғланларын чохуну
Үјдурмусаң жалаидан.
Кетдим, узаға кетдим,
Санки һәјатда жохдум.
Бу чанлы, бу иәфәсли,
Бу одлу мәһәббәти
Елә ғанымда бодгум!
О женә дә өлмәди,
Ачы һисслэр ојатды,
Аjlар, илләр кечдикчә
Бу жараны сагалтды.
Бир күн раст кәлдим сәно,
Мәни өзүн чагырдын,
Неч нә олмајыб кими
Женә шән-шән баҳырдын.
Дедин: — Кетмишәм эра,
Бу үиван, бу да иөмра!
Нә вахт истәсси, зәнк вур,
Әрим евдә аз олур.
Бир дә ки, көлиб чыхса
Жохду бунун горхусу,
Гәлбинә јол тапмајыб
Неч гысгандылыг дүгүсү.
Гәлбим инфрәтлә долду,
Бахым, үзүнә баҳым,
Бич-бич гысылыбы күлән
О шәп көзүнә баҳым.
Чох писдир гысганч олмаг,
Писдир керијә галмаг!

Амма даңа да писдир
Күндэ мин дона кирмәк,
Көзләрдә гысганчлығы
Бир пәрдәје чевирмәк!

НИССЛӘРИ ЧИЛОВЛАЈАНДА...

Бејүк идарәдә бејүк рәисәм,
Ҫән, — мәһрибан гадын, — мәнә мұавин,
Мәним өз һәјатым, евим, айләм,
Сәнни өз айлән, сәнни өз евин,

Елә гарышыр ки, башымыз ишә,
Фырланан анларда санки чөвә вар,
Бир јердә олуруг һәр вахт, һәмишә,
Гәбул вар, ичлас вар, мұшавире вар!

Бизим гәлбимиздә мин гајғы, һәвәс,
Елә ишдә кечир өмрүн јарысы.
Тә'чили тапшырыг... истәр-истәмәз
Онда айрылырыг кечә јарысы...

Кәркин дәғигәләр, кәркин saatлар,
Бирдир ахшамымыз, сәһәримиз дә,
Сәннилә бир кечир, елә о вахтлар
Һэтта истираһәт күнләримиз дә!

Мә'зуниjjәт вахты, кедәндә кәндә,
Нұбар һәвәсніндә—пај кәтирмисән!
Катиба гызымыз хәстәләнәндә
Бә'зән әвәзиңдә чај кәтирмисән!

Сакит әлемисән, бәрк динән заман,
Нәсиһат вермисән ичә јол мәнә.
Рәнким гачан заман, һирсләнән заман,
Ахтарыб тапмысан валидол мәнә!

Кедәндә сәфәра, узага һәрдән
Јеримдә әjlәшиб рәис олмусан,
Белә сәфәр вахты дуждум ки, бирдән
Сән мәнә һамыдан әзиз олмусан!

Узагда дүшүндүм: бу гәрибә һисс,
Өтәри бир һисседир, қалды-кедәрдир,
Чөкдү үрәјимә сәңсиз думан, сис,
Дуждум ки, бу кәдәр айры кәдердир.

Сәндән кизләтсәм дә бу һиссләрими,
Горхдум, әлләринә әлләрим дәјә,
Елә шимшәк чаха, горхдум сиррими
Ja үрәјим дәјә, ja көзүм дәјә.

Итирәр вичданы чән, думан кими
Овчы гәлдар олса ов овлајанда,
Фәгат уча галар бир инсан кими
Инсан һиссләрини чиловлајанда.

Нәм гәмли, нәм сирли оланда өзүм,
Сәни дә қаһ гәмли, қаһ сирли көрдүм.
Гајғылы, фикирли олсам да өзүм,
Сәни дә гајғылы, фикирли көрдүм.

Көрдүм сәһәр долу јухуја дөңүр
Јухулу һиссләри ојатмагымыз!
Көрдүм һәјочана, горхуја дөңүр
Бири-биirimизә чан атмагымыз!

Одур ки, дүшүндүм бу мұнасабет
Дөнә әфсанәйә, дөнә нағыла.
Кәтирә фачиә, кәдәр, мұсабет,
Бир ев, бир аилә уча, дағыла!

Жерими, ишими дәјишим дејә
Гачдым назирлијә, гачдым, әлбәһәл.
Көзүмдә бир даһа учалдын көјә,
Әризә жазмышдын сән мәндән әввәл!

АЛДАТМА, ОГЛАН, АЛДАТМА

Күндә кирирсән јұз дона,
Јан алтыран она-буна,
АЗәрбајчан гызларына
Даш атма, оглан, даш атма!

Јалан үстдән дејиб јалан,
Нә умурсан бу гызлардан?
Бир тәлатүм, бир һәјәчан
Ојатма, оглан, ојатма!

Кәл, данышма инчә-инчә,
Мәһәббәт дејил әjlәнчә,
Өзүнү мәрд, севән кәңчә
Охшатма, оглан, охшатма!

Іүнәрин вар, бирини сеч,
Жолунда да чанындан кеч!
Бачармырсан... бир гәлби һеч
Ганатма, оглан, ганатма!

Өз-өзүидән утан бары,
Ким сөндүрәр улдузлары?
Бакирад, тәмиз гызлары
Алдатма, оглан, алдатма!

ХОШБӘХТСӘН

Көзәл гыз! Хошбәхтсән
Сән эрә кедирсән,
Елә бил күнәсән,
Сәһәрә кедирсән,
Нур, сәадәт долу
Бир јерә кедирсән.

Лентләрин сајрышыр,
Сәнә чох јарашиб
Ағаппаг палтарын,
О занбаг палтарын:
Шлјапа — көбәләк,
Башында ағ чичәк!

Лаләләр, иәркисләр
Ачылыб үзүндә,
Бир дүнија севинч вар
Ишыглы көзүндә.
Елә бил өзүнә
Нејрансан өзүн дә!

Баһар иәфәслисән
Нәгмәдир дилләрин,
Гу bogazы кими
Зәрифдир элләрин.

Шілжапа алтындан
Текұлуб чијиніә
Шалалә телләррин!

Севиниб күлгүрсән
Тәмтәраг ичиндә
Ағаппаг бир күлсән
Чилчыраг ичиндә.
Кино актюру тәк
Галмысан
Іамының көзүндә
Алышан
Бир мараг ичиндә!

Кет дайм севинчә,
Күнәшә дөгрү сән.
Көрмә, көрмә кәдәр,
Фитнә-шәр тору сән,
Бу ешги, севинчи
Гору сән, гору сән!!!

Көзәл гыз! Хошбәхтсән
Сән әра кедирсән,
Нур, сәадәт долу
Бир јера кедирсән,
Елә бил күнәшсән,
Сәһәрә кедирсән.

Хошбәхтсән тој күнү
Севинч бол,
Фәрәһ бол, ишыг бол,
Сабаһ да
Хошбәхт ол, хошбәхт ол!
Кет үзү күнәшә
Һәмишә, һәмишә!!!

АҒЫЛЛЫ ОГЛАНЛАР АҒЫЛЛЫ ГЫЗЛАР

Ешгијлә нур сачар улдуз, ај кими
Ағыллы оғланлар, ағыллы гызлар.
Онлар—ашыб-дашан чошгун чај кими,
Һәрәнин гәлбиндә бир планет вар.

Севмәз бош-бошуна тумарланмағы
Өзкә һавасыны чалмаг истәмәз.
Севмәз мүркү дәйүб хумарланмағы,
Голтугда, көлкәдә галмаг истәмәз!

Ағач тәк көк атар үрәкләриңдә
Бу торпагын ешги, бу јерин ешги,
Анд кими яшајар диләкләриңдә
Короглу гүдрәти, Гагарин ешги.

Онлар вәтән үчүн бир баһар кими,
Одлу нәфәсијлә тәбиэт гызар,
Һәр јанда парлајар улдузлар кими,
Ағыллы оғланлар, ағыллы гызлар!

Бөйүк әмалијлә дүијаны бәзәр
Нур сачар зәкасы, ағлы, камалы,
Бир дәни, бир икід инсанда бәизәр,
Учар кәләчәјә фикри, хәжалы!

Севмәз гызыл, күмүш сәрвәтләрини,
Јашајар өз оду, өз һавасијлә,
Һеч ваҳт дүшүнмәдән шәһрәтләрини,
Өжүнәр өз күчү, өз гүввәсијлә.

Әкәр бағылдырыса оңлара үрек
Жатыш һиссәләрими ојатмагымдыр,
Һәмишә, һәр јердә кәңчләри көмәк
Кәңчлик илләримә гајитмагымдыр.

Бизим дајагымыз, пәнаһымыздыр
Ағыллы огланлар, ағыллы гызлар,
Бизим чырагымыз, сабаһымыздыр.
Ағыллы огланлар, ағыллы гызлар!

КӘЛМИШӘМ ДАЛЫНЧА

Кәлмишәм далынча гәтийјәтлә мән,
Эввәлки севкиjlә, мәһәббәтлә мән.
Гуртарыб дәзүмүм, сәбрим, гәрарым,
Кәлмишәм, сәһв ѡлдан сәни гајтарым.
Елә севмисен ки, меји, пивәни,
Тамам унутмусан сәни севәни.
Өмрүмүн-күнүмүн мә'насы кими,
Оғлумун, гызымын атасы кими
Бир заман сән мәним әзи兹им идин,
Чаным-көзүм идин, мунисим идин.
Кәлмишәм, гуртарыб әзабдан сәни,
Сорулан, бурулан кирдабдан сәни.
Ач, ач көзләрини, буну јахши бил,
Меј ичиб әjlәнмәк кишилилк дејил!
Һүнәрми евини, ушагыны ат,
Шәраб далгасында хумарланыбы жат!
Ички мәчлисини елә уча тут
Дүнҗада јашајыб, дүнҗаны унут!
Бир илдир көрмүрсөн догма оглуну,
Бир вахт дүнjalарча севәрдин ону.

Фәгәт хатырлајыр оғлунса һәр күп,
Сәни шәрәфини горумаг үчүн
Сөзләшиб, дилләшиб ѡлдашларыјла,
Үстүмә јүйүрүб көз јашларыјла.
Сән ки, бир инсансан, эрсан, атасан
Белә бир огул нијә атасан?!
Кәлмишәм, ојадым јухудан сәни,
Аյырмым далгалы дујгудан сәни,
Ач, ач көзләрини, буну јахши бил
Мејла хумарланимаг — кишилилк дејил!
Чохдан хәбәрни јох евдон-ешикдән,
Сәни көрпә гызыны чыхыб бешикдән.
Инди дәһлиз боју јүйүрүр, гачыр,
Һамынын башына мин ојун ачыр.
Бир гыз ки, гызылдыр, шејтаңдыр, шејтан,
Дилли-дилавәрdir, ширин, меңрибан.
Кәлмишәм далынча ону хәтрине,
Кәлмишәм гәзәблә сөјләјиң сәнә:
«Гызын бөјүмәсии жетим гыз кими,
Атасы олса да, атасыз кими».
Кәлмишәм далынча, дур, ајага дур,
Наны о эввәлки әзәмәт, гүрүр?!
Кәлмишәм далынча, апарым сәни,
Мејдон, мејханаадан голарым сәни.
Дур, дур, диггәтлә баҳ... арвадынам мән,
Ирадән, мәңлини, инадынам мән.
Кишилилк вүгарын, гејрәттин наны,
Дағ-дашы дағыдан гүдрөттин наны?!
Бу нәдир? Көврәлдин. Йохса ушагсан.
Елә бил индичә аглајачагсан!
Де, нара дикмисән, нара көзүнү,
Нијә мәһв өдирсөн өзүн өзүнү?!
Кәлмишәм далынча апарым сәни,
Эввәлки қүиләрә гајтарым сәни.

Кәлмишәм гуртарым гыш туфанындан,
Шәраб далгасынын бурулганындан.
Намусун, исметин, вүгарынам мән,
Ешгин, е'тибарын, илгарынам мән.
Кәлмишәм далынча, дур, ајага дур,
Сәһвдән кері деңмәк! Кишилик будур!
Дур даһа ајага, әзизим, кедәк,
Чаным-көзүм кедәк, мүнисим кедәк.
Кедәк, бағрына бас киши-оглуну,
Гызын да көзләйир ата јолуну.
Кәл, кедәк көзләйир мәһәббәтимиз,
Әввәлки ешгимиз, сәадәтимиз!
Мәнимлә кетмәсән, кедән дејиләм,
Елә кәлмишәм ки, ачыг дејирәм:
— Сәни бу јерләрдән гопарачагам,
Кәлмишәм онсуз да апарачагам.
Оглума, гызыма сез вермишәм ки,
Мән сәни өзүңе гайтарачагам.
Кәлмишәм далынча гәтиjjатлә мән,
Әввәлки севкиjlә, мәһәббәтлә мән.
Дур кедәк, оласан әзизим јенә,
Чаным-көзүм јенә, мүнисим јенә!

СЕВКИ АГРЫЛАРЫ, ҺӘЈӘЧАНЛАРЫ

Бир өмүр сазында севки — сеһр, сим,
Тут сорғу-суала бу инсанлары,
Һәјат ѡолларында ким дујмајыб, ким,
Севки агрыйлары, һәјәчанлары?!
Түл-түл, пәрдә-пәрдә көрүнәр, итәр

Кәдәр думанлары, гәм думанлары.
Бу кәлән, бу итәп думана бәнзәр
Севки агрыйлары, һәјәчанлары!
Парлајар, курлајар, титрәјәр, эсәр
Баһар куршадлары, гыш туфандары,
Бу куршада бәнзәр, туфана бәнзәр
Севки агрыйлары, һәјәчанлары.
Јандырар, сарапдар, солар, төкүләр
Пајыз хәзанлары, јајничрана бәнзәр
Бу хәзана бәнзәр, һичрана бәнзәр
Севки агрыйлары, һәјәчанлары.
Гапгара сачларда аг-аг из гојар,
Үрәкдә дујгулу бир дәниз гојар,
Мәһәббәт, сәадәт, шәфгәт кәтирәр,
Бә'зән дә фәлакәт, иифрәт кәтирәр,
Һәјатын эн чәтии имтаһанлары,
Севки агрыйлары, һәјәчанлары!
Бә'зән һәлим олур бир ана кими,
Бә'зән дә курлајыр фыртына кими,
Шириндир бир өмрюн шириилинидән,
Дәриндир океан дәринлинидән,
Апарыр үрәкдән нур карванлары,
Севки агрыйлары, һәјәчанлары!
Иди узагдадыр кәңчлик чагларым,
Кәңчлиji керија нечә гайтарым?
Истәрәм јашајым баһар анлары,
О чаглар бир һәмдәм олсун голбимә,
Јенә далга-далга долсун гәлбимә,
Севки агрыйлары, һәјәчанлары!

ДАҢА...

Севән көңлүм јүксәкләрә,
Булудлара чыхмыр даһа,
Нәсрәт галыб шимшәкләрә,
О шимшәкләр чахмыр даһа.

Хош кечсә дә күнүм, ајым,
Азалыбыр күнәш пајым,
Саф галса да, өмүр чајым
Даша-даша ахмыр даһа.

Рәнкисиз олуб јухуларым,
Јелкәнсиздир дүјгүларым,
Үмман-үмман арзуларым
Үрәјимә сыйгымыр даһа.

Көрмәјирәм һәр булагы,
Од баҳышы, од јанагы,
Әлван рәнкли кој гуршагы
Әлләрими сыхмыр даһа.

Неч өјүнмә, Тоғиг Маһмуд,
На өзүңү кәнч кими тут,
Јаз чағыны өртүр булуд,
Гызлар сәнә баҳмыр даһа!

БИР ДӘСТӘ ГЫЗ...

Бир дәстә гыз көрдүм дагда, чәмәндә,
Ағ занбаглар кими көлдә чимәндә.
Бир дәстә гыз көрдүм шәйлик едәндә,
Нәгмә охујаңда, јаллы кедәндә...

Бир дәстә гыз көрдүм пычылдашанда,
Учмаг дујгусуја ашыб-дашанда...
Үшүсән, бәри кәл, аловлан, гызын,
Одлу баҳышындан бир дәстә гызын.
Нәғмә ганад тапыр додагларында,
Галыр күиәш оду јанагларында.
Бир дәстә гыз көрдүм дағ мешәсиндә,
Мешәнин ән көзөл бир күшәсиндә.
Көрдүм дәрә кечән, дағ ашан заман,
Јарпага, булага сүрр ачан заман!
Бу күн — көзәллийн аянасы — гызлар,
Сабаһы гызларын аянасы — гызлар!
Бир дәстә гыз көрдүм баһар нәфәсли,
Сөһбәгли, күлүшлү, нәгмәли, сәсли.
Нәр гыз шәфәг кими, чичәк кимидир,
Намысы бир јердә чәләнк кимидир.
Бир дәстә гыз көрдүм булаг башина,
Бир дәстә гыз көрдүм очаг башина.
Күнәшин одудур, көзүдүр гызлар.
Санки тәбиэтни өзүдүр гызлар!

АФРЫЛАР

Бу нәдир?! Қөилүмдә јенә ағры вар,
Чәкиб карваныны қәлир булудлар.
Бу јердән, торпагдан гопарыр мәни,
Чәкиб архасынча апарыр мәни.
Далымча саралан чәмәнләр баҳыр,
Күләкلى һавада учан бир күләм.
Гәлбимдә кәдәр вар; дағлардан ағыр,
Бәс нијә, бәс нијә белә јүнкүләм?!

Кимдир фыртынаја дујгуму салан,
Фикрими, ешгими, јухуму алан?!
Учурал зирвәләр ганадында мән,
Каһ булуд, каһ да ки чән атында мән...
Јерә јуварланан бир даш кимијәм,
Итәчәк бир дамла, бир јаш кимијәм!
Учуб дағылса да бөјүк дағ ешгим!
Дујурам, күчлүдүр јашамаг ешгим!
Бир даһа севинән, күлән дејиләм,
Өлән севким үчүн өлән дејиләм.
Агрылар, әзаблар учурур мәни,
Аллыр гучагына учурум мәни!
Дујуб үрәјимдә бу агрылары,
Учурал зирвәје, күнәшә сары...
Чәкилмир чанымдан сојуғу гышын,
Чатырам күнәшә, дүшүнүрәм мән...
Кәлир хатирим сөјуг бахышын,
Күнәшин јанында үшүйүрәм мән...
Јенә титрәјирәм, јенә әсирәм,
Јенә јер үзүнү гәмли қәзириәм.
Кәзириәм, өпүрәм сәһәр меһини,
Отлар қөзләримдән алыр шеһинни...
Билирәм, севкинин чәһ-чәни дә вар,
Нәш'әси, севинчи, фәрәни дә вар,
Мән иса бунлардан узаг олмушам,
Севки дунясында гонаг олмушам...
Һәр шеји билирәм, ej мәнрибан гыз,
Кечмیر бөјүк севки бу агрыларсыз!

СИЗ ҺАРДАН БИЛИРСИНИЗ?!

Бир ил олар ки, азы,
Дејирсиз севирәм
кәндимиздә о гызы...
Бир кәлмә олсун белә
демәмишәм һеч кимә,
Пычылтыла сиррими
ачмышам үрәјимә...
Дејилмәмиш хәбәрдән
бүтүн кәнд хәбәр тутуб,
Мәнимсә үрәјими
кизли гәм, кәдәр тутуб.
Дүшүнүрәм, бу сирри
көрәсән ким сөјләјиб,
Бәлкә сизә билмәдән
өз үрәјим сөјләјиб?!

МӘНӘ ВУСАЛ ВӘ'Д ЕЛӘ!

Илк кәнчлик күнләрини
Јадыма сала-сала,
Гачырам айрылыгдан,
Чан атырам вұсала.
Хәjalлар азаланда
Мән хәжал истәјирәм,
Вұсаллар азаланда,
Мән вұсал истәјирәм.
Нардасан, ej қөзәлим,
Сәслә, јанына қәлим!

Кечмө үфүг далына,
Көл, чат мәнни дадым!
Мәнә вұсал вә'д елә,
Үзүн жоллар гәт елә!
Үзүн жоллар гәт елә!
Чыхарам, пөһрә кими,
Галхарам көрпә кими.
Күнәш шәғөләринә
Чеврилиб дирчәләрәм,
Нәмиш вұсал жеринә
Сәндән әввәл қаләрәм!
Мәнә вұсал вә'д елә,
Гој бә'зән жалан олсун,
Бу вә'ддә үмінд, инам,
Бу вә'ддә күман олсун!
Бу үмиддә, инамда,
Бу күманды галым мән,
Гылынчам, сыйрылым мән,
Горхурам ки, вұсалсыз
Әбәди аյрылым мән!
Көnlүм сәнә чан атар,
Сән сев, истә тәк мәни,
Бир кәңч кими јашадар,
Бу арзу, истәк мәни!
Нәјат нә әjlәнчәди,
Нә мүрәkkәб бир суал,
Сәндән вұсал умурам,
Гејри-ади бир вұсал!
Булудлара учалан
Бир хәјал истәјирәм,
Булудлар гучагында
Бир вұсал истәјирәм.
Нә нискил, нә гәм-губар,
Нә мәннәтли һал олсун,

Нә дә бош хәјал олсун,
Айрылыг һәмишә var,
Нәмишә вұсал олсун,
Нәмишә вұсал олсун!

ЈАШАР КӨЗӘЛ ГЫЗЛАР...

Јашар көзәл гызлар јер үзәринде
Мешәләр, чәмәнләр, дәниизләр кими.
Јашар көзәл гызлар јер үзәринде
Занбаглар, лаләләр, нәркизләр кими.

Көзәл гызлар јашар ешг һәсрәтинде
Кизләдә-кизләдә бу һәсрәтини,
Букүнкү көрүнән сәадәтинде
Ахтарар көрүнмәз сәадәтини.

Намынын көзүндә алэм јарадар
Сөзләри, назлары, дәчәлликләри.
Сәадәтә чатса, бирә мин артар
Бу көзәл гызларын көзәлликләри.

Далғалар күкрәјәр, чичәкләр ачар,
Ишыглар сајрышар диләккләринде,
Мәһәббәт — онлара сеһрли ачар,
Күнәш кечәләjәр үрәкләринде.

Јашар көзәл гызлар сүнбүлләр кими
Нәјата тәптәзә һәјат кәтирәр.
Торагайлар кими, бүлбүлләр кими
Намыja мәһәббәт, ганад кәтирәр.

Севки олуб дашар сел дашан кими
Пөһрэли гәлбиндә гызыл нәғмәси.
Улдузлар көjlәре јарашиб кими
Јарашиб онлара «ана» кәлмәси!

Көзәл гызлар јашар јер үзәриндә
Күнәшә, агача бәнзәмәк үчүн,
Көзәл гызлар јашар јер үзәриндә
Елә јер үзүнү бәзәмәк үчүн!

ҮРӘJИМДӘН ҮРӘJИМӘ...

Мән севдијим көзәл гыза бу ахшам
Үзаг јердән тәзә мәктуб јазырам.
Арамызда дәниз дурур, дағ дурур,
Чәмән дурур, шәһәр дурур, бағ дурур...
Сорушсаныз бәс нардадыр, о hanы,
Дејәрәм ки, узаг дејил үнвани.
Бәс мәктубу инди кимә јазырам,
Үрәjимдән үrәjимә јазырам...

АГЛАМА!

Көрүнмәjен бир һәсрәтин
Гучагында, аглама!
Сојуг бир мәhәббәтин
Очағында, аглама!

Үмид долу хәjалын,
Бир иискилин, бир халын,
Узагдакы вұсалын
Сорағында, аглама!

Көvrәкеси, үрәк кими,
Тәксән кәпәнәк кими,
Сөз галыбы чичәк кими
Додағында, аглама!

Күл сөнни кими олмаз,
Сөнни кими тез солмаз,
Көз јашын алмаз-алмаз
Јанағында, аглама!

Тәрк ет гәм думаныны,
Дүй севинч үмманины,
Тоғиг верәр чаныны
Габагында, аглама!

АҒЫЛЛЫ ГЫЗЫН СЕВКИСИ

Бир гыз варды: көзәл, шән,
Чохду ону истәjәп
Китабды, дәреди чәһди,
Һәм дәчәлди, һәм чидди...
Чохду назы, ишвәси,
Дејиб күлмәк һәвәси.
Һәм дә ағыллы гызды,
Сөзлү, нағыллы гызды.
Кәтирәрди сәhәри

Шәлалә құлұшарәри.
Әйјаш, кәзәйен бир кәңч,
Өзүнү өjән бир кәңч
Деди; — Бир ох атарам,
Оғызы алдадарам;
Сөз верирәм: үч қүнә
Бусасини дадарам.
Гүвөми билірәм мән,
Нәтта мәрә қәлирәм мән.
Ела дәјиши үйді,
Олду ағыллы, чидди,
Нәзакәтли, мәдәни,
Кејими, сөзү жени...
Гыз да она шанды,
Оны һәјаты санды...
Севди, үрекдән севди,
Билмәди ки, бу сәһвиди.
Билмәди кириб дона,
Мәләк көрүнүр она.
Анчаг бә'зән дүшүндү,
Дүшүндүкчә үшүндү.
Ағлынын ишығында
Кизли һаллары көрдү,
Онуи данышығында
Сүңи халлары көрдү.
Дујду еңтирасыны,
Деди е'тиразыны.
Бир аз сынамаг үчүн,
Сонара гынамаг үчүн
Жүнкүл имкан јаратды,
Кәнчесә гол-ғанад атды...
Чәкди гаранлыг бага,
Чәкди тәніха отага,
Отагдаса жатага...

Гыз дәһшәтдән бајылды,
Бајылды
Вә... ајылды...
Гылның кими сыйрылды,
Севдији бир адамдан
Әбәдилик ајрылды.
Үлдүз-улдүз севкиси
Сөнүб даг-даша дәјди,
Она учуз севкиси
Чох баһа баша колди.

Илләр кечди, чох илләр,
Кәлди тәэз фәсилләр
Мәсти-хумар о әйјаш
Кәзириди јаваш-јаваш.
Көрдү көзәл бир кәлини
Ики ушагла қәлир.
Кәлир тууб әл-әлә
Шәпиллә, құло-құло.
Кәлини диксениди бирдән,
Бир аялыға дајанды,
Од тутаи баҳышлары
Гәзәблә, кинлә јанды.
Киши таныды, баҳды
Нәм нәјрәт, нәм марагла.
Гејри-ади бир мәләк
Кечди ики ушагла.
Дујду: көзәл итириб,
Көзәл жох, лә'л итириб.
Итириб һәјатыны,
Ешгини, мурадыны!
Бир мәһәббәт итириб,
Бир сөдагәт итириб!
Итириб үрәжини,

Бүтүн көләчәйни.
Көрдү, көрдү көлини,
Бир дә иккى ушагы,
Кетди әңиб белини,
Кетди башыашагы!

НАРА КЕТДИН,
АЙ ОГУЛ?!

Ата-ана тәнбеби,
Инан ки, сәһәр шеңи...
Сәңсә шылтаг, әркөйүн,
Галхды һирсин, һај-күйүн.
Гапыны чырпдын, кетдин,
Ат кими чапдын, кетдин.
Ата елә эсәби,
Далга олду гәзәби...
Кетдин, анчаг билмәдин,
Ана гапыны ачды,
Сәнин далынча гачды...
Гачды, гајтара сәни,
Евә апара сәни!!!
Жүйрудү көзүјашлы,
Һәյәчанлы, тәлашлы....
Ана үрәјиүхә,
Көрдү чыхымсан јоха...
Гајытды ганыгара,
Нара кетдин, сән нара?!

Күнәш солду, кәлмәдин,
Ахшам олду, кәлмәдин,

Бүтүн кечә анатын
Көзү долду, кәлмәдин.
Ана шүбәли, сөзлү,
Сәһәри дирекәзлү
Ачыб шәһәрә гачды,
Нечә гапыны ачды.
Вериб сораг сорага,
Намы галхды ајага.
Сәни ахтарды ана,
Ахтарды жана-жана...
Жатмады ила-сапа,
Истәди, сәни тата!
Дүшүб мир чүр хәјала,
Бирбаш кетди вагзала,
Тәлашла, горхада-горхада
Кәзди нечә лиманы,
Кетди сәни талмага,
Нара кәлди күманы.

Күнәш солду, кәлмәдин,
Ахшам олду, кәлмәдин,
Әлдән, дилдән дүшәнин
Көзү долду, кәлмәдин.
Нара кетдин, ай огул,
Нарда итдин, ай огул?!

Билмиреңми, анатын
Бир дүңядыр истөжи,
Сәңсиз дајана билмир,
Гана дөңүр үрәжи...
Сән ки, дәзә билмәдин,
Анатын чавабына,
Атанын чавабына,—

Адичэ бир сөзэ сән,
Бәс һәјат әзабына
Де, иечә дәзәчәкән?!
нара кетдин, ај огул,
нарда итдин, ај огул?!

Ахыр сәни тапдылар,
Евниә апардылар.
Сән — анаja гар алтдан
Чыхан бир новрузқұлу.
Дурдун гапы жаңында,
Дурдун бојнубұқұлу.
Ана ачды гапыны,
Упнуду әзабыны...
Ана — сачы дағыныг,
Үрәжи жаңыг-жаңыг...
Көзләри гаң чанагы,
Мејит үзү, жанағы...
Истәди, жана-жана
Сәни баса бағрына.
Үрәйнин сәсина
Гулаг аса билмәди,
Жаҳынлашыб бағрына
Сәни баса билмәди.
Деди: «Сагсан, а бала,
Көрмәjәsәn дәрд-бәла...»
Сән — она новрузқұлу,
Дурдун — бојнубұқұлу...

Бир дә, бир дә, де күсүб,
Кедәрсәни, ај огул,
Бир дә евдән әл үзүб,
Итәрсәни, ај огул?!

ЭНЧЛИJИМ ГАЛЫB

Гызлар—тәзә ачан заңбаглар кими,
Экс едиr көзләри күнү, сәнәри,
Гајысыз көрүнүр ушаглар кими,
Баһар жағышыдыр тәһігәhәләри.

Ара бир онлара гонаг көлирәм,
Әввәл севиниrәм, шад олурام мән.
Сонра һәм гәмләниr, һәм көврәлиrәм,
Чүнки онлар үчүн јад олурам мән!

Баһар ҹагларымы јадымса салыб,
Итиr раһатлыгым, динчилиjим мәним.
Елә билирәм ки, әбәди галыб,
Гызларын жаңында кәнчилиjим мәним!

БАҺАР ЖАҒЫШЛАРЫ

Сәhәр-сәhәр ојанырам,
Көj курлаjыб шимшәк чахыр,
Пәнчәрәdән боjланырам,
Аста-аста жағыш жағыр...
Дағ башында эрит гары,
Jaг, ej баһар жағышлары!

Jaг ки, дујум тәбиэтин
Чиçекләmәk һәвәснини,
Баһардақы мәhәббәтин
Шәфгәtinи, нәfәснини.
Ким көзләмир илк баһары,
Jaг, ej баһар жағышлары!

Бир һәјат ол, бир инчи ол
Даг гаја, чөл-чәмәнә,
Сән һамының севинчи ол,
Дикилибдириң инди сәнә
Севдіјимин бағышлары,
Даг, ей бағар јагышлары!

КӘЛ, ИКИДИМ, КӘЛ!

Үрәжими чапдың, кетдин,
Мәни нијә атдың, кетдин?!
Бир ат алдың, чапдың, кетдин,
Сән севинчим, сән үмидим.
Дөн јаныма, дөн, икидим!

Жолларына, кәл, һәсрәтәм,
Бир севкијәм, мәһәббәтәм,
Башдан-баша сәдагәтәм,
Бу севкимә сән шаһидим,
Кәл јаныма, кәл, икидим!

Позма әңди-андыны, кәл,
Чапа-чапа атыны кәл,
Бир дә сына бахтыны, кәл,
Мән ардынча һара кедим?!
Кәл јаныма, кәл, икидим!

ГАЙЫЛАР

Јол кедир узаглара
Бир өмрүн гајыглары,
Жүкләніб гајыглара
Нәјатын гајыглары.

Кәтирсә дә севинчләр,
Кәтирсә дә агрылар,
Бизи бир иссан кими
Јашадыр бу гајылар.

Гајылар гоша-гоша,
Бир-бирини хошлајыр,
Бир гајғы чатса баша,
Тәээ гајғы башлајар.

Кәтирсә дә севинчләр,
Кәтирсә дә гајылар,
Бизи бир иссан кими
Јашадар бу гајылар!

МӘНӘББӘТЛӘ ЈАШАРАМ...

Сач-саггалым ағдым, ағ,
Демәјин ки, гочајам,
Ел јанында үзүм ағ,
Ел јанында учајам.

Илк кәңчлик... севән үрәк...
Бу һәсрәтлә јашарам,
Варса бу һәсрәт, демәк
Мәһәббәтлә јашарам.

Мәни севирем өлими,
Күсмәмишәм һәјатдан,
Зәһмәт севән өлими
Үзмәмишәм һәјатдан.

Илк кәңчлик... севән үрәк...
Бу һәсрәтлә јашарам.
Варса бу һәсрәт, демәк
Мәһәббәтлә јашарам.

СӘДАГӘТ ВАРСА...

Дилнидә ширин пәгмә
Олса да мәһәббәти,
Јахына кәлмә, кәлмә
Јохдурса сәдагәти!

Мәнә на дөвләт кәрәк,
Нә ад, нә шеһрәт кәрәк...
Инан, севдијим, инан
Тәкчә сәдагәт кәрәк!

Сәдагәт варса, нә гәм,
Буздан, гардан горхмарам.
Сәннилә ѡол кедәрәм,
Түфандардан горхмарам!

ТӘННІАЛЫГ

Тәнналығын думаны
Мәни елә бүрүүр.
Көзләйирәм туфаны,
Гәлбим, руһум ушүүр...

Еј иисанлар, еј гызлар,
Мәни тәннә гојмајын,
Еј күлләр, еј улдузлар.
Мәни тәннә гојмајын!

Күләк, аң! Күнәш, нур сач,
Дөј, аң пәнчәрәләри.
Еј тәнналыг, даңа гач,
Һәјат кәлир ичәри!

Еј иисанлар, еј гызлар,
Мәни тәннә гојмајын,
Еј күлләр, еј улдузлар
Мәни тәннә гојмајын!

О КӨЗЛӘРДИР

Бәнзәдирәм күнәшә
О көзләри, күлүм, мән,
Галдыры, баҳ ки, һәмишә,
О көзләри көрүм мән.

О көзләрдир һәјатым,
Бәзәјим, јарашигым,
О көзләрдир ганиадым,
Өмрүм, күпүм, ишигым!

Экэр булууд тәк долса,
Жеримдәчә өләрәм.
Нардаса, мәңсиз олса,
Дене ону көрәрәм.

БИР ЕВИН ЈАРАШЫГЫ

О гыздыр дөгма, әзиз,
Ағ нәркүзә бәнзәјир.
Тәмиликтә, сафлыгда
Бир дәнизә бәнзәјир.

Бу дүијада тәкди, тәк,
Көзәллини ишыгдыр,
Бу ишыг улдуз, ай тәк
Бир евә јараышыгдыр.

Чәтин заман кәләндә
Дәјаңетлә јашады,
Бәзән һичран кәләндә
Сәдагәтлә јашады.

Көзәл гызын даһа чох
Дәјаңети көзәлдир,
Көзәл гызын даһа чох
Сәдагәти көзәлдир!

ЧЕВРИЛИБ КӨЗӘЛЛИЈӘ

Рәссам гадын хәстәдир,
Истилик вар чаңында,
Узаныбы чарпајыда, кагыз, гәләм јанында.
Көзәллик верир она
Санки јорған-дәшәјин ағаппаг ѡарашигы,
Бүрүжүр башдан-баша

ону аյын ишыгы...
Неч чүрә јата билмир,
Нараһат бир дүјгүнү гәлбиндән ата билмир...
Фикри-зикри, хәјалы,
Кагызда, гәләмдәдир,
Дүшүнчеси, уроји көзәл бир аләмдәдир.
Гачыр, учур гуш кими
Дүјгуларын далынча,
Әjlәшшір чарпајыда, сөјкәнәрәк балынча.
Әлиндә гәләм тутур.
Тәкчә хәстәлиji јох, дүијаны да унудур.
Алыр ганаадларына
Они сәнәт гүдрати,
Чашланырын вәрәг үстә бир көзәллии портрети.
Ишләдикчә һәвәслә

учур, учур үрәји,
Она нечә јарашир
Өзү кими ағаппаг зәриф кечә көjnәји...
Нәр шеј бүрүнүр ага,
Тәкчә көмүр сачлары гар үстә далга-далга...
Голлары аг,
чиини аг,
јарадан әлләри аг.
Јанындақы бир дәстә
о нәркүз құлләри аг,

Агаппаг көjnөjинде
өзү зәриф, аг заңбаг...
Әлиндә гәlәм тутур,
О, жарада-жарада
бу дүијаны унудур.
Чалышыр көzәlliji
көzәл жаратсын деjә,
Хәбәри јох, өзү дә
чеврилиб көzәllijә!

ЧЭРРАH ЭЛЛЭРИ

Нәjатым, баһарым ол,
чәrraһ элләри,
Мәним хиласкарым ол,
чәrraһ элләри.
Кәл, дуј hәjәчанымы,
Гәmими, тәлашымы,
Хилас елә чанымы;
Өмүр-куи ѡолдашымы...
Кечирмишәм опунла
Гызыл баһар илләри,
Ән бәхтијар илләри,
О илләри,
гајтар кери,
Гајтар,
чәrraһ элләри!
Елә көврәк иисан ки,
Нә кинли, нә ачыглы...
Елә тәбәссүмү вар,
Күнәш кими ишиглы...

Тәбәссүмү багчада
Чашландырыр
кулләри.
Гајтар о тәбәссүмү,
Гајтар,
чәrraһ элләри!
О илләри,
О күлләри,
Гајтар, чәrraһ элләри!
Мәнә бу элләр әзиз
Сүбһүн дан јери кими.
Мәнә бу элләр мүнис
Багбай элләри кими!
Бир дә о севдијимин
Гара телләри кими
Гајтар,
гара телләри,
Сән гајтар кери,
Гајтар,
әзиз чәrraһ элләри!
Мүнис чәrraһ элләри!
Мәним хәјирхәймдыр,
Үмидим, пәнаһымдыр
Тәмиз чәrraһ элләри!
Инди дардајам өзүм,
Интизардајам өзүм,
Гапыда галыб көзүм...
Өмрүмүн баһарыны
Гајтар,
чәrraһ элләри,
Өмрүмә кәтир јенә
Баһар,
чәrraһ элләри!
Көзүмү көзүмә вер,

Өзүмү өзүмә вер,
Бир дә кәзим онуңла
Кәэдијимиз чөлләри,
Чәмәиләри, көлләри!
Гәлбими гајтар кери,
Гајтар,
чәрраһ әлләри!

*Сәнә рәһмәт дөјирик
Әлигулы Гәмкүсар,
галыб «Дәңгәнәклар»ин
халғымыза жадикар!*

«ХАТИРӘ» ПАВИЛДОНУНДА
ХАТИРӘ

Ахтарырам яј вахтында
бір павиллону,
Бирдоң чәниет гучагында
көрүрәм ону.
Мәни мешә арасында
апараң чыгыр,
Кечиб јашыл бир дүніядан
дүз бура чыхыр.
Башдан-баша күл-чиңгәндір,
агачдыр әтраф,
Дизә гәдәр галхыр отлар...
һәр шең көзәл, саф...
Гаң истидән, сәрини јердә,
бујур, кеч, әjlәш,
Бура бирчә зәррә белә
дүшмәјир күнәш.
Ичәријә кечирәм мәни...
«бу нәдири, чаным?»
Тутулурам булуд кими,
гаралыр ганым.

Әjlәширәм бир тәрәфдә истәр-истәмәз,
Жарашигызы бу салонда
көрүмүр heч кәс.
Аг сүфрәләр, бәrbәзәкләр,
кулданлар һаны,
Дејиб-кулән, шәнлик едән
инсанлар һаны?!
Башым үстә, нечә јердә
һөрүмчәк тору,
Бачарысан өз-өзүнү
милчәкдән гору!
Дүшүнүрәм, сејр еди्रәм
көзәл мешәни,
Бу вахт хәjal ганадында апарыр мәни.
Дивар, таван ишыг-ишыг...
ајлар, улдузлар,
Уз-кезүндә нур, тәбәссүм
хидмәтчи гызлар...
Аг сүфрәләр архасында
шән, күлә-күлә,
Әjlәшибdir нечә-нечә
көзәл аилә.
Әтир кәлир күл гызларын
күл нафәсиндән,
Үрәк чошур һәзин, инчә
нәғмә сәсиндән.
Һәр аддыымда јар-јарашиг,
сәлигә-саһман,
Рahat-раhat нафәс алыб
динчәлир инсан.
Бирдән-биrә бу мәнзәрә
солур, саралыр,
Јериндәсә лопабағлы
бир киши галыр.

— Буур көрәк! — кәлир онун кобуд,
гарт сәси,
Чыхыр ачыг көңүжинидән
түклю синәси.
Нә деjәсән?!
Нә јеjәсән?!
Кәлдим, бош јерә.
Бу «Хатирә» павилjonу...
һаны хатирә?!

Бәrbәзәкләр, чилчыраглар,
кулданлар һаны,
Дејиб-кулән, шәнлик едән
инсанлар һаны?!
Бу «Хатирә» павилjonу
мәнә суалды,
Ондан анчаг бир кәдәрли
хатирә галды.

ШИШЭН ШАР

Әjlәшибdir «јаглы» јердә,
Өзүнү heч салмыр дәрдә.
Кечә-күндүз јејир-ичир,
Јаваш-јаваш шишир, шишир...
Алjanаглы, назикбыглы,
Узү тәрраш, сачы јаглы,
Кејими дә тамам јени,
Тез-тез тахыр
Ири, гара ejnojини...
Кабаб јејир
Күлә-күлә, шишә-шишә,

Женә бахыр
Мангал үстә јанаң шишә...
Гәрибәдиր,
Елә јејир, елә ичир,
Јаваш-јаваш
Елә шишир, елә шишир...
Күндүз чагы
тумарланир,
Ахшам чагы
хумарланир...
Бу, нәдәндир,
Бурну шишир, көзү шишир.
Чиби шишир,
Чиби кими өзү шишир...
Дашдаң кечән мәһрү вар,
Буна бағлы бир өмрү вар...
Әјә билмир
Пиј бағламыш нәр бојнуну,
Намы бахыб,
Чәлләк кими көрүр ону.
Женә јејир,
Женә ичир,
Елә шишир, елә шишир...
Женә сачы јаныр пар-пар,
Көрән билмир, үфрутән шар,
Шишәр, шишәр,
бидән партлар!

АҒ БАЛЫГ

Ләззәтлисән, ағ балыг,
Гијметлисән, ағ балыг!

Сүфрәләр бәзәјисән,
Шаһларың хәрәјисән!
Сәнә ким дејә биләр
Адичә эт олурсан,
Сүфрәдә болсан дејә
Бә'зән шәһрәт олурсан.
Сән гапылар ачырсан,
Сән дүйүләр ачырсан.
Гәрибәдири, көзләре
Бә'зән ишыг сачырсан,
Нүффуз, нәрмәт олурсан!
Дәниزلәрин гојнунда
Көзәл хилгәт олурсан,
Саһилә чыхан кими
Бир һәдијә донунда
Jaхшы рүшвәт олурсан!
Шакирдә, тәләбәјә
Ә'ла гијмет олурсан!
Тә'рифләр јаздырырсан,
Кимине элејниә
Гујулар газдырырсан,
Бир хәјаңат олурсан!
Кимин әлинә болсан,
Демәк, ачыг бир јолсан!
Көрүмәз чығырлары
Сәрраф кими сечирсән,
Кечилмәјән сәдләри
Бир гуш кими кечирсән!
Гүвәт, гүдәт олурсан!
Билирдим ләззәтлисән,
Гијметлисән ағ балыг,
Анчаг билмирдим һәм дә
Гүдәтлисән ағ балыг!

ДАРЫХЫРЛАР СҮРҮЧҮЛӘР...

Ахшам-ахшам,
Сәһәр-сәһәр
Көзләјиrlәр сүрүчүләр.
Бош машина
Пәнчәрәдән ھеj бахырлар,
Ушаг кими
Дарыхырлар, дарыхырлар...
Көзләјиrlәr
Бә'зән мүркү дөjә-дөjә,
Көзләјиrlәr
Өзләрини сөjә-сөjә...
Ресторанда кеjфә бахыр
Машынларын саһибләри
Рahat-раhat...
Сүрүчүләр бош-бошуна
Көзләјиrlәr неchә saat.
Дарыхырлар сүрүчүләр,
Кәлиб кечән адамлара
ھеj бахырлар сүрүчүләр!
Jагыш jaғыr...
Такси, машины ахтарырлар,
Бурда исә сүрүчүләр
Бекарлыгдан дарыхырлар...
Гоча гадын чамаданла,
Көзәл бир гыз, бир чавашла
Гачыр ора, гачыр бура,
Әл галдырып машиналар...
Көзәл кәлин
Машын кәзиr көрпәсиjlә,
Көрпә дәzmүr,
Jараj салыр чыр сәсиjlә...
Jaғыш jaғыr...

Машыцлар чаj јолу кечир,
Jамысы да долу кечир...
Jагыш jaғыr...
Такси, машины ахтарырлар,
О jaңdasа
Бош машина сүрүчүләр
Дарыхырлар, дарыхырлар...

АЖНА ГАБАҒЫНДА

Бир нәфәр әда илә
Кәзиrди отагында,
Тәмкиштә кәлиб дурду
Ајнанын габагында.
Күлә-күлә, фәрәhәlә
Өзү өзүнә бахды.
Кеjиминә, башына
Dojмады, jена бахды.
Ajrylса да ајнадан
Өзүндәn разы галды,
Jox, jенә дә гајыдыb
Өзүнә пәzэр салды...
Jәjатда да беләdiр,
Десәk, экәр дүzүнү..
Ајнада олдугу тәк
Kөрүр анчаг өзүнү...

ИШЫГЛЫ ОТАГДА КӨЛКЭ

Достум мәни jаз чагы
Кәндә гонаг апарды,
Чох көзәл еви варды,
187

Жагыш чисәкләјирди
 биз һәјәтә кирәндә,
 Гачыб кизләнді дәрһал
 бир гыз мәни көрәндә...
 Түл пәрдәли, мебалли,
 чиличыраглы бир отаг,
 Бојанмышды јүз рәнкә
 гарышында багча-баг.
 Жагыш кәсмәјиб јено
 јагырды нарын-нарын,
 Чимирди чичәкләри
 ишә алманын, нарын...
 Бирчә аи олсун белә
 достум сакит дурмады,
 Кетди, кәлди, вурнухду,
 јериндә отурмады.
 Каһ фырланды башымы,
 Каһ доланды башымы.
 Өзү сүфрәни ачды,
 Өзү мәтбәхә гачды.
 Өзү чөрәк кәтириди,
 Өзү јемәк кәтириди.
 — Багышла! — дејә-дејә
 Дүнjanын не'мәтиндән
 бир-бир дүздү сүфрәјә...
 Бу гәрибә вәзијјәт
 чох гаралтды ганымы,
 Истәдим ки, сорушум
 һаны евин ханымы?!

Бу вахт гапы јанында
 ешиндилди гыз сәси,
 О кирмәди, отага
 дүшдү аңчаг көлкәси...
 Горха-горха әл етди,

Нә исә верди, кетди.
 Дәһлиздән кечәп заман
 Көрдүм онун көлкәси
 пәрдәниң үстә дүшдү,
 Көлкө титрәди, эсди,
 сага-сола сүрүшдү.
 Көр пәләр вар сүфрәдә,
 чан дәрманы тапылар,
 Мәни һејрәт көтүрдү,
 ертүләндә гапылар?!
 Даһа кәлән олмады,
 Һаны мәним достумун
 оглу, гызы, арвады?!

Мәни севинә-севинә,
 Ачыг, тәмиз үрәклә
 кәлмишәм дост евниә.
 Бәс бу көрдүјүм пәдири,
 Экәр евиндә мәни
 налал сүфрә ачырса,
 Арвадыны, гызыны
 нијә мәндән кизләдир?!

Түл пәрдәниң үстүнә
 јено дә көлкә дүшдү,
 Сәрв кими јелләниб,
 сага-сола сүрүшдү.
 Дәһлиздән кечәнләрни
 ешиздим сәснин мәи,
 Өзләрини көрмәдим,
 көрдүм. көлкәснин мәи.
 Дујдум иәсә чатмајыр
 Ярашыглы отагда,
 О көлкәjlә јанаши,
 Башга, јад бир көлкө вар
 бу ишыглы отагда.

*

Тохучу Шэфигэ
Кечикди бир дэфэ
Ишэ үч дэгигэ.
Директор чагырды,
Дүз он беш дэгигэ
Данлады, чыгырды...

*

Пул топлады... өзүнү
Үч ил чэтинэ салды,
Күдүб һэр гэпийнини
Ахыр дублонка алды...
Алды...
Анчаг дүз үч ај
Хэстэханада галды.

*

Эдалэтдэн,
Һэгигэтдэн
сөһбэт ачды.
Зэйф билэн «дөрд» вердији
Шакирдинэ бахан кими
Бирдэн чашды...
Жахши билэн,
Анчаг јенэ «дөрд» вердији
Шакирдинин инфрэт долу
Көзләрилэ гарышлашды...

МЕШЭДЭ ГАЛАН
НЭГМЭ

Даг мешэси галын, сых,
Нара чыхырсанса чых,
Дэрэ, тэнэ, јамачдыр,
Агач, агач, агачдыр.
Жолу кэсий бары тэйк
Отлар, коллар бој атыр,
Балыгчы торлары тэйк
Чэнкэлликтэй јарадыр.
Елэ эжиллиб чекэ,
Аз галыр јера чекэ.
Су вердикчэ булаглар
Агачлар чаван олур,
Гучаглашан будаглар
Мешэё таван олур.
Көзэлдир јарпагларын
Нэрдэн јерэ дүшмэси.
Јамјашыл отагларын
Чэмэндир дөшемэси.
Мешэ галын, мешэ сых,
Нэр тэрэфдэ јашыл рэнк...

Нара чыхырсанса чых,
Көзәллик дүйрү үрәк.

Әсмәр узага кетди,
Сых-сых колгугда итди.
Архасынча жүйүрдүм,
Көзәл бир тала көрдүм.
Мән дајаныб бир гәдор,
Чагырдым: — Эсмәр, Эсмәр...
Нә һәнир кәлди, нә сас,
Нә дә дүждүм бир нәфәс...
Галхыбы жамача чыхым,
Женә һәр жана баҳым.
Мәни бир дәңшәт алды,
Нәјәчаным чохалды.
Жаяна кедиб Эсмәр,
Дүшүндүм итиб Эсмәр.
Они женә сәсләдим,
Дәнә-дено сәсләдим.
Бирдән кәлди шән сәси,
Күлүшү, гәһгәһәси.
Коллардан чыхды Эсмәр,
Меңрибан баҳды Эсмәр...
— Нә едәрсән, сөjlә сәси,
Әкәр мәни итирсән?
О, көзәлдири... Дону аг,
Зәриф голлары чылпаг...
Чијни, элләри инчә,
Бојиу, телләри инчә...
Бахсам да жана-жана...
Бир сөз демәдим она.
Эсмәр жүйүрдү женә
Сөккәнді көвдәсиси
Бейүк, уча вәләсиси,

Охуду һәзин-һәзин.
Бу сәс алыб гәлбими
Нәр тәрәфә жајылды.
Жазда олдугу кими
Мешә бирдән аյылды.
Чапланды иисән кими,
Сәсләнді үмман кими.
Бу нә мә'чүзә олду,
Бүтүн мешә охуду,
Булаглар да охуду.
Бүтүн мешә Эсмәрин
Нејран олуб сәсине,
Жазды магнитофон тәк
Бу сәси сипасин.
Эсмәр сусуб дајанды,
Нәр жан ишыгла жанды.
Женә јүксәлди сәси,
Мешәдән кәлди сәси.

Эсмәр — мәни тут — дејә,
Жүйүрдү ирәлијә.
— Өпәчәм тутсам экәр...
— Вармы сәндә бу һүнәр?!
Дәңүб јелә гачды гыз,
Күлә-кула гачды гыз,
Анчаг бирдән будреди,
Жерә дәјиб титреди.
— Бәрк јыхылдын, азизим?
— Йох... юх... агрыйди дизим.
Мәна алтдан-јухары
Дикилди баҳышлары.
Бу меңрибан баҳышлар,
Бу кәңкәшан баҳышлар
Елә алды гәлбима.

Дујгулу, иурлу, тәмиз
Жатыш жағды гәлбимә.
Әжилдім бир аз, бар аз...
О пычылдады: — Олмаз!
Әжилдім бир аз јено,
Көзләрим көзләрini
Елә жахынлашды ки,
Гәлбим ашды-дашды ки!
Бирдән, бирдән, нә олду?
Көзләримиз јумулду.

Узаныр, hej узаныр
Көзәл мешә дәрәси,
Нәр адымда бу јерин
Дәјишир мәнзәрәси.
Бә'зән даралыр дәрә,
Бә'зән гаралыр дәрә,
Kah туиел олур дәрә,
Kah жарғап, кah мағара,
Дашлардан сыйыб кечір
Су агара-агара...
— Дәләjә бах, дәләjә...
Көлиб дүшду дәрәjә...
— Бир бах, булагын үстә,
Гоша будагын үстә
Бир парча думан галыб.
— Көрән, нә вахтдан галыб?
Шишибидир будага.
Сәрийлик кәтирибидир
Бәлкә думан булагасы?
— Құләксиз жер сечибидир
Чыхыб кетмәмәк үчүн,
Булагдан су ичибидир
Тамам итмәмәк үчүн...

— Нәнәм јундур — деjәрди,
Ондан ип әјиәрди.
Бу дәрәниң нәр жери,
Уча, дашлы дәшләри
Хәзәл, хәзәл, хәзәлдир,
Көзәл, көзәл, көзәлдир.
Нәр тәрәфи бозәрләр
Торпаг рәпикли хәзәлләр.
Дәрәдә гоз агачы,
Дәрәдә тоз агачы.
Јамачда сыра-сыра
Ағачларын чәркәси,
Дәрәдесе гапгара
Чәркә-чәркә колкәси.
Әсмәр күл дәрә-дәрә,
Дејир: — Көзәлдир дәрә!

Ағачлар арасындан
Бирдән кәлди үч чаван,
Учабој, енликүрәк,
Әлләринде дә түфәнк.
Бири ирәли чыхды,
Мәнә гәзәблә баҳды:
— Сөн кет, гыз галсын — деди,
Кетмәjими көзләди.
Әсмәр санки бир ушаг,
Башлады ки, әсмәjә,
Өзүм горхсам да аңчаг
— Горхма! — дедим Әсмәрә.
— Тез ол, чых кет мешәдән!
О чаван дәјишимдән
Сәсипин аһәнкүни,
Јаваш-јаваш үстүмә
Тушлады түфәнкүни.

Чыхартмадым сәсими,
Түфәнкىн лұләсими
Көрдүм, жарылды одум,
Ајаг үстөчә өлдүм.
Жох, чијнимә тохунду
Гызын инчә әләри,
Гүввә көлди гәлбимә,
Дајаг билдим күл кими
Зәриф, титрәк Әсмәри!
Архамда кизләдәрәк
Дајандым бир чинар тәк.
— Дејәсәи, иди, күлүм,
Көлиб сәнни өлүмүн.
Дәли шејтан вур дејир
Сәнни кими ахмагы.
О тәләсик, гәзәблә
Шаггылдатды чахмагы.
Күлләләри бошалтды,
Мәнә јох, көјә атды.
Бирдан гәһрәһә чәкиб
Күлүшдүләр чаваштар,
— Зарафат еләйирдик —
Белә дедиләр онлар.
Сонра чыхыб кетдиләр,
Сых мешәдә итдилор.
Бахдым, баҳдым Әсмәре
Мән өмрүмдә бир кәрә
«Севирәм» кәлмәсими
Кәтирмәдим дилимә,
Баягса онуи үчүн
Назыр идим өлүмә!

Гәриба, чох гәриба
Мәнзәрә ачылдыры.

Узуи, гызыл инзәләр
Торнаға санчылырыды.
Мешәјә нур жајыры
О гызыл золаглары,
Ал рәнкә бојајыры
Јамјашыл жарнаглары.
Әсмәр јенә шәмләниб,
Ушаг кими әjlәниб
Гачды ишиға сары,
Тутду ал шұлары.
Әлләрнии узатды,
Аз галды ашиғ сөнә.
Тона гызылкул кими
Дүшдү ағ синосино.
Әсмәр охуду јено,
Һејран олдум сәсими.
Бу нәгмәнии нурундан
Һәр жаң ишыгланырыды,
Мешәнни ичинде дә
Күнәш, күнәш жаңырыды.
Нәгмә зәррәјә дәнүр,
Гыгылчыма дәнүрду.
Мешәдә чичок кими,
Күл кими көрүнүрдү.
Дәрә нәгмә олурду,
Јамач нәгмә олурду.
Бу мешә башдан-баша
Нәгмә илә долурду,
Мешә нәгмә олурду.
Гыз деди: — Йорулмушам,
Кәл кедәк, дүшүр ахшам.
Мешә архада галды,
Нәгмә сәси учалды.
Бу, Әсмәрин сәсијди,

Эсмәрии нәғмәсијди.
Үфүгдө гаралды гаш,
Нәр яшы сүкүт алды.
Биз кетдик јаваш-јаваш,
Нәгмә мешәдә галди.

Күнләрни фәрги вармы
Гүвөтли даг чајында?
Нәр күн бир көрпич алды
Өмрүмүн сарајында.
Сојуг бир гыш сөнәри,
Мән итирдим Эсмәри.
Эсмәри тале мәним
Әлимдән алды кетди,
Аյымдан алды кетди,
Илимдән алды кетди.
Тале ела кәтирди,
Эсмәри мәним үчүн
Нәмишәлик итирди.
Нәрда галды Эсмәрим,
Оңсуз кечди күнләрим.

Агарыр инди башым,
Гырха жахындыр јашым.
Үрәјімдә һазин гәм,
Јенә о мешәдәјәм.
Ачыб хәзинәсими.
Хатирә синәсими
Мешә охујур мәни
Эсмәрин нәгмәсими.
Јено булагын үстә
Гоша будагын үстә
Бир парча думан галыбы,
Бәлкә о ваҳтдан галыбы!

Иңирми ил һәр заман
Гәлбимдәјди о думан!
Бу ваҳт үз-көзүндә нур
Өңүмдә бир гыз дуур.
Елә билдим Эсмәрdir.
— Адын пәдир?!
— Күләрdir.
— Сән охујурдуң бајаг?
Гыз меңрибай, уташаг
Аста деди: — Боли, мон...
— Охујурдуң үрәкдәй.
Гызысанмы Эсмәри?!
Күләри һејрәт алды,
Ири, гара көзләрни
Нуру гат-гат чохалды.
— Нардан, нардан, ај әми,
Таныјырасан сән мәни?!
— Таныјырам сәни јох,
Охудугун нәгмәни.
Колларын арасында
Гәфиљ чыхды бир чаван.
Јанырды көзүндә гәм:
— Күләр... бүрдасан? Сәни
Горхдум ки, итирмишәм...
Ешиңдерәк нәгмәни.
Ахтарыб тапдым сәни!
Севинчлә бир-биришин
Әлләрингән туттулар,
Мәни дә унтулар,
Күлә-күлә кетдиләр.
Сых мешәдә итдиләр.
Јада дүшдү Эсмәрим,
Бир дә кәңчлик күнләрим!

Гәлбими һәсрәт алды,
Дена нәгмә учалды.
Әсмәрми охујурду,
Күләрми охујурду
Айырд едә билмәдим,
Бир-бириң охшајан,
Үрәкләри охшајан
Бу һәзин, көзәл нәгмә
Мәһәббәт нәгмәсүди,
Һәјат, севки сәсиди!
Чыхым гараланда гаш,
Мешәдән јаваш-јаваш.
Мешә архада галды,
Нәгмә сәси учалды.
Санки бүтүн аләмә
Jaýlldы кәлмә-кәлмә!
Күнәшлә долу нәгмә,
Севкиjlә долу нәгмә!
О сәс сусмаг билмәди,
На кетдим кәсилмәди.
Долу бир синә кими
Мешәдән сәс учалды,
Кизли хәзинә кими
Нәгмә мешәдә галды,
Нәгмә мешәдә галды.

ҮЧ ГЫЗ

Үч көзәл, балача гыз
Аталары олса да
Jашајырды атасыз.
Нарададыр бәс ата,

Бәлкә итиб дүнијада,
Бәлкә јохдур дүнијада?!

Аста-аста
бир кечә,
Jердән дурду киазличә.
Бирдән гызы чыгырды,
Ата — дејиб, јухуда атасыны чагырды.
О, бир айлыг дајанды,
Лал сүкутдан утанды.
Тир-тир эсди, тәрләди,
Гапынын ачарыны аста-аста һәрләди.
Бирдән јенә гызынын
Ешидәндә сәсини,
Гурујуб агач кими
Чәкмәди иәфәсүни.
Һәр јан сүкут олса да,
Санки топ сәсләнири дону гулагларында.
Чыхан кими һәјәтә,
Јенә кәлди һејрәтә.
Шаггыллады будаглар,
Гызы кими сәсләниш
— Кетмә, кетмә сөјләди бир вахт экдији чипар.
Бу сакит кечә нијэ
Горху дүшдү чанина?!

Һеч ким көрмәсин дејә
Көлкә кими кетди о бир козәлни јапына!
Үч гызын синәсүндән
Мәһәббәт огуrlады,
Үч гызын иәфәсүндән
Һәрарәт огуrlады,
Огуrlады о, евдән
Бир «ата» кәлмәсүни,
Огуrlады гызларын
Севинч долу сәсини.

Үч гызын јанагындан
 Ал рэнкни гопарды,
 Үч гызын додагындан
 Күлүшүп апарды.
 О, элибаш олса да, сандым бир огру кетди,
 Зұлмәтә догру кетди.
 Кетди, үч балача гыз
 Аталары олса да, инди галыб атасыз!

Алса да ағыр јара,
 Ана кизләдіп буну билдиrmәди гыzlара.
 Бу јараны онларын

күлүшүjlә сарыды,
 Бахышыла, сөсіjlә, өпүшүjlә сарыды.
 Јанса да, говулса да,
 Хәјанәт көзү үстә,
 Гыzlарын үзәриндә титрәjib үрек кими
 Онлары чичәк кими

сахлады көзү үстә!

Өзү солду, саралды,
 Эритди урәjnини,
 Саралмага гоjмады
 Үч көрлә чичәjини,
 Өзү көз јашы текдү,
 Јашлары бога-бога
 Овундурду онлары.
 Өзү тәзэ палтара
 Ыэрсөт галды, гыzlарын
 Эсқик олмады анчаг коftалары, донлары!

Догма ата,
 Денду јада,
 Санки јохду
 Бу дүијада!

Кетди ата,
 Итди ата,
 Издир кетмәк
 Деjок ачыг,
 Учду дирок,
 Сонду ишиг.
 Јана-јана
 Галды ана!
 Eh, бир ата,
 Үч гыз ата
 Кәрәk бата,
 Дүшә ода,
 Јашамаја
 Бу дүијада!
 Ата кетди,
 Ата итди,
 Лал кечеләр,
 Өjләиңчеләр
 Еши үчүн
 Кетди бу күн!
 Даjмады дәрд
 О галби дар!
 Ата памәрд,
 Ата гәddар!
 Ана кизличә кедән
 атапы ахтармады,
 Јалварыб јахармады,
 кериjә гаjгармады.
 Гурууны позмады,
 Ора-бура јазмады,
 Деди: — Евдәn кедибсө
 Угурлу олсун јолу,
 Ёхдурса мәнәббәти
 иәjимә кәrәk пулү?!

Бу рајонда анаја
Намы навадар олду,
Она навадар чыхан јахшы адамлар олду.
Бела кечди једди ил,
Үч гызын үрәйинде ана гојмады нискил.
Бир кечә гачан ата
Нардаса, дамла кими јашајырды дүијада.
Гызлары көрмәк учүн
Ева гајытды бир күп.
Үрәйинин гәзэби көзүндө јана-јана,
Бела сөйләди ана:
— Сән гызлары атмысан,
Бәс нијә гајытмысан?!
Гајытмысан ки, онлар
Денә пәришан олсун,
Үрәкләри ган олсун?!
Сәндән бир хәнишим вар,
Бураларда сүрүмә.
Кет, бир даһа гызларын
Көзләриң көрүмә!
Ата дейилдир адын,
Жохдур сәнин өвладын!
Бирдәфәлик буны бил,
Көзләримиздән итил!
Атанын додағында
Сојуг күлүш, кинајә,
Чибиндән пул чыхартды
Она узатсын дејә.
Ана елә баҳды ки,
Ата динә билмәди,
Сезү дилиндә јанды.
Ананын баҳышындан
Елә шимшәк чаҳды ки,
О шимшәйин одуңдан пулу элиндө јанды.

Гызлар үчүн көлсә дә,
Арзусуна чатмады,
Ата кәдәрли кетди, бир даһа гајытмады.
Кетди ата,
Итди ата,
Санки батды
Бу дүијада!
Нәшә дүјдү,
Кејфа ујду.
Дамагы чаг,
Кәзди узаг
Гәм, кәдәрдән,
Гызлар һәрдән
Дүшдү жада,
Ичди ата,
Ичдикчә дә
Дөңдү жада,
Санки јохду
Бу дүијада!

О, гызлары анса да,
Һәсрәтиjlә јанса да,
Иккىнчи арвадыны ачма бешәлли тутду,
Тәкә гызларыны јох,
Јашадығы дүијанын

өзүнү дә унұтту!
Арвад шылтаг бир ушаг,
Жемә, ичмә, баҳ анчаг
Онун хәтти-халына,
Онун күл чамалына!
Ата бу ханымынын
Һәр назына таблады,
Һәр күшүн кәлириши, пулуну һесаблады,
Лакин өтән күндерин
Іесабыны итирди,

Арвады нэ истәсә алыб она кәтириди.
Иш јериндән евниә
Кедән јолу һәр заман,
Кечди бир көрпү кими кичик гәлҗашалтыдан.
Ічкүнин атәшиндә
Аловлатыбы о, јанды,
Бүтүн күнү мост олуб, бир дә сәһәр ојанды.
Фикрини дә унутду, сезүнү дә унутду,
Тәкчә гызларышы јох,
Јашадыгы дүпіжаның өзүнү дә унутду.

Гызлар һәр сәһәр-сәһәр
Мәктәбә кедирилләр.
Кери гајыдан заман
Бири евдә галырды,
Бири су кәтириди, бири чөрәк алырды.
Бири тәмизлојирди һәјәти, бағча-бағы,
Сүлүрүрдү отагы.
Елә ки, ахшам олуб ана ишдән кәлириди,
Еўванда динчәлирди,
— Ана, чөрәк веримми?!
— Ана, чај кәтиримми?!
— Ана, бостанчы һәсан,
көндәриб бизә гарпыз.
— Дәнә-дәнә демишәм, бәс
нијә алмысыныз?!

Бу хәбәрдән олурду
Ана јаман әсаби,
Гызлар билмирдиләр ки, нәдир бунун сәбәби?
Ана јенә дәрдини јејирди үрәйиндә,
Дејирди үрәйиндә:
— Мәкәр чаваш гызам ки,
О, мәнә салбы атсын,
Мәнә көз дикән јердә,

Еһ, көрүм башы батсын!
Анламырмы, көрәсән,
Бир дә әра кетмәрәм,
Ушаглары гојуб мән, башга јера кетмәрәм?!
Сорушурду о үч гыз:
— Іана бизим атамыз?!

Опши рәпки гачырды,
Сөзү, дили чашырды...
Бирдән дезә билмәјиб
Көз јашлары төкүрдү.
Јагышдақы күн кими, бирдән үзү құлұрду.
— Һеч билмирәм, һардадыр,
Тәк ону билләрәм ки, сиздән узаглардадыр!
Сорушурду о үч гыз:
— Қаләчәкми, атамыз?!

Ана сусур, сусурду, јанирды јенә дәрди,
Бу суала чавабы

һәјатын өзү верди!

Жералты,
Гәлҗаналты...
Түстү-думан ичиндә
Дајаныб бир гаралты.
Аста-аста
Ичди ата.
Думанланды.
Хумарланды.
Ичди јенә,
Дәнә-дәнә
Көзә учду,
Јери гучду.
Ичди, чошду!
Бах, беләчә,
Күндүз, кечә

Ичди, ичди,
Күнләр кечди...
Нәш'әләрә
Бата-бата,
Күнләрини
Верди бада!
Итди ады,
Вәзиғәси.
Итди ағлы,
Нафизәси!
Думанланыб,
Хумарланыб
Жата-жата,
Санды ата,
Тәк өзүдүр
Бу дүнијада!

Хәбәр тута билмәди
Кечиб кедән илләрдән,
Бир күмүш кимни салды сачларына илләр дән!
О, итириди нардаса
Тәзә арвадыны да,
Гурбан верди нәш'әјә бүтүн һәјатыны да!

«Гызым» дејән бир сәсә,
Исти, доғма нәфәсә
Һәсрәт галан о үч гыз,
Аталары олса да,
Бејүйүрдү атасыз!
Бејүдүкчә бачылар,
Унудулду ағрылар, унудулду ачылар...
Мәһінат, һәсрәт, гәм, кәдәр
Нардаса батды кечди,
Үч гызының нөрүйүү

Илләр узатды кечди.
Үч илаһи көзәли,
Илләр јаратды кечди!
Үчү дә хошбәхт олду,
Үчү дә әрә кетди,
Көчәри гушлар кими
Һәрә бир јера кетди!
Ата даңа гочалды,
Әлини эса алды.
О дүшүндү ки, бары
Өмрүн сон илләриндә кедим, көрүм гызлары!

Инди ата —
Тәнһә ада!
Үзандыча
Чарпајыда,
Гызларыны
Салды жада.
Дүшдү ода.
Денди жада,
Бу дүнијада!
Дәрдә, гәмә
Бата-бата,
Кетди ата!
Кетди ата!

Кетди саглам олса да,
Өз гызының жаңында хәстә кими дајанды.
Һәким өз атасыны
Агыр бир хәстә санды.
Чәлд сорушду:
— Ај баба,
Нәдәңдири шикајәтин?
— Гызым, дүзүнү демәк
Мәна олачаг чәтин.
Чүпкү ағырдыр јарам.

— Ейби јохдур, ај баба,
 Сән де, мән сагалдарам.
 — Гызыым, сондон нә даним,
 Жаралыдыр виҹданым.
 — Эл атсам да дәрмана,
 Нә едерәм, ај баба, жаралы бир виҹдана.
 — Гызыым, атан сағмыдыр?!
 — Атам сағ дејил, баба...
 — Бәс сизә ким бахыбыр?!

— Анам бизи бөјүдүб, көмәк едиб ел-оба!
 Бирдән онун көзләри чүт һөрүјә саташды,
 Атанин рәнки гачды.
 Гызы һәлә ушагкән көрәрди бу сачлары,
 Сәһәр-сәһәр ојаныб,
 Гыз евваңда дајаңыб
 Күпәшин телләријәлә һөрәрди бу сачлары!
 Ини бахын сачлара, сүнбүл кими узашыб,
 Сачлар даһа да жаныб!
 Ата кедәндән бері
 Бәлкә дә о сачлары
 Гыз севинчлә һөрмәјиб,
 Атанин элләриндән
 Оилар сығал көрмәјиб,
 Гоча өңмәк истәди
 Бу гызылы сачлары,
 Бирдән баша дүшдү ки,
 Чатмајыр ихтијары.
 Онлары алов саныб, тез чоқилди керијә,
 Аз галды бир буз кими,
 бир мум кими әријә!
 Ыәким деди: — Горхамаңы.
 Вурарам сизә иjnә.
 Гоча галхды ајаға:
 — Лазым дејилдир һеч нö!

Кетди гапыја сары,
 Дурду, гызын үзүнә дикилди бахышлары.
 Бахышларда боран, гыш,
 Бахышларда жалварыш,
 Бахышларда гәм, һәсрәт,
 Бахышларда мәһәббәт!
 Чиинин атды жалныз,
 Өмрүндә белә хәстә көрмәмишди һәким гыз!
 Кери дәнүүб астача,
 Чыхды гапыдан гоча.
 Она елә кәлди ки,
 Гызыны итирибди,
 О, һеч нәји көрмәји,
 Көзүнү итирибди,
 Догма гызлары үчүн
 Өзүнү итирибди!

Ата алышды, јанды,
 Онун ортанчыл гызы
 Бир кәндә гәһрәманды.
 Бу гызы көрмәк үчүн
 Жола дүшдү о кәндә,
 Чатды ахшам дүшәндә!
 Санды гәлби, хәјалы чатыб өзүндән габаг,
 Бурда көрдү бир булаг.
 Әјилди јаваш-јаваш ичсин дејә сујуну,
 Гызынын көз јашы ток
 Сулар жаңырды ону.
 Ата гызы сәсләди,
 Чох көзләди, јорулду,
 Булагын шырылтысы
 Ыәзин бир нәгмә олду.
 Бирдән кәлди гызы тәк,

Сағ чијинидә бир сәһәнк.
Әјиләндә булага,
Гоча кечди габага.
Сөјләди: — Гызыым, мәң сујун чох шириш
Кәлир...
Бу меңрибай, шәп гызын тәһігәһәси јүксөлир.
— Ола билор, ај әми,
— Бу қәнддәнсән, еләмис?!

— Бу қондән олмасам да, ону догма сајырам,
Чүкни бурда, ај әми, эримлә јашајырам.
— Вармы атап-анап бәс?
— Анам вардыр, атамса...
Гыздан чыхмады бир сәс!
Гыгылчым кими јаңды гара көzlәрниңдә гәм:
— Эми, буну билми्रәм.
— Ниди таныјарсанмы, көрсөн әкәр атасы?
— Ахы әми, о һаны?
Гоча сөјләди бирдән:
— Сәнни атан мәңим, мәң!
Нејрәтләнди илк дафә, сонара гәһ-гәһ чәкди гыз.
— Нечә атасыныз ки, мәң бөјүдүм атасыз?
Бу сөз, неча кәләм сөз,
Јанаар бир маңгал кими гәлбини етди көз-көз!
Чатыб галын гашыны,
Өвладынын өнүндә ата әјди башыны.
Үстүнә од аләнді.
Санды ки, ағырлашыб, батачаг јерә ниди.
Гыз күлә-кулә кетди,
Узагда көздән итди.
Јанаар даг олду ата,
Анасыны итирмиш бир ушаг олду ата.
Думан тузды һәр јаны,
Ахыб кәлди бу думан

Кизләтмәјө гочаңы.
Неч ким көрмәсии деј
Истәди ки, гача о,
Аг думана бүрүш,
Бурдан узаглаша о!

Сәсләнди һәзин-һәзин пианонун диләри,
Титрәтди көнүлләри.
Салон сакыт, салон лал,
Динләдикчә адамы чәкиб апарыр хәја!
Бурдадыр, гоча ини,
Көрүб сөнбешијини опуи гәлби севинди.
Өвладынын сәснини көрп додагларындан
Динләмәјөн бир инсан,
Бу күн һәсрәт ичинде
Динләди нәгмәсии инчә бармагларындан.
Курладыгча пиано,
Дәниздә bogулду о, тонгала алышды о,
Кәлди бу сәс ичиндән
Үч гызын гышгырыгы,
Үч гызын һычгырыгы.
Ешидилди астадан
«Гурбан олум» кәлмәси,
Бир анатын кәдәрли,
Һәзин, инчә нәгмәси.
Гамыш кими титрәди ата һәјечанындан.
Дәрһал галхды аяга чыхмаг үчүн салондан.
Мусиги енди бирдән,
Ата дурдугу јердән,
Дана кедә билмәди,
Намы ешидән сәси, о, ешидә билмәди.
Кәлди мусиги илә салона јаз кечәси,
Ешидилди астадан
Нечә ил бундан габаг,

Гызларыны атраг

Кизличэ гачыб кедән атанаң адым сәси!
Бу күнсә аддымыны ата билмәди точа,
Гүввәсинни топлајыб, о астача-астача
Тәрк еләди салону,
Мусиги кур сәслөниб, јалғыз гојмады ону!
Гоча бирчә анылыга
Гәлбән шад олду кетди,
Өз бәстәкар гызына
Анчаг јад олду кетди.
Кур шәһәрии ичиндә
Ата ешитмирди сәс,
Милжон нәфәс ичиндә
Ата дүймурду нәфәс.
Санки кечиб кедирди кимесеңиз бир сәһрада,
Санки јохду дүнијада!

Бел бүкүлдү бир ая,

Дөңдү онун һәјаты бурулганлы бир чаја.
Гоча кетди точалан арвадының јанына,
Кетди ки, десин она:
«Нечә илләр кәлмәдим.

анчаг бу күн кәлмишәм,
Ағ сачындан кәдәри говмаг үчүн кәлмишәм.
Кәл, нирсләнмә, јен сән,
Кишили баҳма мәнә сән!
Гочалыгда гәм јемәк өмүр дејил, күн дејил,
Тәк галмаг мүмкүн дејил!
Кәл ки, ётәи қүнләрии ачысыны унудаг,
Мәһәббәти, севкини һәр шејдән әзиң тутаг!
Кәлмишәм ки, өшүндә
Күнаңмы јүјүм мән,
Сон күнүмдә өзүмү
Бир аз јүпкүл дујум мән!

Кәл ки, даңа гызларын сәни шад едә билмәз,
Тез-тез јад едә билмәз!
Һичраныны илләрни
Гапымыздан говаг биз,
Һичраныны илләрни
Гапымыздан говаг биз!
Мән дә тәкәм, сон дә тәк,
Өмрүн сон илләрниде,

— кәл, јенидән бирләшәк!»

Бу фикир, бу хәјалла,

Гәлбәнидәки мәлалла

Чашли, чисәкли қүнде,

Кәһиә, таныши бир евни қалиб дурду өшүндә!

Кирән кими һәјәтә, донуб галды о нәден?!

Гоча кәлди риггәтә көрдүйү бир сәһиәдән.

О, баҳды јарашиглы, сармашыглы евжана,

Чарпајыда узаныб дирсәкәнмишиди ана!

Јөгни јатырды хәстә...

О, тәк-тәніңа дејилди,

Дајанмышды үч гызы анатын башы үтсө!

Ирәлијә кетмәјә ата чүр'эт дујмады,

Даңа тағат дујмады.

Дүшдү ағыр даг кими чијине онун дәрди,

Ајрылсајды әкәр јер, ата јерә кирәрди!

Бәдәниңе

Ижна-ижна

Батдыгча дәрд,

Дурурду пәрт.

Инди билди

Олуб намәрд.

Көрдү ата,

Денүб јада,

Јохтур даңа

Бу дүнијада!

Жетим бир ушаг кими
 Иди ёлди бојнуну,
 Танымады алила
 Экдиң чинар ону.
 Ішер будаг бөјүйәрәк,
 Гол олмуш, ганаң олмуш,
 Анаја гызлар кими
 Чинар да өвләд олмуш,
 Ата баҳды чинара,
 Баҳды, еўвана дөгрү
 Огул голлары кими салланан будаглара!
 О, јүйүрмәк истәди,
 Кетмәди аяглары,
 О гыштырмаг истәди,
 Динмәди додаглары.
 Йарај салмаг истәди,
 Чыхмады сәсн онун,
 Гујуја батан кими
 Батды иәфаси онун.
 Гоча иечо керијә

дәндүйүү билмәди,

Варлыгыны гүруб тәк
                           сөндүйүү билмәди.
 Йөзин, көзәл бир нәгмә ешидили
                           бу заман,
 Бу нәгмәни о уч гыз
                           охујурду учадан.
 Күнәш үфүгә еиди,
 Кејләр олду сапсары.
 Ата баш алды кетди
 Сонсуз бир дүза сары.
 Гаралды һава тамам,
 Чөкдү гәриб бир ахшам.
 Кирдаба дөгрү ахды

Дағ чајында сал кими,
 Ганаңсыз галаң ата,
 Гараңлыгын ичинде итди бир хәјат кими,
     Үч гызы ола-ола
     Өвладсыз галаң ата!
 Кетди ата,
 Дамла кими
 Итди ата,
 Санки јохду
 Бу дүијада!

ФЫРТЫНА КӨЗӘЛПИИН

Саңылда тәнба, јалғаз,
 Көлиб дајаныб бир гыз.
 Даңыз—агсачлы апа,
 Нагыл данышыр она!
 Даlgалар аша-аша,
 Даlgалар даша-даша
 Гум ўста күлләр гојур,
 Аг-аг түлләр тохујур.
 Йәмән бу күлләрі дә,
 Йәмән бу түлләрі дә
 Чәкір, апарыр, кедир,
 Нәфәснин дәрәрак
 Тәээ бир мәнәэрә төк
 Женә дә тәкрап едир!
 Даңыз һөjечанлыдыр,
 Чоңтуулдуr, парапатдыр,
 Енән, галхан, агарап
 Даlgалар бир ганаңдыр.

Фасиләсиз далбадал
Папаг-папаг габарыр,
Гызын фикирләрни
Узаглара апарыр...
Нараһат олур онун
Гәлби бу дәниз кими.
Ады Нәркүздир, һәм дә
Өзү бир пәркүз кими!

Сулары јара-јара,
Фәвварә вура-вура
Бир катер үзүб кедир,
Гуш кими сүзүб кедир.
Давудун гаршысында
Галхыр, јүкәлүр дәниз,
Шығыдыгча бу катер
Үфүгләрлә бәрабәр
Үстүнә көлир дәниз!

Каһ аглајан, каһ күлән,
Јеллич кими бүкүлән
Далгалар нә көзәлдир!
Чошан, дашан, гајнајан,
Гачды-тутду ојнајан
Далгалар нә көзәлдир!
Көј атласа бүрүнән,
Бир шум кими көрүнән
Далгалар нә көзәлдир!
Јол вериб синәсиндән
Бу далгалар шад олур,
Фәвварә вуран сулар
Катерә ганад олур.
Гагајылар су үстә,

Корүпүр дәстә-дәстә.
Давуд дөрд јана баҳыр,
Кениш үммана баҳыр.
Одур ки, голларыны
Кениш ачмат истәјир,
Дәнизи бир көзәл тәк
Тутуб гучмаг истәјир.
Далгалары сач кими
Буруг-буруг көрүром,
Дәнизин ортасында
Тәйін буруг көрүрәм.
Санирам ки, буруг јох,
Нәһәнә бир кәбләләкдир,
Хәзәрни синәсиндә
Чырпынан бир үрәкдир.
Корүпүр ушаг кими
Бир ана гучагында.
Аичаг дурур дағ кими
Фыртына гучагында!

Јаныр,
үфүгләр јаныр,
Јаныр бир соба кими.
Јаныр,
шәфәгләр јаныр,
Бир аһәпрубы кими,
Басыр синәси үстә
Дәниз бу шәфәгләри,
Парылдајыр суларда
Милjon-милjon мирвари.
Көрүнүр о буругда
Нөгтә кими үч адам,
Хәзәрни үзәрни
Чокур көзәл бир алшам.

Һәсән чошуб чалыр саз,
Нәгмә охујур һајказ.
Давуд дуруб кәнардан
Диңләйир һејран-һејран.
Далгаларла һәмәһәнк
Галхыр, сәсләнир мугам.
Хәзәрин үзәринә
Чөкүр көзәл бир ахшам!
Гарышыр бу нәгмәјә
Шылтаг суларын сәси,
Назырдыр иш башыңда
Инди кечә нөвбәсі.
Гырмызы, сары рәпикләр
Үфүгдән кедир тамам.
Дәниизин үзәринә
Чөкүр көзәл бир ахшам.

Евчик. Көрпү. Мәһәчәр.
Јанды бир нечә фәнәр.
Суја шүалар дүшдү,
Күлөјшә бир нар дүшдү.
О нур батан құнәшдән
Галан одлу гәтрәди.
Гырпылан бир көз кими
Бә'зән фәнәр титрәди.
Һәсән чыхды јухары,
Кәлләчархда отурууб
Бәркитди борулары.
Нәгмә кими динләди
Суларын аһәнкни,
Гараплыг чөкдү, ашчаг
Итirmәди јенә дә
Дәнииз мави рәпкини.
Борулар јаваш-јаваш

Кетди дәнииз алтына,
Еиди јерин гатына.
Кезәл ахшам чагыныда
Тәзә буруг газылыр
Дәниизин гучагында.
Ето өтдү ки, аилар
Хәбәр тутмады оилар...
Лұксанды кечојары
Дәниизин далгалары.
Гәфиқ кәлән гонаг ток
Мейдан сулады күләк.
Нарај салыб һәр јана,
Галхы құчлу фыртына!

Шимшәкли бир гылыш ојнатды күләк,
Од иди, сулары гајнатды күләк.
Дәниизин синәси галхды, габарды,
Далгалар санилә гәзеб апарды.
Сулар көпүкленди, желләшкән олду,
Дәнииз башдан-баша ағ чичәк олду.
Давуд һөjәчанла баҳды јухары,
Күләклә вурушан һәсәнә сары.
Үфүгдә шимшәк чаҳды,
Турбобур еиди, галхды.
Һәсән сага-сола әјди бојинуу,
Күләк аз галды ки, тулласын опу.
Белини сөјкәди о мәһәчәрә
Анчаг инад едиб дүшмәди јеро.
Сулар гәзәблә динди,
Турбобур галхды, еиди!
Тоггушду далгалар, ити дағалар,
Јениздән от кими битди далгалар!
Фыртына усаннады,

Фыртына дајанмады.

Давудун һејретлө чатылды гашы,
Аз гала, әјиндиң чыхсын плаши.
Бирдән јагыш да јагды,
Турбобур ени, галхды.
Күләк бир эждаһа күчүйлө әсди,
Пилләкән титрәди, пилләкән әсди.
Далганиң далыча јүкесөнді далга,
Тәза гүвән илә чошду гасырга!

Дешәмә силкәләнді,

Турбобур галхды, ени...

Давуд јүйүрөрек тутду дәмирдән,
— Һәсән, Һәсән! — дејо гыштырыды бирдән.
Дәнизин гәзәбли угүлтусундан,
Кишил алгаларын курутусундан
Бу сәс јухарыда ешиңдилмәди,
Һәсәндән бир хәбер, чаваб қолмәди.
Һәр яны гаты бир зұлмәт бүрүду,
Давуду һәјәчан, һејрәт бүрүду.
Һајказ да јүйүрүб кәлди көмәјә,
Гыштырыды вар сәслө: — Һәсән, дүші! — деје.
Бу сәс дә гејб олду угүлтуларда,
Буруғу титрәдән курутуларда.
Бирдән пилләкәнә кимсә сүрүшдү,
Дешәмә үстүнә даш кими дүшдү.
Бу ки, Һәсән иди...

— Рәнкинә бир бах!

Қагыз тәк олмушду үзү ағаппаг!
Давуд алгалара һејретлә баҳды,
Горхулу олса да, чүр'этлә баҳды.
Бә'зән унудараг өзүнү Давуд,
Чәкмәди дәниздән көзүнү Давуд.
Әриди гәлбинидә гәзәби, кини,
Дујду фыртынаның көзәллийни!

Севирем мүбәриз, мәрд ишсанлары,
Һәјатда көзәллик ахтаралары.
Бә'зән унугта да өзүнү Давуд,
Чәкмәди дәниздән көзүнү Давуд.
Горхуң фыртынада о појә баҳды,
Дүз табло асылмыш сәркүјә баҳды.
Буну Аյвазовски көрсәди әкәр,
Чәкиб јарадарды јени бир әсәр.

Далгалар шығыды, буруға чатды,
Дешәмә үстүнә дамчылар атды.

Дамчылар сыйрады бир фишәнк кими,
Һавада титрәди аг чичәк кими.

Бир баҳын: нечә чүр мәнзәрә олду,
Суларда қаһ гаја, қаһ дәрә олду.

Пәләнк нә'рәсилә һајгыран дәниз,
Нечә тәлатумә кәлди билсәнiz.

Қаһ нәфәс чәкәрәк батды ашағы,
Қаһ елә галхды ки, олду Шаһ дағы.

Кәләндә алгалар кәллә-кәлләјә
Пара-пара олду шүшәләр кими,

Ачды синәсииң дәниз күләјә
Габарды, јелләнди мешәләр кими.

Бирдән ғошун кими далға соң олду,
Бурулду, бурулду, соңра соң олду.

Ола күч верандә јенидән күләк
Көрүнү ојнајан рәтгасәләр тәк!

Чырылыды алгалар шарагашараг,
Күлдү гәһгәһәйлә бир дәстә ушаг...

Күлдү лап учадан; ейни нәфәслә,
Бирләшиб күкреди гәзәбли сәслө.

Вармыш көзәллиji фыртынаны да,
Бир табло жаратды һәр бир анында!

Һәсән горхуду, бүзүшдү,
Көрүн, на һала дүшдү.
Ону бир дәһшәт алды,
Рәнки-руны саралды.
Көз кәэздирди дөрд жана,
Билмәди нара кетсии,
Бу дәли дәниэ ону
Аз галды дәли етсии.
О, багырды, чыгырды:
— Өлмәк истәмирәм мән.
Сусду бирча айлыга
Дәниэ онун сәсиндән.
Ишә кәлдији заман
Өзүнү өјдү һәсән,
Дөшүнә дејдү һәсән.
Фыртынадан, туфандан
Деди: — Горхум јох мәним.
Кедәчәјәм ора мән,
Нара десә вәтәним.
Инди чыгырды һәсән,
Инди багырды һәсән:
— Өлмәк истәмирәм мән,
Өлмәк истәмирәм мән...
Гынамајын сиз ону,
Дәниzin кәңч оглуну...
Башы үстә һәр заман
Иәсән ана көрүбдүр,
Нә гасырга, нә туфаи,
Нә фыртына көрүбдүр.
Гохламамыш дојунча
Чичәкләрин ијини,
Көрмәјиб, дујмајыбыр
Иәјат көзәллијини.
Өпүшә һәсрәтдири о,

Көрүшә һәсрәтдири о,
Һәсән чыгырды јенә,
Иәсән багырды јенә.
Давуд ону тутарғ
Көрә тәк гучаглады,
Голларында саҳлады.
Фыртына даша-даша
Кәлди һәмән буруту
Јериндән гопармага,
Кәлди бир гузгүн кими
Гара ганадларында
Онлары апармага!
Јох, гопара билмәди,
Јох, апара билмәди!
Буна күчү чатмады,
Анчаг јенә јатмады.
Ашараг дөиэ-дөиэ
Кәлди буруг үстүнö.
Горхунч, дәли далгалар
Мәртәбәли далгалар,
Гара ганадлар кими
Ваһимәли далгалар!
Бирдән аյылды һәсән,
Јенә бајылды һәсән.
Давуд, һајказ бәрабәр
Галдырылар һәсәни,
Пилләкәнә биртәһәр.
Далгалар ахды кәлди
Булуд тәк дәстә-дәстә.
Чошуб мејдан сулады
Инди дөшемә үстә.

Агач будагларыны
әјән, сындыран күләк,

Гапылары титрәдәи,
дејән, сыйндыран күләк,
Бир тәлатұм жаратды
үрәйнің Нәркизини,
Пәнчәрәниң өңүндә
инләди һәзин-һәзин...
Жатды бүтүн канин,
Анчаг Нәркиз жатмады,
Пәргү балынч үстүнә
гыз айәрәк башыны,
Ахытды көз жашыны.
Синәсіндә од олан
мәһәббәти жатмады,
Е'тибары жатмады,
сәдәгәти жатмады.
Нечә жатауды Нәркиз,
Гәлбіндә сәсләнірди
тәлатұмлұ бир дәнис!

Титрәдикчә пилләкән,
титрәдикчә мәһәччәр,
Гол-гола дајандылар
Давуд, Һајказ бәрабәр.
Нәр мәртәбәли далға
кинли, гәзәбли ширди,
Елә галхырды санки
көjlәрлә бирләшириди.
Һајказ баҳды дәнисә,
башы фырланды бирдән,
Көзүнүн гарышында
дүнија доланды бирдән.
Дишләрини сыхараг
өзүнү алә алды,

Горхмаз бир ескәр кими
јене јеринде галды.
Ииди дарда олса да,
бу дәнис гарталлары,
Сөимүрдү бир аи белә
Ишыглы үмидләри,
ишыглы хәјаллары!
Жох, жашылдым, дејәсөн,
Давудун үрәйнің
бир фикир кәзди бә'зөн...
Елә кәлди ки, она
Гылынч чәкир фыртына
Үмман арзуларының
сајсыз чичәкләрине,
Белә дүшүңен заман
Тәэз гүввә, тәэз күч
кәлди биләкләрине!
Дајанды икнід кими,
Сөимәди һәјат ешги
нур кими, үмид кими!
Нәрдән онун көзләри
көрүнсә дә гүссәли,
Давуд бир оғлан иди
дағ көвәли, чүссәли!
Вәтән үчүн, ел үчүн
үрәйнин верәрди,
Достуна, ѡлдашына
Бир тикә олсауды да,
чөрәйнин верәрди...
Ииди говду башындан
о гара хәјаллары,
Гол-гола вериб дурду
бу дәнис гарталлары!

Баҳды дөрд јана Давуд,
     горхунч дәнизи көрдү,
 Гојиуңда фыртынаны
     бирдөн Нәркүзин көрдү.
 Гыз зүлмөттүн ичиндөн
     нур кими чыхды кәлди.
 Аг кәһәрә бәнзәйән
 Булудлу бир далғанын
     үстүндә ахды кәлди.
 Парчаланды бу далға
     аг күллү чәмән олду,
 Дәнизиң эвәзиндә
 Давудун көзләринә
     көрүнән Вәтән олду!
 Ешиидилди узагдан
     елләрии haј-hарајы,
 Ахыб кәлди көмәјә
     Араз чајы, Күр чајы!
 Давуд көрдү Кәпәзи,
     Давуд көрдү Көј көлү,
 Ачды она көксүнү
     Муган чөлү, Мил чөлү!
 «Чапым-чијәрим, оглум,
     мән сәнә гурбан олум!»
 Дејән бир сәс учалды,
 Титрәк вә көврәк бу сәс
     онуи гәлбиндә галды.
 Давуд бир дә көрдү ки,
     далгалар дөнүр кери,
 Чәкилир јаваш-јаваш
     аг әлчәкли элләри!

Гызардыгча үфүгләр
 Ачылырды бир сәһәр.

Үсјан дејән далгалар
 Кет-кедә алчалырды,
 Дәнизиң гучагында
 Бир буруг учалырды.
 Йох, о буруг дејилдир,
 Дағдыр, гајадыр, наэдир,
 Најгыран ат үстүнә
 Минмиш бир сәркәрдәдир.
 Елә ки, күн учалды,
 Елә ки, шашан алды
 Пәнчәрә шүшәснин
 Низәјә охшар нуру,
 Нәркүз галхыб жатагдан
 Гачды саһилә дөгрү!
 Елә ки, дујду дөгма
 Дәнизиң нағасини,
 Диңләди бу саһилә
 Бир үрәјин сөснин!

СӘДАГӘТЛИ КҮНЛӘР

ПРОЛОГ

Сәдагәт — күңешә, аја бәнзәјир,
 Парлагдыр, көзләди шуалар кими,
 Сәдагәт — дәнизә, чаја бәнзәјир,
 Сафдыр, ишыглыдыр дәмлалар кими.

Сәдагәт — көј кими дәрин дујгудур,
 Эзиздир ананын нағаси кими,
 Сәдагәт — ешг кими ширин дујгудур,
 Тәмиздир дириллек чешмәси кими.

Хош күндө, хош замаңда
Дәјмир көзә — сәдагәт,
Чәтиңда, чән-думаңда
Чыхыр үзә — сәдагәт!
Сәрвәр — иккىп бир эскәр,
Короглуја бәрабәр.
Дүшмәнләрдә дәјүшдү,
Чәтиңә, дара дүшдү.
Горху нәдир, билмәди,
Неч заман әжилмәди.
Жашатды үрајинде
Вәтәнә мәһәббәти,
Жашатды үрәјинде
Вәтәнә сәдагәти.
Бу сәдагәтлә эскәр
Кетди Берлинә ғадәр!
Ордан хош сәда чатды,
Гәләбәjlә гајытды.
Одларын гучагындан
Чыхыб сағ кәлди Сәрвәр,
Вәтәнә алныачыг,
Үзүағ кәлди Сәрвәр,
Үрәјинде сәдагәт,
Үрәјинде мәһәббәт!

Сәдәф сәһәр ојанды,
Үзү нура бојанды.
Ешиңди тар сәснини,
Анды тој кечәсинни.
Сәдәт дујулурду
Онун баҳышларында,
Отурмушду агаппаг
Кәлиниллик палтарында.
Жанындајды јары да,

Эзиz вәфадары да!
Гызармышды јанаңы,
Жамаңча утанаңыды.
Үрәјинде ән зәриф
Дујгулар ојанаңыды.
Дејиңләрди далбадал
Саглыг саглыг даңынча,
Бу жухүјду, ja хәјал,
Тоја нәзәр салынча
Аз галырды учајды,
Учуб ганад ачајды.
Инди өз жатагында
Өз тәзә отагында
Хатырлады кечәни
Бүтүн олуб кечәни.
«Бирдән ојанаң Сәрвәр
Мәни дә жатмыш көрәр».
Белә дүшүнүб инди,
Галхыб сәссиз кейинди.
Санки көләнәк иди,
Аста-аста јериidi.
Ки, эри ојанимасын,
Сәрвәри ојанимасын.
Илк дәфә өз әлијлә
Пәничәрәни ачды о,
Бу кичик әмәлијлә
Евә ишыг сачды о.
Ah, на көзәлди сәһәр,
Шишиб галхды пәрдәләр...
Бахыб жатаң эринә
Сонсуз севинч дујду гыз,
Севимли Сәрвәринә
Илк дәфә чај гојду гыз.
Нәзәр салды дәрд јана,

Еви салды саһмана.
Дүймә тикди көjnәjә,
Үтү чәкди көjnәjә.
Сәdәfии бу илк күнү
Аила һәjатында
Илк сәslәnен пәгмәдир.
Санки бөjүк дастана
Кичик мүгәddimәдир.
Сөрвәр ојанды, галхды,
Күлүб Сәdәfә баҳды.
— Oho, jaša, афәрин,
Гоj вар олсун әлләрин!
Даһа нә мурадым вар,
Сәини кими ишкүзар,
Ағыллы арвадым вар...
— Jахши, jахши, долама,
Ачыгым тутур мәним
Тә'rif деjөп адама.
— Паho, назырдыр чаj да,
Нә дәрдим вар дүнијада?!

Башлајыр јени дөврү
Бирләшән икى өмрүн.
Бу тәзә аиләдә
Көzәлдиr биринчи күн!

Іәjат дайм шәn өтдү,
Күндәn, hәftәdәn өтдү.
Кечдикчә рә'ja кими
Чаванларын һәjаты
Боркиди гаja кими
Мәhәbbәtin ганады.
Кечиб аjlар да өтдү,
Гыш да, баһар да өтдү.

— Билирсәими, аj Сәdәf,
Нә көzәлдиr кәndимиз,
Бу ил дага кедәк биз.
— Jахши, разыјам мән дә...
Чох севи्रәм кәzzәjii
Сәhәр шеhли чәmәндә.
— Демәk, биркә чыхырыг
Сабаh мә'зүниjjәtә.
— Кедәk, доjинча баҳаг
Даг-даша, тәbnәtә...
Бир күn сәhәр икى кәңч
Узаг кәндә кетдиlәr,
Ән эзиз гонаг кими
Гонагкәндә кетдиlәr.

Нә гәdәr көzәлдиr вүгарлы даглар,
Онлара hejрандыр бизим гонаглар...
Сәdәf киши кими гамчы әlinidә,
Шаһанә әjlәшиб атыи белинидә.
Лакин горхусундан агараý ရәnki,
Көrmәмиш өмрүндә јәhәr, үзәnki...
Чилов көтүрмәмиш һеч вахт әlini,
Һеч заман минмәмиш атыи белини.
Она горхунч қәлир ат кишиmәсi,
Ахы ешитмәмиш Сәdәf бу саси.
Чаjлыгдан кечәрәк икى мұсафиr
Дагларын дәшүjlә даглара кедир...
Көjәjә дүzүлән дүjмәlәr кими
Битib чыгыр боjу лалә, гәрәпfiл.
Севиләn, охунаи нәgмәlәr кими
Шәлалә сәsinә көnүl јад деjil.
Долудур чичокло, күллә hәr тәrәf,
Ииди жаваш сүрүр атыны Сәdәf,

Бұтын чиңзіләрә баҳмаг истәјір,
Дәшүнә, башина тахмаг истәјір.
Көрмүр даг тәрәфдән ахан думаны,
Бахыр атрафына:—Вај, Сәрвәр һаны?
Демә, кизләтмишдір думайлар ону,
Бир тәлаш бүрүжүр гызын руһуну...
Ешидир Сорвәрин құлұш сәсіни,
Бир дә көйлән атын кишинәмәсіні...
Гарышда учуром көрүнүр бирдән,
Сәдәф горхада дүшүр көйрәден.
Алға сүрүшүр, нарај ғопарыр,
Аты архасынча чәкіб апарыр...
Көрүнүр сылдырым, учуром, ојмаг,
Бу кезәл аләмдән олармы дојмаг?
Даглар разы галар кәрајлы десәм,
Ашыг тәк гызышыб дејиб өтмәсәм,
Сазымдақы иичә телим инчијәр,
Телим иәдид, обам, елим иичијәр:

Гар әриди, чичәк ачды
Елии әңди бу дагларда.
Бә'зи ше'р жаңмајан да
Ше'р деди бу дагларда.

Думан кечди, құләк әсди,
Булаг үстә ел тәләсди,
Мәләмәмәниш гузу кәсди,
Кабаб једи бу дагларда.

Бир гуш олду сөз кәмәндим,
Нә гәшәнкдір Гонагкәндим,
Нәр маһалым, обам, қәндим,
Көзәлләшди бу дагларда!

Чәкмир көзәлликдән Сәдәф көзүнү,
Чәниятин ичиндә дујур өзүнү.
Женә бошлугларда думан сүрүнүр,
Дагларын башинда бир кәнд көрүнүр.
Көзәлдір бу јерин жалы, жамачы,
Гарышда учалыр сөјүд агачы.
Агачын жаңында бир гоча дурур,
Алғында әзәмәт, ифтихар, ғүрүр.
— Сәдәфчан, бу јерләр догма обамдыр,
О көрдүйн гоча һејдәр бабамдыр.
Дәрәдә чај ахыр, көjdәсә булуд,
Истасән элинин она узат, тут.
Бузлу даг булагы — мәндән ич — дејир,
Отур, динничин ал, соңра кеч, — дејир!
Ағ чичәк дил ачыр: шашы, жаң мәни,
Әттими гохлајан үпүтмаз мәни.
— Көрдүйм бу јерләр, Садәф, мәнимдір,
Өз обам, өз елим, өз мәскәнимдір.
Доланды башина құнәш, ај кими,
Кечирдим ушаглыг, кәңчлик ғағымы.
Сәһәр дә, ахшам да јуду чај кими
Думан үз-көзүмү, шең аяғымы.
Мәнә даг баласы дејирләр, Сәдәф,
Руһумдур, чанимдыр бу јерләр, Сәдәф!
Сәһібәт еда-әдә кедир атлылар,
Гарышда учалан изәнәник бир даг вар.

Сәдәф ғәлбән севди ели, обаны,
Өз атасы кими һејдәр бабапы.
Чобан түтәншө о гулаг асды,
Көрлә гузулары багрына басды.
Кәзди чәмәншәри, кәзди баглары.
Јылғышды башина кәнд ушаглары.
Горді, жаңында өзүнде оттушы,

Дағ гызлары кими сәһәпк көтүрдү.
 — Де көрек, нечәдир Бакы шашари,
 Жәгни бәйнімәсәи бизим бу яри...
 — Йох, јох, сох севирәм чәмәни, да ты...
 — Аңчаг бачармазсан ииәк сағмагы...
 — Һәлә галачагыг бир ај бурда биз,
 Буңу да сиз мәңе еңдерсисин.
 — Бу чатши пешадир, еңүмә бары,
 Eh, кәңди севмәјир шәһәр гызлары.
 Сәдәф ииңисә дә бу сөздән бә’зән,
 Бу дағ гызларыны севди үрәкдан.
 Севиб разы талды елдән, обадан,
 Нәләр еңрәмәди Һејләр бабадан:
 Гоча әфсанәләр, нағыллар деди,
 Гәләннәде дүиңшыны сөзү вар — деди.
 Данышды дағларын тәбиәтиндән,
 Елләрни дағларла сәдаттындән:
 — «Бах, гызым, кор олуб көрмәјир көзүм,
 Аңчаг бу дағлары кәзири мәнен.
 Чобанлыг олмушшур әввәлдән пешәм,
 Һәлә дашда, тајада аяг дөјмүшәм.
 Һәр ан ешитмишәм түтәк сасини,
 Бир дә ки, дағларын шәлаләснини.
 Ушагкән дәрәдә, дүзә гачмышам,
 Өзүм дә билмәден чыгыр ачмышам.
 О чыгыр көмәкдир ииди өзүма,
 Бәләдчи олубдур, бу кор көзүм.
 О чыгыры ачан балача ушаг
 Санки бу құнұмдән гопарыр мәни,
 Қалиб алләримдән бәрк-бәрк туатраг
 Сөјүдүн жаңына апарыр мәни.
 Батмышам севинчә, шадлыга, дәрә,
 Құл кими, чај кими, гызым, бу јердә
 Кечиб гышым мәним, баһарым мәним,

Бурда олачагдыр мәзарым мәним.
 Гоча бир дағ кими женә бүтүн күн
 Дајаңды жаңында жашыл сојүдүн.

Кечириб яј фәслини,
 Қыңчләр бүтүн мејлини
 Бу дағлара салдылар,
 Бир ај гонаг галдылар.
 Хошбәхт кечди күнлөри
 Көзәл Азәрбајчанын
 Бу көзәл маһалында,
 Лакин билмәдиләр ки,
 Ажылыг қәлди бирдән,
 Дурду гапы даалында.

Садә мұхбири дір Сәрвәр,
 Оның гүдрәти вардыр,
 Журналистләр жаңында
 Бејүк һөрмәти вардыр.
 Жазыр ишдән, әмәкдән,
 Мин арзудан, диләкдән.
 Сәрвәр кәзир һәр яри,
 Обалары, елләри.
 Сәси һәр заман қәлир,
 Каһ буруглар ичиндиң,
 Каһ да тарладан қәлир.
 Жазысы, фелјетону
 Халга таңытмыш ону.
 Ииди бир гонаг кими
 Кедир узага Сәрвәр,
 Гоншу торпага Сәрвәр.
 Кедир Мачарыстана
 Совет журналистләри,
 Сәрвәри ѡола салыр
 Бу күн Бакы шәһәри.

Үрәкләр көврәк олур.
Зәриф бир чичәк олур
Ајрылыг заманында,
Сәрвәр бахыр Сәдафә
Тәjjарә мејданында.
Нә дил динир, нә додаг,
Данышыр көзләр аңчаг...
— Саг ол, аэзиз Сәрвәрим,
Мәним чаным, чијәрим.
— Нәдир көзүндәки гәм,
Үзага ки, кетмирам?!
— Елә бу да һичрандыр,
Ајрылыг чох јамандыр.
— Дәзә билмәсән мәкәр?!
— Бу, нә сөздүр, а Сәрвәр?
Санки элвида дејә
Тәjjарә галхды көјә.

Мачарыстан, гардаш торпаг,
кениш бир дијар,
Нә көзәлдири мешәликләр,
баглар, бағатлар...
Санки күллү палтар кејди
көjlәр шәфәгдән,
Јаваш-јаваш баш галдырды
күнәш үфүгдән.
Бу торпага аягыны
гојду Сәрвәрим,
Гоншу елин нәфәснин
дујду Сәрвәрим.
Хошу кәлди Мачарыстан
кечәләриндән,

Кечиб кетди Будапештин
кучалырнан.
Бура ләjүш илләрнин
даны сәнкәр иди,
Сәрвәр онда бу торпагда
бир эсکәр иди.
Вәтән дејә, достылут дејә,
азадлыг дејә
Атылмышды иккىд кими
мұбаризәј.
Бизим орду сұлһ, азадлыг,
һәјат кәтирди,
Сәрвәр танкла бу шәhәр
биринич кирди.
Иди исә гонаг кими
кәzир шәhәри,
Кечирип бир-бир көз өнүндән
хатирләри.
Будапештин һәр гарышы
нечә көзәлдири,
Онун кечиб јол кетдији
кучо көзәлдири!
Сәрвәр кәzир, ахшам дүшүр,
үфүгләр јаңыр,
Бирдән көзү гарышында
Бакы чапланыр.
Көрүр һејдәр бабасыны,
ана кәндии,
Баба јурду, ата јурду
Гонагқәндии..
Мәhәббәтлә доланса да
гоншу шәhәри,
Хатырлајыр дөнә-дөнә
догма елләри!

Сәдәф бојнубұқұлұ,
Андырып согуың күлү...
Пәрішан бир һалдадыр,
Фиқирдә, хәјалдадыр...
Дүшүндүкчә Сәрвәри,
Кәдәрләниш көзләри...
Ah, бу кечөләр,
Бу дұшүнчәләр...
Бәсdir, ej көзлөр,
Дур, бир аз динчәл!
Jat, jum көзүнү,
Jorma өзүнү!
Чарпајыла баҳыр гыз,
Тез аяға галхыр гыз...
Саныр бир нәфәр жатыр,
Әзизи Сәрвәр жатыр...
Узананда јерине,
Елә бил күрәниңдә
Меһрибан әл доланыр,
Гәлбі һәсрәтлә жаңыр...
Онун үрәйніндәнір,
Жаңындадыр Сәрвәри,
Санки илиjnидәдір,
Ганаңнадыр Сәрвәри.
Көзәлдір салыб жада
Севдијини дүнијада
Мәһәббәтла көзләмәк,
Сәдагөтлә көзләмәк!

Сәрвәр сәjjаһ кими кәзир һәр жаңы,
Кәзир башдаи-баша Мачарыстаны.
Дагларыны, чөллөрни сујундан ичир,
Нече көндән кечир, шәһәрден кечир.

Дәрір јамачлардан құл дә, чічек дә,
Мачар тыйларына һөрүр чөләнк дә...
Кәзир дәрәләри, кәзир чөләри,
Оны саламлајыр мачар еләри.
Будур, даг дөшүндө сәфали бир көнд,
Күнәшә ачылан нечә ајнабәнд...
О, бурда деjүшдү, мии гана дүшдү,
Гасыргаја дүшдү, туфана дүшдү.
Жахши жадындадыр сазаг, сојуг гар...
Од ичинде кечән гаплы вурушлар
Кәлди бир забитин тышгырыг сөси,
Сәрвәр динмәди.
Дирәнді дөшүнә паган лүләси,
Сәрвәр динмәди.
Онун көз тојдулар дыриагларына,
Сәрвәр динмәди.
Иңе јеритиләр бармагларына.
Сәрвәр динмәди.
О даش камерада вәтәни аңды,
Багры таң олду,
Мешәни, даг-дашы, чәмәни аңды,
Көзләри додду.
Башы әжилмәди дүшмән өнүндә,
Аңды вәтәнини, әжилди башы.
Нече вахт агламады әзаблы қүндә,
Аңды Гонагкәнди, ахды көз жашы!
«Ah, вәтәң, ah, вәтәң, каш соң дәфә мән,
Кечәждім јенә дә дөрма чөлүндән.
Гојмарам, гојмарам ана торнагы
Кәлиб тапдаласын дүшмән ајагы!»
Оны Мачарыстан партизанлары
Азад еләниләр бир кечә жары...
Будур, һәмни кәндә отурмуш инди,
Ачы хатираләр јаман шириңди.

Сөрвэр долашдыгча јенә һәр јаны,
Бу гардаш торпагы, Мачарыстаны
Динләди узагдан вәтән сәсини,
Гојду дизи үстә дәфтәрчәсини.
Гәлбинә јурдунун чајлары дашды,
Кәлиб гарышындан бир чејран гачды.
Алды булаг-булаг диш дондуран су,
Көрүндү көзүнә Лачын, Истису...
— Олашајар руһуму дөгма даг—деди,
Астадан—Гонагкәнд, Хачбулаг—деди.
Бир аныг санды ки, Шаң дагыннадыр,
Лязас мешәси гучагыннадыр.
Јанағы күл үстә шеңә тохунду,
Дәлә дагдан әсән меңә тохунду.
Өтгү башы үстән дурна гатары,,
Она нәгмә деди Күрүн сулары.

Сәдәф ишә кедәндә,
Ишдән кери дөңәндә
Бир кәңч гысыб бојиуну.
Кәлини изләјирди,
Күчәдә, тинә опу
Дајаныб көзләјирди.
Түстүлениб јанырды
Папирес дамагында,
Кәзири, доланырды
Пәнчәрә габагында.
Ташыш кими, дост кими
Јахынлашды Сәдәфә,
Сөһбәт етмәк онупла
Баш тутмады бу дәфә.
Јахынлашды о, јено
Лакин раст кәлди гызын
Гәзәбли көзләринә.

Дөңмәди ишадындан!
Деди: — Нечә эл чәким,
Белә көзәл гадындан?
Бој онда, кәрдән онда,
Ән ишә бәдән онда,
Бу дүијада вар көзәл,
Анчаг һарда тапылар
Белә фұсункар көзәл?
Кәтирәрәм элә мән
О чанаалан гадыны,
Тутуб ширии дила мән
Гырарам ишадыны.
О чаван белә етди,
Гызын далынча кетди,
һәр күчәдә көрүндү,
Архасынча сүрүндү.
Бир күн кәлди машында,
Шлјана да башында.
Сәдәф өтдү јашындан,
Горху кечди чашындан.
Салыб гашгабагыны,
Кәңч кәсди габатыны:
— Даңа дәзә билми्रәм,
Дидир үрәјими гәм!
— Йахшы, фикриниз нәдир?!

— Көңгүм бир пәрванәдир...

— Айыбыр, чаван оғлан,
Чәкилии бу јолумдан.

— Йох, Сәдәфчан, дајанын,
Сөзләримә ишашын.
Чошур севки дәнизим,
Гарышында, ээзизим,
Машын да вар, пул да вар,
Мәним кими «гул» да вар!

Хош кечәр күйләримиз,
Хәбәр тутмаз эриниз...
Разы олун хашым гызы...
— Ах, ичә алчагыныз!
Аյыбыр, чаван оглан,
Чәкилиниң јолумдан.
— Алмасам «һә» сөзү мән,
Бурахмарам сизи мән.
Сәдәф: — рәдд олун! — дејә
Кәинчи өз алләријә
Итәләди керијә.
Өтдү бир күләк кими,
Кечди бир шимшәк кими...

Отелдә доланыр арыг бир чаван,
Дејирләр кәлмишdir Америкадан.
Шалвары, пешчәјиң әјнина дардыр,
Ону мави рәпкәли еңеји вардыр.
Нәдәнсә Сәрвәри јаман изләјир,
Бә'зән дә гапыда дуруб көзләјир.
Сәрвәре каһ ички, каһ сигар верир,
Каһ да чох тәрибә суаллар верир...
Бир дәфа отелдә тәк көрүб ону,
Әјди аста-аста назик бојнуну.
— Кәлини, сөһбәт едәк...
— Буюрун, мистер...
— Хошуна қолириңи бу өлкә, бу јер?!
— Бәли, мән баглыјам Мачарыстана,
Бурда севинч верир һәр шеј иисана.
— Фәгәт бизим өлкә даңа көзләдир,
Иисан иң истәсә ону дүзәлдир...
Мәним вәтәннимдә бир гапиң да вар,
Бир адам истәсә милјонер олар...
— Ким ичад еләмиш һәмниң гапуңу,

Багышлајын, мистер, билмирдим буңу...
— Eh, чох шеј өјрәнәр орда галандар,
Бизим олкәмизә меји салаплар...
Галдырыр јүксој бу дијар ону,
Бүтүн Америка таныјар ону...
Сәрвәр эккор кими ајага галхы,
Нифрәт илдәримы үзүндә чаҳды.
Дајанды гәзәбли бир аслан кими,
Јүз һүнор көстәрмиси гәһрәман кими.
Мистерни алләри титради, еди,
О, ачыг гапыја тәрәф тәләсdi.
Јола салды ону инфрәтлә Сәрвәр,
Дүшүндү кәдерлә, һиддәтлә Сәрвәр...
Көзүнү өңүндә вәтәни дурду,
Догма даг-дәрәси, чәмәни дурду.
Чәкилди бир анда думан үзүндән,
Санки нур төкүлдү гера көзүндән.
Тәзә гүввә алды өз дијарындан,
Чаһана сымгамады ифтихарындан.
Вүгары андырды уча бир дагы,
Чох көзәл олса да мачар торпагы
Чагырды елә бил догма кәнд ону,
— Кәл! — дејә сәсләди Гонагкәнд ону!

Жено, жено о чаван
Шәһвәт одунда јанды,
Сәдәфин архасынча
Көзлә кими доланды.
Кечә-күндүз изләди,
Дәңкәләрдә көзләди.
— Сәдәф, јалварырам мән...
— Чәкилини көзләримдө!
Әл атды көнч қолаје
Өзү дүшдү тәләје...

О чаван һәдәфинә
 Құллә вура билмәди,
 Сәрвәрии Сәдәфинә
 Тәле гура билмәди.
 Мәһікәм гасырга олду,
 Нәнзәйіб ахар чаја
 О көнч бир далға олду,
 Сәдәф ие бир гая...
 Көнч қүседү, чыхды, кетди,
 Өзујә сенібэт етди;
 — Бәлқа дә неч тапылмаз
 Бела мәләһәтли гызы,
 Іер үзүндә аздыры, аз
 Бела дәјанотты гызы...
 Һардадыр Сәдәф кими
 Қозәл, сәдагәтли гызы?!

Чалынаң бир мугам хоشا қалерми
 Тарзға көстәрмәсә телә сәдагәт.
 Алмыры нағасини бүлбүл нағмәсиз,
 О гуш да көстәрир күлә сәдагәт!
 Қүнәшсиз күл ачмаз бағчалар, бағлар,
 Құләкап құйыларда думан дагылар,
 Көстәрип һәмишә зирвәли дағлар
 Қексындән төкулән селә сәдагәт!
 Нәрмәт ет, баш әжә нең заман јада,
 Хәјапот еләмә, дүшсән дә ода,
 Бөյүк бир шәрәфдиң бүтүн дүнијада
 Торпага, вәтәнә, елә сәдагәт!

Әлвида Мачарыстан,
әлвида көзәл дијар,
Учуб кедир тәјжарә,
сейрәкләшир думанлар...
248

Лі, нә гәдәр көзәлдір
ана вәтән һавасы,
Ah, нә гәдәр тәмиздир
булудларын топасы.
Сәрвәр баҳыр торлана
көз гојуб пәнчәрәдән,
Бөյүк, күнәшли вәтән
көрүнүр тәјжәрәдән.
Багрына басмаг үчүн
догма, ана торпагы,
Ганадланыб гуш кими
шығыјарды ашагы!
Фәгәт, тәјжәрә шимшәк,
јер дә гују тәк дәрни,
Адичә бир гонагдыр
гучагында көjlәрни.
Нәбзи торпагда вурур,
тәлби јердә дәјүшүр,
Учсуз-бучагсыз вәтән
дүниа кими көрүнүр.
Бирдән сүр'эт азалыр,
тәјжәрә ѡяваш кедир,
Демә, инди Хәзәрин,
Бакының үстүндәдир...

Мејданда төјжарә ендикчә јера,
Сәдәфи гүш гәлби галхы көјләрә.
Беш айы, беш или олар көзләмәк,
Бир аны дәэмәй бачармыр үрәк...
Нијә јера енимир, төјжарә, нијә,
Joxса галхачагдыр тәзәдән көјә?!
Jox, енди, дајанды, чумуб ирәли
Навада јелләнди Сәдәфи әли...

Севинчдән чај кимни ашыб дашдылар,
Гол-гола сарылыб гучаглашдылар!

Гартал өз гаясина,
Гарангуш јувасына
Гајыдыб јенә кәлди,
Сәрвәр евинә кәлди.
Гапы јанында дурду,
Нәдәнса гәлби вурду?!
Көрән, о иәзи анды,
Нијә белә дајанды?!
Она чох сәрин олду
Бу отагын һавасы,
Балдан да ширин олду
Бу еви, бу «јувасы».
Гајдадыр, чох бәрк севәр
Тәрлән өз ојлагыны,
Түстүсү чох олса да,
Иисан өз очагыны.
Бу чарпајы, бу ајна,
Нечә дөгмадыр она.
Сәдәф күлүб астача
Дүмсүкләди Сәрвәри:
— Нә дурдуди, кеч ичәри.
Будур, јазы столу,
Үстү китабла долу...
Кәңч евинде отурду,
Ошу хош этир вурду...
Күллү палтар кәлинэ
Көр нечә дә дар кәлир,
Јәгни Сәдәф көкәлир...
Јох, Сәрвәрии сәһви вар...
— Нијә баҳырсан мәнә?!

— Дејирәм ки, бу палтар
Чох дар кәлир эйиннә...

250

Кәлни бирдән дајанды,
Көрән нијә утанды?!
Диләимәли, астача
Чарнајыны анды гыз,
Үркәк бир чејран кими
Јан отага гачын гыз...
— Сәдәф, яхшина кал бир...
Кәлиндән сәс көлмәјир...
— Сәдәф, нә олду сино?!

Калип динмәјир јено...
Сәрвәр галхыб ајага,
Чәлд кечди јан отага.
Охшајараг телини,
Гучаглады кәлини.
Она чох сәрин олду
Бу отагын һавасы,
Балдан да ширин олду
Өз еви, өз «јувасы!»

Низами бир парча гара чөреклә
Жашады шे'ринә садиг үрәклә.
Нәсими сојулду, чыхды дәридән,
Дөймәди ешгиндән, әмәлләриндән.
Неч вахт баш әјмәди Вагиф дүшмәнә,
Верди үрәжини аяна вәтәнә!
Сабирин гүссәдән шишиди чијәри,
Јенә мәһәббәтлә севди елләри!
Бу бөјүк сималар, бөјүк дүһалар,
Көстәрди халгына мәһәббәт, илгар!
Сәдагәт — иисанын көз бәбәјидир,
Өз гани, өз ешги, өз үрәјидир.
Бир өвлад бөјүтмүш гоча ихтијар,
Догма баласындан сәдагәт умар!

251

Лакин аг сачлара һәрмәт етмәјән,
 Нанкор огуллар да тапылыр бә'зән.
 Кичиңик тикәни тапдалајандан
 Е'тибар, мәһәббәт умармы ииссан!?
 Гафур дост јолунда көстәрди һүнәр,
 Верди синәсими құлләјә сипәр.
 Гандан-гана кечиң дәјүш илләри,
 Сәдәгәт јашатды бизим елләри!
 Е'тибар көстәрсә дост доста һәр аң,
 Кечәр һәмми достлуг oddan, аловдан.
 Садагәт өтәри гонаг дејилдир,
 Каң ахан, каң сусан булаг дејилдир,
 О чох мүгәддәсdir бир мә'бәд кими,
 Үчадыр дағ кими, шे'риjjәт кими!

КИТАБЫН ИЧИНДӘКІЛӘР

Посыла маңыздыруп 5

КӘЗДИКЧА, ДУДАУГЧА

Мәним ана торпагым	11
Лениниң һејкөли	13
Дүнија базлананда	15
Планетлар адасы	17
Папаг алтта огуллар вар	18
Гында даг мешәси	20
Эңіз шыңтар	22
Қазаром бу торпагы	23
За'фераң ярлалгапары	25
Бузовна гаялары	27
Инзами шығраты	28
Дан уладзу, бағбан, құлләр, чичәкләр	29
Гусар лөвбәлори	31
Жүсіф Маммәдәлиевиң ең-музеји	33
Башдан-баша қазмәк үчүн	35
Бу иншылга галачагам	36
Гара Гараев татары	37
Кәми тә'мирчиләри	39
Салам, Зәңкілан, салам!	40
Мешәјә жатыш жағыр	41
Ватан	42
Адил Бабаев адына китабхана	43
Онлар кәңкайсан олду	44
Губадлыда лејсан	49
Гатар кедир Тәбритә	50
Мәһсүл бајрамы	51
Шаңријарым	52
Ичәришәһәр... кечә жары	53
Шаңр шер охујур	55
Вертолјотдан мешәјә баҳым	56
Вәтаниниң дүшүндү	57
Сөв дәният	57
Кәзидикча, дудаугча	58

ҚӘДАТ КИЗЛІ ЧЕБІНДІР

Нечі вахт үншімурал	63
Болғанда дағылар	64
Горта көрмек истиғимар	65
Гар тәккүр	66
Физика алимнин бауым	67
Тәңілдегі дұйнурал	70
Менрибашының	71
Діннің үйінде	72
Мұхалімнің кечең дәре	73
Гаров	75
Ның дүрі	76
Нөрмат көтирир	77
Бұтын өмрүміз болу	78
Бир ләбә	80
Гагајы алар	80
Нәжат өкіл чебіндер	82
Анаң хәстаханада	85
Кіләрдің узаг	86
Үргөк жамай шеңір	87
Зирвада кедең жолда	89
Мұсақи романттика	90
Ана қызы ғаяшты	91
Табиаттың сәсінің	94
Шेңіржат	95
Ахыр һәкери чајы	96
Бириңчи синиғ мұзалимнің	98
Мұғадасынк мәжарі	99
Газымла сәбеттер	100
Лирик дамындар	105
Әңзі ғоннатым	109
Жаһны адамын мәнгілори	111
Хоң көлдин, тәзә на!	113
Иләни сөс!	115
Газа баш берәндә	116
Гапылар	118
Көтириром сабыйы	121
Брест галасы атрафында сөйүлдер	123
Нәжат жүхулары	124
Дат башын инди гардир	127
Сәттар Баһалазда	129
Расул Рязанның мәзәрәи башында	130

ҚАЗЭЛ ГЫЗЛАР ІАШАР...

Бар шең даңышса да...	135
Чох шеңи үншітмаг олар	135
Севкіт нұру сачан...	137
Садагат	138
Ела көзіл тылсан	140
Ның көзіллік	140
Бирлешеш маһындар	142
Мынның өмрүм узаныар	142
Гысқанчылық	143
Инесслерін чилоплаја	146
Алдатма, оғлан, алдатма...	148
Хошибхтсан	149
Айылдың оғланлар, айылдың тыллар	150
Калмышем далаңыча	152
Селькін ағыларлы, һајаңшылары	154
Дана	156
Бир дәстә ты	157
Ағылдар	157
Сиз һардан бидирсінің?	159
Мәнәң вұсал вәд елә!	159
Іашар көзіл тылар...	161
Ураимдан ұраимә	162
Алгама!	162
Айылдың тызын севкиси	163
Нара кетдін, ай огу?	166
Көңчилим галыбы	169
Баһар жағышлары	169
Кәл, икідім, кәл!	170
Гајылдар	171
Маһаббетле ѡашарам	171
Садагат нараса...	172
Тиңшалық	173
О көзілердір	173
Бир есін јаражынты	174
Чөвриліб көзілліже	175
Чарраң алары	176

ДӘРӘКЛӘР

«Хатираз» павилонунда хатира	181
Шиеншін шар	183

Аг балыг	184
Дарыкырлар сүрүчүлөр	186
Ајна габагында	187
Ишыглы отагда көлкө	187
Тохучу Шәфиге...	190
Пул топлады...	190
Әдаләтден...	190

ПОЕМАЛАР

Мешәдә галан нәгмә	193
Үч гыз	202
Фыртына көзәллији	219
Садагатли күпіләр	231

Мехтиев Тофик Махмуд оғызы

ПРИ СВЕТЕ ДУШИ МОЕЙ
Стихи и поэмы

(на азербайджанском языке)

Баку — 1985

Издательство «Язычы», 370005,

Баку, площадь Натаев.

Типография им. 26-ти бакинских комиссаров
370005, Баку, ул. Али Баирова, 3.

Редактору Минајә Әлијева, Рассамы Е. Лазынов.
Бодни редактору Э. Маммадов. Техники редактору Р. Әхмәдов.
Корректору Ф. Алундова.

ИБ № 1184.

Жылымтага верилмиш 11. 11. 1984-чү ил. Чана имзалаптамыш 23. 01.
1985-чи ил. ФИ 03506. Кагыз форматы 70×90^{1/2}. Кагыз № 3.
Әдәби гарнитур. Йүксәк чан үзүүлүү. Филин чан үзүүгү 8. Шәртүү
ч. в. 9,36. Учот ишшүү. Варгы 10,4. Сифариш № 903. Тиражи 7 000.
Гијмати 1 ман. 50 гәп.

Азәрбајҹан ССР Җөзгөрүүлүк Нашрийат, Полиграфия, ۋە Китаб
Тиҷарәти Ишләри Комитети. «Язычы» нашрийаты. 370005. Бакы,
Натэвек мейданчасы.
26 Бакы комиссары адына матбас, 370005. Бакы, Элк Бајрамов
күчаси, З.

44834

